

05

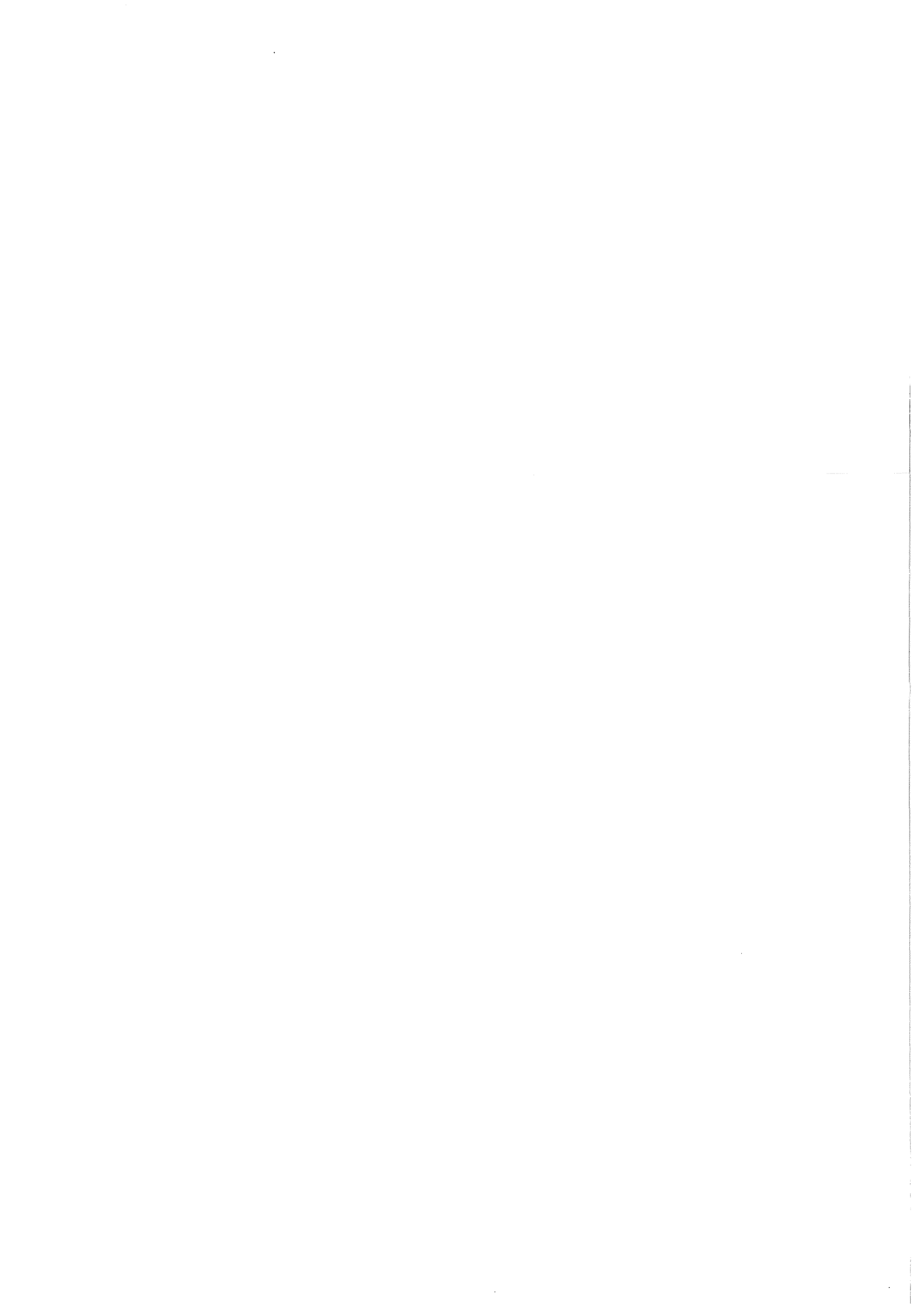
EISKERIDIREKTORATET
BIBLIOTEKET

REFERAT

FRA

REGULERINGSUTVALGET

1975

R E F E R A T

fra møte i Reguleringsutvalget.

Den 13. og 14.3.1975 ble det holdt møte i Fiskeridirektoratets møtesal i det permanente utvalg for behandling av saker vedrørende regulering av fisket. Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Fra administrasjonen:

- Fiskeridirektør Knut Vartdal, formann
- Underdirektør Olav Lund
- Byråsjef Kjell Raasok
- Direktør Gunnar Sætersdal

Fra fiskernes organisasjoner møtte:

- Generalsekretær Arnulf Midtgaard, Norges Fiskarlag
- Fiskebåtskipper Leidulf Grønnevet, Norges Fiskarlag
- Fiskebåtreder Arnljot Eidnes, Norges Fiskarlag
- Fiskebåtreder Harald Birkeland, Norges Fiskarlag
- Fiskebåtreder Roald Olsen, Norges Fiskarlag
- Advokat Ivar Nes, Norsk Sjømannsforbund

Som sekretær for utvalget møtte kontorsjef A. Aasbø.

Dessuten møtte:

- Ass.direktør Hallstein Rasmussen
- Underdirektør Per L. Mietle
- Kontorsjef Håvard Angerman
- Konsulent Øystein Moberg
- Konsulent O.H. James-Olsen

Fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt:

- Forskningssjef dr. Birger Rasmussen
- Forskningssjef Arvid Hylén
- Forskningssjef Johannes Hamre
- Forskningssjef Ole J. Østvedt
- Forsker Erling Bakken

Forsker Ø. Ulltang

Seksjonsleder Steinar Olsen, Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt
møtte under sak 5/75.

Møte ble ledet av utvalgets formann som la fram følgende sakliste:

- Sak 1/75. Orientering om reguleringer vedtatt i NEAFC.
- Sak 2/75. Orientering om reguleringer vedtatt i ICNAF.
- Sak 3/75. Orientering om regulering av fisket etter brisling i Nordsjøen.
- Sak 4/75. Foreløpig drøfting av reguleringene for nordsjø-sild, makrell og lodde sommeren 1975.
- Sak 5/75. Rekefisket.
- Sak 6/75. Fordeling av den norske kvote av norsk-arktisk torsk på trålere og andre redskapsgrupper.
- Sak 7/75. Spørsmål om forbud mot snurpenotfiske etter torsk og hyse.
- Sak 8/75. Forberedelse av forslag til årsmøte i ICNAF og NEAFC.

Utvalget hadde ingen bemerkninger til saklisten og innkalling.

Ressursoversikten for 1975 fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt var sendt medlemmene før møtet.

Sak 1/75.

Til saken forelå en orientering om de reguleringer som kommisjonen har vedtatt.

I forbindelse med behandlingen av saken vedrørende reguleringen av atlanto-skandisk sild ble det bl.a. referert et brev av 7.3.d.å. fra Nordmøre Fiskarlag. Laget henstiller til Fiskeridirektøren om midlertidig opphevelse av forbudet mot fiske av agnsild til eget bruk.

På grunn av den kritiske bestandssituasjon for atlanto-skandisk sild uttalte utvalget at det ikke burde gis dispensasjon på det nåværende tidspunkt.

Utvalget viste for øvrig til behandlingen av denne sak på møtet 10. desember f.å. der det ble gjort følgende tilråding:

"Det etableres forbud mot fangst av atlanto-skandisk sild i perioden 1.1.1975-15.9.1975. Det overveies senere om det i løpet

av våren eller sommeren bør tillates fisket et begrenset kvantum av sild til eget agnforbruk.

Norges Fiskerilags representanter ville senere komme tilbake til spørsmålet om dispensasjon for fiske etter 15.9.1975. De øvrige av utvalgets medlemmer mente at slik bestandssituasjonen var, kunne det ikke tilrådes noe fiske i det hele tatt i 1975."

Under saken angående fiske etter torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen diskuterte utvalget de tiltak som kan iverksettes for å hindre at kvotene for disse fiskesorter blir overskredet. De norske kvotene for 1975 er 8.500 tonn torsk, 10.000 tonn hyse og 3.800 tonn hvitting. De norske fangstene i 1974 var henholdsvis 1.141, 5.735 og 5.022 tonn. Med unntak av hvitting synes kvotene å være tilstrekkelige, men med øket innsats i fiske kan kvotene bli oppfisket før utgangen av reguleringsperioden. Dette kan få den følge at trålfiske etter øyepål i Nordsjøen må stoppes for å unngå at kvotene overskrides.

Fiskeridirektoratet har tidligere forsøkt å informere de berørte fiskere om reguleringene, bl.a. på årsmøtet i Sør-Norges Trålerlag i midten av desember i fjor.

Utvalget ba Fiskeridirektøren følge nøye med i utviklingen av fisket og vil på neste utvalgsmøte i mai nærmere vurdere spørsmålet om det kan være behov for spesielle reguleringer av industritrålfisket.

Sak 2/75.

Til saken forelå en orientering om de reguleringer som ICNAF har vedtatt.

Under saken vedrørende fisket etter torsk i områdene 1, 2 og 3 ble de norske fangsttallene for 1974 referert. Det fremgikk at Norge stort sett hadde fylt sine kvoter eller tatt hele eller betydelige deler av felleskvoten i områdene sør og sørvest for Newfoundland, men at man bare hadde tatt ca. 10% av de norske kvotene på ca. 23.000 tonn i områdene 2G, 2H, 2J, 3K, 3L, 3M, 3N og 3O (Labrador og øst og sørøst for Newfoundland). Av kvoten på 8.000 tonn ved Vest-Grønland var det tatt ca. 3.700 tonn. Det vil på denne bakgrunn være vanskelig i fremtiden å oppnå tilfredsstillende torskekvoter i ICNAF-områdene.

Problemet må også ses i lys av at fangstgrunnlaget i Barentshavet innen de nærmeste 2-3 årene forventes å bli så pass redusert at det ikke kan gi grunnlag for lønnsom drift for hele vår trålerflåte.

Utvalget ga uttrykk for bekymring over at våre kvoter i ICNAF-områdene i for liten grad er blitt utnyttet og for de

følger dette kunne få for næringen. Det ble opplyst at fiskerimyndighetene hadde fremholdt dette overfor fabrikkskipsrederne uten at det hadde lyktes å få noen av de norske trålerne til å gå til disse områdene.

I forbindelse med saken angående regulering av loddefisket i ICNAF-området, ble det opplyst at Norge før årsmøte i ICNAF den 10.6.d.å. må ta stilling til om Norge tar sikte på å fiske lodde i det nordlige område.

Utvalget ble enig om at det ble tatt kontakt med Norglobal og Feitsildfiskernes Salgslag for å undersøke muligheten for norsk fiske i områdene 2 og 3K.

Sak 4/75.

Til saken forelå en kort orientering med diverse bilag.

De Norske Sildolje- og sildemelfabrikkers Landsforening har bedt om å bli orientert om de reguleringer myndighetene iverksetter for oppmalingsfiske i sommerhalvåret av hensyn til en tilpasning av fellesferien i industrien.

Utvalget var forelagt følgende spørsmål:

- a. Eventuell tillatelse av fiske av nordsjøsilde til oppmaling i juni måned.
- b. Åpningsdato for fiske av makrell nord for 60° n.br. til oppmaling.
- c. Eventuell regulering av sommerloddefiske.

a. Nordsjøsilde.

På bakgrunn av de nye opplysninger som ble fremlagt av havforskerne om bestandssituasjonen for nordsjøsilde (se sak 8/75 B, g), finner utvalget ikke å kunne tilrå noe fiske av nordsjøsilde til oppmaling i juni måned.

Utvalget tar imidlertid forebehold om å komme tilbake til dette spørsmål etter årsmøtet i NEAFC hvis det på årsmøtet ikke lykkes å få fastsatt en totalkvote for perioden etter 1. juli 1975 som er mer i samsvar med havforskernes tilråding og fordelt etter de vanlige historiske prinsipper, jfr. den resolusjon som ble vedtatt på årsmøtet i fjor da Norge og Polen trakk sine protester mot reguleringen for 1974/1975 tilbake.

Direktør Sætersdal var ikke enig i at det blir tatt noe forebehold.

b. Makrell.

Etter inngående diskusjon tilrådte utvalget at makrellfisket nord for 60^on.br. blir åpnet mandag den 14.7. kl. 00.00. Utvalget fant ikke grunn til å tilrå noen kvantumsregulering av dette fisket (jfr. sak 8/75). Syd for denne breddegrad tilrådte utvalget åpning 15.9. kl. 00.00. Fisket i dette området må kvantumreguleres, men utvalget mente at endelig fastsettelse av kvantumet måtte gjøres etter at man så innblandingen av nordsjømakrell i fangstene ved Shetland i juli/august.

c. Lodde.

Ut fra bestandsmessige hensyn fant utvalget det ikke nødvendig å tilrå noen regulering av sommerloddefiske. Det ble imidlertid tatt forbehold for reguleringer hvis det tokt som finner sted i mai/juni skulle gi resultater som avviker fra de man nå kjenner til.

Hvis mottaket nødvendiggjør fastsettelse av en åpningsdato for fisket må det skje i medhold av Råfiskloven og fastsettes av salgslagene.

Sak 5/75.

Til saken forelå en kort redegjørelse om a) maskevidde, b) sorteringsnett. Videre forelå et notat datert 10.2.1975 om maskevidde i rekestrål av forskningssjef dr. Birger Rasmussen bilagt rapport av 21.1.1975 fra seleksjonsforsøk med rekestrål i Nord-Norge i juni 1974 og notat av 27.2.1975 fra Havforskningsinstituttet om bifangster i rekestrål i Nordland, Troms og Finnmark. På møte ble det utdelt et referat fra møte i Bodø den 7.3.1975 med representanter for Nordland Fylkes Fiskarlag, Norges Råfisklag og Norske Fiskeprodusenters Forening vedrørende dispensasjon fra minstemålet for reker og minste maskevidde i rekestrål.

Under a maskevidde ble utvalget forelagt to spørsmål.

1. Gjennomføring av ensartet maskevidde for hele landet.
2. Spørsmål om dispensasjon fra minstemålet for reker fra 7-6 cm i Råfisklagets distrikt.

Saken ble inngående diskutert. Utvalget fant ingen grunn for at det skulle være noen forskjell i maskevidden nord og sør for 65^on.br. Det var derfor énighet i utvalget om å tilrå at det gjennomføres ens maskevidde for hele landet.

Det ble videre tilrådt at det fra 1.1.1976 gjennomføres 35 mm i hele trålen. Generalsekretær Midtgaard kunne ikke ta standpunkt til saken før den var organisasjonsmessig behandlet.

Virkningen av en opphevelse av dispensasjonen fra 7 til 6 cm for reker i Råfisklagets distrikt, forutsettes nærmere vurdert i fiskeriadministrasjonen og utvalget hadde på denne bakgrunn ingen bemerkninger til saken.

b. Sorteringsnett.

Det ble redegjort for de foretatte undersøkelser og forsøk med sorteringsnett. Undersøkelsene viser at det til nå bare er oppnådd tilfredsstillende resultater med vingetrål og Kodiak-trål. For Sputnik-trål, som nyttes i stor utstrekning, er det ikke lyktes å finne en skikkelig løsning for montering av sorteringsnett.

Seksjonsleder Steinar Olsen opplyste at Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt ville gi redskapsforskning vedrørende reke-trål høy prioritet.

Utvalget kunne ikke tilrå sorteringsnett påbudt nå og anmodet om at spørsmålet om å utvikle en reke-trål som sorterer ut fisken, ble gitt høy prioritet.

Sak 6/75. Norsk-arktisk torsk.

Til saken forelå en orientering hvor spørsmålet om fordeling av den norske kvote av norsk-arktisk torsk på de forskjellige redskapsgrupper var vurdert. Av denne fremgikk det at den samlede norske fangst av norsk-arktisk torsk i 1974 var 295.000 tonn, herav var 51,5% tatt med konvensjonelle redskaper, 31,6% tatt av ferskfisktrålere, 14,4% av fabrikktrålere og 2,5% av saltfiske-trålere.

Utvalget fant å kunne samles om følgende tilråding:

Under hensyn til den usikre markedssituasjon og utviklingen i fisket, finner utvalget ikke grunn til å anbefale at en allerede på det nåværende tidspunkt innfører kvotefordeling på de ulike redskapsgrupper, dvs. konvensjonelle redskaper, ferskfisktrålere, saltfisktrålere og fabrikkskip. Utviklingen i fisket vil imidlertid bli fulgt nøye og det kan bli nødvendig å innføre reguleringer på kort varsel. For øvrig forutsetter en at saken blir drøftet på ny på neste møte i utvalget 13.mai.

En vil da ha bedre oversikt over utviklingen i fisket i 1975.

Sak 7/75. Snurpenot etter torsk og hyse.

Til saken forelå en orientering bilagt brev av 29.10.1974 fra Norges Fiskarlag og brev av 4.6.1973 og av 19.11.1974 fra Havforskningsinstituttet.

Utvalget diskuterte saken. En var av den oppfatning at det først og fremst er i Lofoten at det kunne oppstå slike konsentrasjoner av torsk at det kunne være aktuelt å benytte snurpenot.

Som kjent er det for tiden etablert generelle forbud mot å drive fiske med snurpenot i Lofoten oppsynsområde så lenge lofotoppsynet er satt. I tillegg er snurpenotfisket etter torsk forbudt i et område på utsiden av Lofoten og Vesterålen.

Havforskerne opplyste at når det er sterke årsklasser av hyse og gunstige forhold for øvrig, kan det være mulig å fiske hyse med snurpenot, dette viste bl.a. erfaringene i 1973. Det er imidlertid bare år om annet at dette fiske vil kunne finne sted i noen størrelse og fisket ble ikke ansett for å være noen fare for bestanden.

På denne bakgrunn ville ikke utvalget tilrå at det ble etablert generelt forbud mot bruk av snurpenot til fangst av torsk og hyse.

Utvalget mente den eksisterende lovgivning gir tilstrekkelig adgang til å etablere lokale forbud hvis dette skulle bli påkrevet. Dette ble gjort i 1972 da snurpenotfisket etter torsk ble forbudt utenfor Lofoten og Vesterålen.

Sak 8/75. Forberedelse av forslag til årsmøtene i ICNAF og NEAFC.

A. ICNAF.

På møte ble det gitt uttrykk for at Norge burde søke å få egne torskekvoter i området 4Vn, 4Vs og 4W for at de norske linefartøyene som fisker i disse områdene kunne bli sikret en bestemt kvote. De norske fartøyer fisker for tiden på felleskvoter.

Det ble opplyst at de norske linefartøyene tidligere ikke hadde ført fangstdagbøker med angivelse av fangststeder under fisket i det vestlige Atlanterhav. Det hadde derfor vært vanskelig å få tall for tidligere år for de enkelte underområder. Dette hadde gjort det vanskelig å få særskilte kvoter i disse områdene.

B. NEAFC.

a. Forbud mot bruk av flytetral.

Det ble opplyst at "G.O.Sars" nylig hadde drevet seleksjonsforsøk med flytetral i Barentshavet. Data fra disse forsøkene vil bli fremlagt i ICES's arbeidsgruppe for torsk og en forutsetter at resultatene av undersøkelsene vil bli forelagt kommisjonen.

Utvalget tilrådte at Norge igjen fremmer et begrunnet forslag for kommisjonen om forbud mot bruk av flytetral i avtaleområdet.

b. Maskevidde.

Samtlige av de saker som Norge ønsker å behandle på årsmøtet i London i tiden 21.-27.5.1975 er allerede ført opp på kommisjonens foreløpige sakliste unntatt spørsmålet om økning av maskevidden i trålredskaper.

Det ble minnet om at på siste årsmøte i NEAFC gjorde Vest-Tyskland støtte til økning i maskevidden i trål betinget av en økning i maskevidden i snurrevad. Havforskerne opplyste at en manglet grunnlag for å vurdere virkningene av en økning av maskevidden i snurrevad og at det derfor var vanskelig å forutsi nøyaktig hvilke virkninger dette ville få for det norske snurrevad-fisket.

Et flertall av utvalgets medlemmer fant å kunne gå med på en økning av maskevidden i snurrevad dersom dette skulle være nødvendig for å få gjennomført en økning av maskevidden i trålredskaper.

Utvalget konkluderte med å tilrå at Norge innen 17.3. gjentar sitt prinsipielle standpunkt om en økning i maskevidden i trålredskaper på 15 mm fra henholdsvis 120 til 135 mm og fra 130 til 145 mm.

Generalsekretær Midtgaard tok forbehold når det gjaldt en eventuell økning i maskevidden for snurrevad og viste til at snurrevadfisket hadde et relativt beskjedent omfang.

d. Norsk-arktisk torsk.

Det ble fra Havforskningsinstituttets side opplyst at totalkvoten i årene 1976-77 må settes noe lavere enn 800.000 tonn som er fastsatt for 1975 dersom man skulle oppnå den målsetting som Liaisonkomiteen har satt, nemlig at gytebestanden i 1978 bør gjenoppbygges til gjennomsnittet for nivået i årene 1970-72.

Endelig kvoteforslag for 1976 vil først kunne foreligge etter møtet i arbeidsgruppen og Liaisonkomiteen. Det siste møtet vil finne sted i første halvdel av april.

Direktør Sætersdal uttalte at en fra norsk side igjen bør overveie å ta opp spørsmålet om overføring av kvoter. I forbindelse med dette må en forklare nærmere grunnen til at en fra norsk side ønsker deler av den norske kvoten overført fra et år til et annet, nemlig å kunne utnytte fiskemulighetene i år med god skreibestand. Ut fra beskatningsmessig hensyn er dette en klar fordel fordi en oppnår det største utbytte av bestanden ved å fiske fortrinnsvis på de eldre årsklasser. Med andre ord bør en fra norsk side understreke betydningen av å få gjennomført et beskatningsmønster som vil gi et optimalt utbytte.

Utvalget drøftet om det vil være hensiktsmessig å få vedtatt en presis formulering av et slikt forslag på kommisjonens møte eller om en fra norsk side heller bare bør basere seg på den resolusjon som ble vedtatt på det ekstraordinære møte i NEAFC i Bergen i januar.

Utvalget ble enig om at saken bør drøftes videre på det møtet som forutsettes holdt i utvalget 13.mai d.å. Det bør imidlertid utarbeides et memorandum til NEAFC som nærmere forklarer Norges behov for variasjon i kvotene som følge av endringer i tilgjengeligheten og dermed fiskemønsteret.

e. Norsk-arktisk hyse.

Det ble opplyst at ICES etter Norges anmodning på NEAFC-møtet i Bergen vurderer bestandssituasjonen og spørsmålet om det er behov for regulering av dette fisket.

Utvalget fant å ville avvente rapporten fra arbeidsgruppen i ICES og fra Liaisonkomiteen før en drøfter spørsmålet om det bør fremmes noe norsk forslag om NEAFC-regulering av fisket etter norsk-arktisk hyse.

f. Makrell.

Forskningsjef Hamre redegjorde for de undersøkelser som er foretatt i ICES-arbeidsgruppe. Arbeidsgruppen har anslått størrelsen av nordsjømakrellbestanden til ca. 1 mill. tonn og irskemakrellbestanden til ca. 3 mill. tonn. I sitt forslag til regulering for 1976 har arbeidsgruppen funnet å måtte trekke inn begge bestandene. Bestanden av irskemakrell er først og fremst tilgjengelig for beskatning i Shetlandområdet i juli-august og bidrar her med om lag 70% av totalfangsten.

Denne bestanden har vært utsatt for økende beskatning de siste årene, men den er enda ikke fullt utnyttet.

Når det gjelder nordsjøbestanden er det ikke konstatert noen årsklasse av normal styrke etter 1969. Bestanden er derfor nedadgående.

Arbeidsgruppen foreslår at det i 1976 ikke blir tatt mer enn ca. 130.000 tonn nordsjømakrell. Så fremt en del av denne kvote blir fisket i Shetlandsområdet (nord av 60°n.br.) vil irske stammen også bidra til totalutbyttet. Arbeidsgruppen anslo i sitt arbeid at 50.000 tonn nordsjømakrell blir tatt i området nord for 60°n.br. Under denne forutsetning og med samme innblandingsprosent av irsk makrell som i tidligere år, vil totalfangsten fra området nord for 60°n.br. kunne settes til ca. 170.000 tonn.

Etter denne beregningsmåte kunne Arbeidsgruppen tilrå at tillatt fangst av makrell i ICES-område IIIa og IV settes til ca. 250.000 tonn med forbehold om at maksimum 80.000 tonn av dette ble tatt syd for 60°n.br.

Utvalget sa seg enig i de generelle prinsippene som arbeidsgruppen har lagt til grunn for kvoteregulering av makrellfisket i 1976, men påpekte at man måtte ta sikte på å ta et størst mulig kvantum nord for 60°n.br. da en på denne måten ville kunne utnytte den irske makrellbestand mest mulig.

Utvalget drøftet også spørsmålet om allokering av totalkvoten på enkelte land og var enig om at Norge bør gå inn for en fordeling basert på fangstene i perioden 1964-73 (6 + 4 år) og med 10% kyststatspreferanse og med en viss prosent, f.eks. 5, til "special needs".

Utvalget var videre enig i at grensen for reguleringen bør settes til 4°v.l., eventuelt eksklusive ICES-statistikkområde IVc.

g. Nordsjøsilde.

Totalfangsten av nordsjøsilde i 1974 var ca. 313.000 tonn, (herav var ca. 55.000 tonn tatt i Skagerak) mot 482.000 tonn i 1973.

Av kvoten for perioden 1.7.1974-30.6.1975 gjenstod det ca. 240.000 tonn ved årsskiftet.

Totalbestanden av nordsjøsilde er pr. 1.1.1975 beregnet til i alt ca. 350.000 tonn hvorav ca. 250.000 tonn er voksen silde og resten umoden silde. Dette er en drastisk nedgang i forhold til

like etter krigen da bestanden var over 3 mill. tonn og så sent som i midten av 60-årene da den var over 2 mill. tonn. Gytebestanden er nå på et så lavt nivå at det utvilsomt er fare for fullstendig sammenbrudd i rekrutteringen.

For å få bestanden opp på et nivå hvor faren for sammenbrudd i bestanden som følge av sviktende rekruttering er mindre, har arbeidsgruppen for nordsjøsild på sitt siste møte foreslått en totalkvote på 140.000 tonn for kalenderåret 1975 og et tilsvarende kvantum for 1976.

Hvis mer enn 140.000 tonn av den gjenstående kvote på ca. 240.000 tonn fiskes før 1.7.1975 må det derfor settes totalforbud i siste halvår 1975 og kvoten for 1976 må justeres nedover alt etter hvor mye fangsten i 1975 overstiger 140.000 tonn. Skulle hele den gjenstående kvote bli tatt før 1.7.1975 ville det bety at det bare kan tilrås en kvote på ca. 40.000 tonn for hele perioden fra 1.7.1975 til 1.1.1977.

Spørsmålet om regulering av fisket etter 1.7.1975 ble drøftet inngående. Utvalget var enig om at det bør foreslås at reguleringsperioden følger kalenderåret. For å få dette til bør Norge gå inn for en kvotereguleringsperiode fra 1.7.1975 - 31.12.1976. En bør i så fall følge Arbeidsgruppens tilråding og gå inn for en totalkvote fra 1.7.1975 til 1.1.1977 på 280.000 tonn minus det kvantum som blir fisket første halvår 1975.

Subsidiert bør en gå inn for at kvoten for 1974/75 gjøres gjeldende ut året 1975 med adgang til å justere kvotene for enkelte land som har fylt sine kvoter innenfor totalkvoten, med andre ord at slike justeringer går på bekostning av de land som har unyttet kvote.

Når det gjelder spørsmålet om kvote for sildefisket vest for 4^ov.l. så foreslår Arbeidsgruppen at denne blir satt til 70.000 tonn for 1976. Til sammenligning er kvoten for 1975 for dette området 205.000 tonn.

Utvalget var enig om at også for denne bestanden bør Norge slutte opp om havforskernes tilråding. Det er fortsatt uklart hvilken sammenheng det er mellom silda i dette området og nordsjøsilda.

h. Havbrisling.

Det ble redegjort for det norske brislingfisket i Nordsjøen som er av nyere dato.

I 1972 ble det tatt 5.500 tonn,
1973 " " " 3.400 tonn og i
1974 " " " 7.700 tonn.

Disse fangstene er benyttet i det alt vesentlige til hermetikkråstoff og de har utgjort en meget liten del av totalfangsten av brisling i Nordsjøen. Det ble opplyst at det er en viss sammenheng mellom brislingen i de norske fjorder og brislingbebestanden i Skagerak og Kattegatt.

I 1975 i tiden 1.1.-24.2. er det av norske snurpere fisket 41.395 tonn havbrisling.

På det siste NEAFC-møte i januar i år ble det fra norsk side foreslått at vedkommende arbeidsgruppe under ICES skulle få i oppdrag å vurdere brislingbestanden i Nordsjøen.

Arbeidsgruppen har hatt et møte og drøftet spørsmålet. Det foreligger imidlertid et meget dårlig materiale for å foreta en eksakt bestandberegning og tilråding om totalkvote. Gruppen anbefaler imidlertid at fisket ikke må overstige 300.000 tonn for Nordsjøen. Videre tilrår gruppen innført maskeviddebestemmelse for trålredskaper.

Utvalget merket seg spesielt at arbeidsgruppen ikke har sett nærmere på brislingbestanden i Skagerak og Kattegatt. Disse områder antas som nevnt å være av betydning for rekrutteringen av brislingen i norske fjorder.

Utvalget ble enig om å basere seg på havforskernes opplysninger om bestandsgrunnlaget ved en eventuell fastsettelse av totalkvoten. Når det gjelder allokering av kvoten på de enkelte land fant utvalget å ville drøfte dette spørsmålet nærmere på neste møte i utvalget. Utvalget ville imidlertid ikke tilrå at Norge tar noe initiativ til fastsettelse av kvote for havbrisling.

i. Sei.

På siste årsmøte i NEAFC var det enighet om å ta opp på neste møte spørsmålet om internasjonal regulering av seifisket, bl.a. etablering av et minstemål.

Utvalget ble gjort kjent med behandlingen av saken i fiskeriadministrasjonen og likeledes med Norges Fiskarlags forslag om en begrensning av anvendelsen av sei under 35 cm til fersk forbruk og agn, slik at sei under 35 cm ville bli forbudt anvendt til alle andre anvendelser.

Det ble av forskningssjef Hysten redegjort for bestandsgrunnlaget for seifisket og de hensyn som taler for en regulering. Det ble i denne forbindelse vist til en skriftlig utredning som tidligere var sendt til utvalgsmedlemmene.

Det ble fremholdt at det forhold at seibestanden kan bli gjenstand for en øket fiskeintensitet i og med at andre fiskearter blir sterkt regulert, skulle tilsi at det bør fastsettes en totalkvote for seifisket.

Utvalget var enig om at Norge ikke burde motsette seg en slik regulering hvis det på årsmøtet ble reist forslag om det. Imidlertid er seien nord for Stad en av de bestander som Norge med nasjonale tiltak vil kunne regulere etter en fiskerigrenseutvidelse. Av denne grunn fant ikke utvalget det særlig påkrevd med en kvoteregulering nå.

Når det gjelder spørsmålet om et minstemål for sei var utvalget enig om at en fra norsk side bør kunne gå inn for et generelt minstemål på 35 cm med en tillatt innblanding på 10% i vekt pr. landing av sei under 35 cm.

Utvalget forutsetter at det til møtet i mai f.k. blir fremlagt en oversikt over det kvantum en regner med Norge vil trenge for å dekke det norske seifiske i Nordsjøen.

j. Atlanto-skandisk sild.

Det ble opplyst at ICES' arbeidsgruppe for atlanto-skandisk sild i sin siste vurdering av bestanden har konkludert med at det er ingen tegn som tyder på bedring av bestandsgrunnlaget for den atlanto-skandiske sildestammen. Det er antatt at gytebestanden er på et så lavt nivå at den neppe er i stand til å frembringe noen sterk årsklasse. Arbeidsgruppen finner under disse omstendigheter sterkt å måtte frarå ethvert fiske på såvel ungsild som voksensild av denne stammen.

På grunnlag av dette fant utvalgets flertall at det ikke vil være forsvarlig for Norge å foreslå et mindre unntakskvantum fra et eventuelt totalforbud i 1976. Utvalgets medlemmer Midtgaard og Eidnes var av den oppfatning at Norge måtte overveie å be om et mindre unntakskvantum.

Den 13.mars tok møtet til kl. 09.30 med pause fra kl. 12.00 til kl. 12.45 og varte til kl. 15.30. Den 14.mars tok møtet til kl. 08.30 med pause fra kl. 12.30 til kl. 13.00 og varte til kl. 14.00.

Neste møte i utvalget ble berammet til tirsdag 13. og eventuelt onsdag 14.mai 1975 i Fiskeridirektoratet.

Ark. 012.50

DET KONGELIGE FISKERIDEPARTEMENT

DRAMMENSVN. 20. OSLO-DEP. TELEFON 56 36 80

Herr Fiskeridirektøren,
5001 BERGEN

Deres ref.

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)

Dato

689/73 KR/NA

15 februar 1973

Behandling av reguleringsaker i fiske.

En viser til Fiskeridirektørens brev av 19. januar d.å. og telex av 31. s.m.

Fiskeridepartementet har besluttet å nedsette et permanent reguleringsutvalg med følgende mandat:

1. På grunnlag av de redegjørelser og prognoser som Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt avgir angående våre fiskebestander og disses beskatning, skal utvalget ta stilling til hvilke reguleringer av fisket som må anses påkrevet og hvorledes de mest hensiktsmessig kan bli gjennomført. Herunder skal det overveies hvilke tiltak som bør søkes gjennomført i de internasjonale kommisjoner (NEAFC og ICNAF).
2. Så langt det er mulig skal utvalget ta stilling til reguleringer på årsbasis og når det gjelder reguleringer som skal søkes gjennomført på internasjonal basis skal disse være drøftet og tatt stilling til i god tid før vedkommende kommisjons årsmøte.
3. Foruten å avgi uttalelse angående reguleringer på lengre sikt kan utvalget bli forelagt til behandling regulerings spørsmål som til enhver tid oppstår.
4. Utvalget avgir sin innstilling til Fiskeridirektøren som sender denne med sine kommentarer til Norges Fiskarlag og Norsk Sjømannsforbund til uttalelse. På grunnlag av disse uttalelser

F. lekt.	2	1
F. dir.	2	1
Havst.	1	5
N.F.	5	1
N. Sjøforb.	1	6
	<u>11</u>	<u>6</u>

forelegger så Fiskeridirektøren saken for Fiskeridepartementet til avgjørelse eventuelt etter en foregående konferanse.

Utvalget er gitt denne sammensetning:

Administrasjonens representanter:

- Fiskeridirektør Klaus Sunnanå, formann
- Ekspedisjonssjef Gunnar Gundersen, Fiskeridepartementet
- Direktør Gunnar Setersdal, Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt
- Underdirektør Olav Lund, Fiskeridirektoratet
- Byråsjef Kjell Raasok, Fiskeridepartementet

Norges Fiskarlags representanter:

- Telefon*
- Arnljot Eidnes, Leirvåg, varamann Einar Ytterstad, 8550, Lodingen
 - Harald Birkeland, Storebø, " Olav Nakken, 5330, Tjeldstø
 - Roald Olsen, Tromsø, (Godthåp 22) " Birger Olsen, 9690, Havøyen (011-98)
 - Leidulf Grønneveit, Vartdal, " Per Vartdal, 6170, Vartdal
 - Arnulv Midtgaard, Trondheim, " Steinar Sandvik, N.F., Bok 519, T. Linn.

En representant for Norsk Sjømannsforbund.

Norsk Sjømannsforbund er i dag tilskrevet med anmodning om å utpeke sin representant i Utvalget. } Advokat Trorv Nes, N.S.-forb., Oslo
Sekretær Olav Björklund, avdelingskontoret, Tromsø

Departementet har i denne omgang ikke funnet å kunne oppnevne kontorsjef J.P. Mietle som medlem, fordi Utvalget da vil bli for stort. Departementet oppnevner istedet kontorsjef P. Mietle og konsulent A. Holm som varamenn for Fiskeridirektoratets representanter i Utvalget.

Som sekretær for Utvalget oppnevnes kontorsjef Aslak Aasbø.

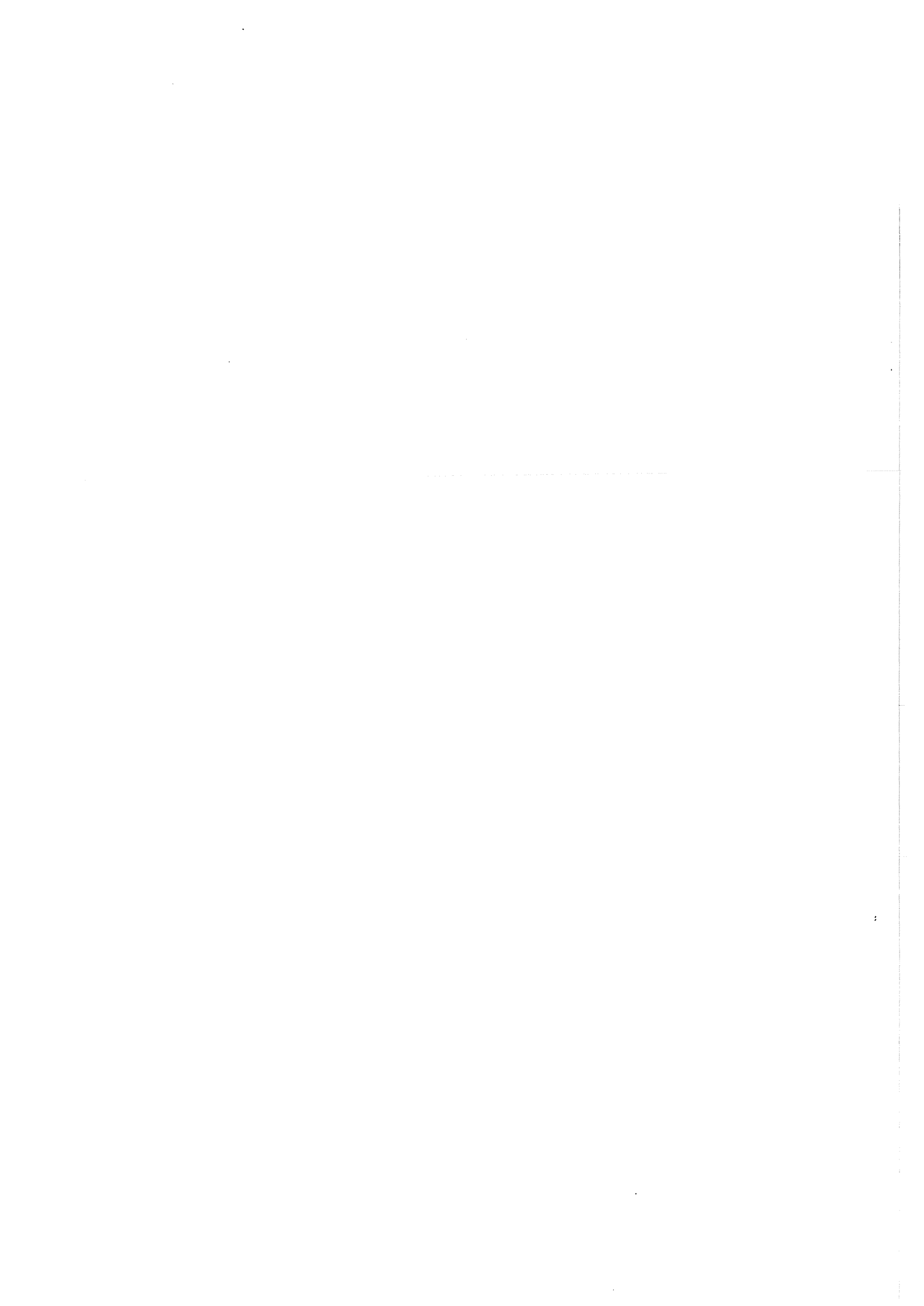
Departementet finner det ikke nødvendig å oppnevne et arbeidsutvalg som foreslått av Fiskeridirektøren. Grunnlagsmaterialet for Utvalget bør være Havforskningsinstituttets ressursoversikter og forslag til reguleringer. I tillegg bør sekretæren i samarbeid med formannen forberede saksbehandlingen.

Fiskeridepartementet vil senere ta ståndpunkt til om man skal fremme forslag om at Utvalget oppnevnes som et offentlig oppnevnt utvalg med komitégodtgjørelse.

En tør be om at det tas sikte på å ha det første møte i Utvalget i uken som begynner den 26. februar d.å.

Trygve Olsen
Trygve Olsen

G.H. Gundersen
G.H. Gundersen

R E F E R A T

fra møte i Reguleringsutvalget.

Den 13.5.1975 ble det holdt møte i Fiskeridirektoratets møtesal i det permanente utvalg for behandling av saker vedrørende regulering av fisket. Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Fra administrasjonen

Fiskeridirektør Knut Vartdal, formann

Ekspedisjonssjef Gunnar Gundersen, Fiskeridepartementet

Direktør Gunnar Setersdal, Fiskeridirektoratets
Havforskningsinstitutt

Underdirektør Olav Lund, Fiskeridirektoratet

Byråsjef Kjell Raasok, Fiskeridepartementet

Fra fiskernes organisasjoner møtte

Generalsekretær Arnulf Midtgaard, Norges Fiskarlag

Fiskebåtskipper Leidulf Grønnevet, Norges Fiskarlag

Fiskebåtreder Arnljot Eidnes, Norges Fiskarlag

Fiskebåtreder Harald Birkeland, Norges Fiskarlag

Fiskebåtreder Roald Olsen, Norges Fiskarlag

Sekretær Bernt Midtbø, Norsk Sjømannsforbund

Som sekretær for utvalget møtte kontorsjef
A. Aasbø.

Dessuten møtte:

Ass.direktør Hallstein Rasmussen

Underdirektør Per L. Mietle

Kontorsjef Håvard Angerman

Konsulent Øystein Moberg

Konsulent O.H. James-Olsen

Førstesekretær Sigmund Engeseter

Førstesekretær J. A. Krog

Fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt

Forskningssjef Arvid Hylan

Forskningssjef Johannes Hamre

Forskningssjef Ole J. Østvedt

Forsker Ø. Ulltang

Møtet ble ledet av utvalgets formann som la fram følgende sakliste:

- Sak 9/75. Atlanto-skandisk sild. Reguleringen 1975.
Sak 10/75. Regulering av fisket etter torsk hyse og hvitting i Nordsjøen. Eventuelle reguleringer av industrifiske.
Sak 11/75. Norsk deltakelse i fiske etter lodde i de nordlige områder i ICNAF (2 og 3K).
Sak 12/75. Regulering av loddefisket 1975.
Sak 13/75. Makrellreguleringen 1975.
Sak 14/75. Reguleringen i 1975 av fiske etter norsk-arktisk torsk. Spørsmålet om fordeling av totalkvoten på fartøy og redskapsgrupper.

Forberedelse til NEAFC-møtet 1975.

- Sak 15/75. Regulering 1976 av fisket av norsk-arktisk torsk.
Sak 16/75. Regulering for 1976 av fisket/etter norsk-arktisk hyse.
Sak 17/75. Regulering av seifisket.
Sak 18/75. Regulering av fiske med småmasket trål (mixed fisheries).
Sak 19/75. Regulering av fisket etter nordsjøild.
Sak 20/75. Regulering av fisket etter sild vest for 4^ov.l.
Sak 21/75. Regulering av fisket etter havbrisling.
Sak 22/75. Makrellreguleringen.
Sak 23/75. Regulering av fisket etter torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen.
Sak 24/75. Regulering av fisket etter atlanto-skandisk sild i 1976.

Under eventuelt drøftet utvalget som sak 25/75 hvilken holdning den norske delegasjon til ICNAF-møtet i juni bør ta overfor det kanadiske forslag om å redusere fiskeinnsatsen med 40% i forhold til 1973 i området 2, 3 og 4.

Utvalget hadde ingen bemerkninger til saklisten og innkalling.

Sak 9/75. Atlanto-skandisk sild.
Reguleringen 1975.

Spørsmålet om det skal tillates fiske etter atlanto-skandisk sild 1975 var behandlet både på reguleringsutvalgsmøte i desember f.å. og på møte 13. og 14. mars. På førstnevnte møte tilrådte utvalget ensstemmig

å forby fiske etter atlanto-skandisk sild fram til 15.9.1975. Representantene fra Norges Fiskarlag ville senere komme tilbake til spørsmålet om eventuell dispensasjon fra forbudet.

Til saken forelå det nå to brev av henholdsvis 15. og 22. april d.å. fra Norges Fiskarlag, hvori var inntatt landsstyrets vedtak der et flertall gikk inn for at det unntakskvantum på 38.500 hl som Norge kan ta i 1975, skal utnyttes. Videre gikk landsstyret inn for at forbudet mot fiske etter agnsild straks skulle oppheves.

Fiskeridirektøren har imidlertid i et brev til Fiskeridepartementet av 23.4.d.å.. frarådd et hvert fiske etter atlanto-skandisk sild i 1975. (Dette brevet var også vedlagt saken).

Spørsmålet var også drøftet på et møte i Fiskeridepartementet den 7.d.s. mellom fiskerimyndighetene og representanter fra Norges Fiskarlag. Formannen ga en kort orientering fra dette møtet og opplyste at det ikke ble tatt noen endelig avgjørelse. Ekspedisjonssjef Gundersen opplyste at Fiskeridepartementet ennå ikke hadde tatt noen endelig beslutning i dette spørsmål.

Etter at utvalget hadde drøftet forskjellige reguleringsalternativ, ble det enighet om at det var lite formålstjenlig å realitetsbehandle saken på ny før departementet hadde tatt et standpunkt til om noe av unntakskvantumet skulle utnyttes. Utvalget var enig om å vise til vedtaket som ble gjort på de to foregående møter. Utover dette hadde ikke utvalget noe å tilføye. Utvalget forutsatte imidlertid at dersom departementet finner at det skal fiskes et begrenset kvantum, bør det holdes et møte for å diskutere den tekniske gjennomføring av reguleringen.

Sak 10/75 Regulering av fisket etter torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen. Eventuell regulering av industritrålfisket.

De norske kvoter for 1975 er 8.500 tonn torsk, 10.000 tonn hyse og 3.800 tonn hvitting (rund vekt). Det er adgang til å overskride kvoten for hver art med inntil 10% eller 500 tonn, men totalkvoten for de tre arter på 22.300 tonn må ikke overfiskes. I

kvotene skal i tillegg til konsumfangstene inngå bifangster av torsk, hyse og hvitting som registrert i industri-fangstene.

På møtet i reguleringsutvalget i desember i fjor (sak 1) ble det gitt en orientering om disse kvotene. Videre hadde Fiskeridirektoratet orientert om saken på årsmøtet i Sør-Norges Trålerlag i midten av desember i fjor. På utvalgets møte i mars d.å. (jfr. sak 1/75) ble det gitt en orientering om situasjonen for industritrålfiske på bakgrunn av at det er etablert kvoteordning for torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen. Utvalget ba Fiskeridirektøren følge utviklingen av fisket og utvalget skulle på utvalgsmøte 13.5. vurdere spørsmålet om det kan være behov for spesielle reguleringer av industritrålfisket.

Det ble opplyst at Havforskningsinstituttet er kommet til at prøvene for 1. kvartal 1975 viser at innblandingsprosenten, spesielt for hvitting, er vesentlig høyere enn tilsvarende periode tidligere år. Dermed kan det oppfiskete kvantum hvitting passere den fastsatte kvote innen meget kort tid.

Saken ble drøftet inngående i utvalget. Det ble gitt uttrykk for at en står overfor et alvorlig problem som kan få vidtrekkende konsekvenser for det norske industrifiske hvis fisket av hvitting må stoppes.

Utvalget var enig om at en fra norsk side på det kommende NEAFC-møte tar opp saken med sikte på å få godkjenning for at Norge kan overskride de individuelle kvoter for hvitting og hyse så lenge totalkvoten på 22.300 tonn ikke overskrides.

Alternativt bør en få godkjent at innslagene av torsk, hyse og hvitting i øyepålfangstene i 1975 beregnes på grunnlag av analysedataene for 1974 selv om det ser ut til at innslagene i år blir større enn i 1974.

Utvalget var videre enig i at i tilfelle av slik godkjenning bør det umiddelbart etter møtet i NEAFC fastsettes en maksimal prosentsats for innblanding av torsk, hyse og hvitting i industrifangstene. Denne prosentsats må bli vesentlig lavere enn den innblanding som er registrert i 1. kvartal 1975. Fra Fiskeridirek-

toratets side var det antydnet 4-5% som maksimumsinnblanding pr. landing. I utvalget ble det pekt på at prosentsatsen trolig måtte kunne settes noe høyere fordi ikke alle fangster ville ha maksimal innblanding.

Utvalget ga uttrykk for bekymring for situasjonen hvis Norge ikke får godkjennelse for et av forslagene. Det må da fastsettes maksimale innblandingprosenter for hvert av fiskeslagene. Særlig for hvitting vil prosentsatsen bli så liten at det i praksis vil bli umulig eller vanskelig å drive industrifiske etter øyepål.

Sak 11/75. Loddefisket i ICNAF.

Saken har tidligere vært behandlet og en viser til sak 2/75 i referatet fra møte i Reguleringsutvalget 13. og 14.3.1975 hvor utvalget ble enig om at det ble tatt kontakt med Norglobal A/S og Feitsildfiskernes Salgslag for å undersøke muligheten for norsk fiske i underområdene 2 og 3K.

Til saken forelå en orientering om gjeldende regulering for inneværende år. Videre forelå brev til Fiskeridirektøren av 26.4.1975 fra Norglobal A/S. I brevet heter det m.a.:

"Fra vår side er det stor interesse for også å kunne operere i underområde 2 og i delområde 3K. En betingelse for dette er selvsagt at vi får fiskebåter til å delta, noe som vil være avhengig av bedre opplysninger om råstoffforekomstene."

Videre ble det i brevet bedt om at det av offentlige midler satses på å engasjere 2-3 fiskebåter til forsøksfiske etter lodde i nevnte områder for å klarlegge mulighetene for et norskt fiske også i de nordlige områder.

For å sikre norsk fiske i det nordre område må fartøyene ha økonomisk garanti. Dette spørsmål må tas opp med styret i forsøksfondet.

Utvalget viser til nevnte brev fra Norglobal A/S og går inn for at Norge søker å få etablert en særskilt norsk kvote i de nordre områder. Hvis dette viser seg å bli vanskelig mente utvalget at man måtte arbeide for at felleskvotene i områdene kunne bli så stor at de kunne danne grunnlag for eget norsk fiske. Utvalget tilrådte videre at den norske forhandlingsdelegasjon på årsmøte i ICNAF skulle opplyse kommisjonen om at det er

norske planer om å fiske i de nordre områdene.

Når det gjelder situasjonen i de søndre områder hvor Norge for inneværende år er tildelt en samlet kvote på 60.000 tonn ble det opplyst at muligheten for å ta denne kvoten var liten. Det er på det rene at "Norglobal" vil gå til Newfoundlandområdet, men det er hittil bekreftet at bare ett norsk fartøy vil følge ekspedisjonen. Det er mulig at ytterligere 2 norske fartøyer vil følge med. Det ble videre opplyst at 2-3 islandske båter har inngått kontrakt om leveranse til Norglobal.

Utvalget beklager at det er fare for at den norske kvote ikke blir utnyttet i det søndre området på grunn av for liten deltakelse. Dette vil utvilsomt kunne ha uheldige følger for å kunne opprettholde eller øke den norske kvoten for senere år.

Sak 12/75. Regulering av loddefisket 1975.

En viser til behandling av dette spørsmål under sak 4/75, pkt. c, i referat fra møte i Reguleringsutvalget 13.-14.3.1975. Til saken forelå brev til Fiskeridirektøren av 15.4.1975 fra Norges Fiskarlag bilagt brev av 10.4.1975 fra Notfiskarsamskipnaden. I brevet ber Notfiskarsamskipnaden om at Havforskningsinstituttet på ny vurderer om det kan være behov for å regulere fisket på smålodde, da det blant fiskerne gjør seg gjeldende stor usikkerhet og bekymring over at det nåværende fiske som hardt beskatter smålodde vil redusere bestanden. Det heter videre at et sterkt fiske etter undermåls fisk og yngel gir de dystreste fremtidsperspektiver uansett hvilke fiskeslag det dreier seg om.

Direktør Sætersdal mente at henvendelsen fra Norges Fiskarlag måtte ses på bakgrunn av at ressursoversikten for 1975 for sent ble distribuert idet ressursoversikten behandler disse spørsmål. Bl.a. heter det:

"I den nåværende situasjon er det ikke biologisk grunnlag for å begrense fiske på umoden lodde. Dersom den reduserte vekst skyldes overbefolkning vil det tvert imot være en fordel å øke beskatningen på smålodde i 1975 for å tynne ut bestanden og således gi bedre vekstvilkår for de kommende gyteårsklasser.

I 1974 ble vinterloddefisket kvoteregulert for å sikre at årsklassen 1971, som var meget svak, ikke skulle bli fisket opp før den fikk gyte. På grunn av 1972-årsklassens lave modningsprosent kan også gyteinnsiget 1975 bli meget svakt (kanskje mindre enn i 1974). Faren for at gyte-

bestanden kan bli utfisket er således også til stede i 1975, likevel har Havforskningsinstituttet ikke funnet grunnlag til å fremme forslag til kvoteregulering av vinterloddefiske i 1975. Dette fordi en mener at en eventuell feilslått årsklasse 1975 ville redusere den umodne bestand så pass mye at 1976-årsklassen får normal vekst og modningsforløp. Denne vil da gyte i 1979. Den umodne lodde fra årsklassene 1972, 1973 og 1974 er så tallrik at det er grunn til å anta at disse årsklassene vil sikre rekrutteringen til og med 1978."

Forskningsjef Hamre tilføyet at også vinterens undersøkelser bekrefter at bestanden av unglodde er stor.

Det ble opplyst at "G.O. Sars" vil gjennomføre et loddetokt i juni måned. På dette toktet vil en få en ny oversikt og vurdering av bestanden og en vil da på ny vurder behovet for regulering av sommerloddefisket. Det er sannsynlig at selv om det ikke bli fastsatt en kvantumsbegrensning vil det kunne bli nødvendig å sperre visse områder for å unngå fangst av årsgammel lodde (1974-årsklassen).

Instituttet ønsket videre å gi uttrykk for at observasjonene til forskerne og fiskerne ofte er noe forskjellig fordi de har ulike siktemål når de søker etter fisk. Fiskerne er med sine instrumenter bare i stand til å finne lodde når den står konsentrert. Smålodden står ofte samlet høyt i sjøen og dette har i år ført til at en har fått konsentrert oppmerksomhet om smålodde. Forskerne registrerer også lodden når den står i "slør" i sjøen og nær bunnen og derfor ikke oppdages av fiskerne.

Roald Olsen mente det kanskje kunne være behov for å fastsette åpningsdato for sommerloddefisket. I den forbindelse ble det opplyst fra forskerne at i mai-juni står lodden gjerne i "slør" i sjøen og er lite tilgjengelig for snurpenotfisket, men loddas adferd kan nok variere fra år til år. Arnljot Eidnes opplyste at Feitsildlaget hadde bedt om et møte med sildoljeindustrien for å få klarlagt mottaket for sommerlodde. Han regnet ikke med noe mottak i juli måned på grunn av fellesferie i industrier. I medhold av Råfiskloven må Feitsildlaget derfor sette forbud mot fiske i juli. Fisket kan derfor først ta til fra månedsskiftet juli/august.

Utvalget tok redegjørelsen fra Havforskningsinstituttet til etterretning. Utvalget var enig i at finnes det felter med forholdsvis stort innslag av 1974-årsklassen bør fisket i slike områder forbyes. Utvalget noterte seg

videre det som ble opplyst av Eidnes.

Av Fiskeridirektøren og direktør Sætersdal ble det understreket at loddebestanden også i framtiden vil bli viet stor oppmerksomhet.

Sak 13/75 Makrellreguleringen i 1975

Ved forskrift av 4.4.75 ble området for reguleringen av makrellfisket (forbud mot oppmalingsfiske) utvidet til farvann vest for 4^ov.1.

Det ble fra fiskerne reist kritikk mot den øyeblikkelige iverksettelsen av utvidelsen.

Utvalget ble gitt en orientering om saken. Utvalget var enig i at det var uheldig at utvidelsen av forbudet ble iverksatt øyeblikkelig. Fiskere som var på feltet eller underveis til feltet burde ha fått en rimelig tidsfrist.

Utvalget fant etter de opplysninger som ble gitt av representantene fra Havforskningsinstituttet å ville rå til at forbudet mot oppmalingsfisket vest for 4^ov.1. oppheves fra 1.6.1975. Instituttet regner med at etter dette tidspunkt vil det ikke være nordsjømakrell i dette området.

Sak 14/75. Eventuell fordeling av norsk arktisk-torsk i 1975.

En viser til at saken tidligere har vært behandlet i utvalget, jfr. sak 6/75 i referat fra møtet 13. og 14.3.d.å.

Til møtet forelå en orientering om utviklingen i fisket til og med april måned d.å. Det viser seg at oppfisket kvantum lå på mellom 145.000 og 150.000 tonn, mot 171.250 tonn på samme tidspunkt i fjor. Hvis fisket fra mai og ut året blir som i 1974 vil kvantumet bli ca. 310.000 tonn rund vekt. Kvoten er inklusive kysttorsk 345.000 tonn.

Skulle en resten av året få en 20% stigning i fangstene sammelignet med 1974 vil totalfangsten i 1975 bli ca. 342.000 tonn, altså litt under kvoten.

På denne bakgrunn fant utvalget det ikke nødvendig å tilrå at det foretas fordeling av den norske kvoten av norsk-arktisk torsk på de forskjellige redskaps- og fartøygrupper.

En gjør oppmerksom på at det er muligheter for at Norge ikke fullt ut vil utnytte kvoten for norsk-arktisk torsk for 1975.

Sak 15/75 Regulering 1976 av fisket av norsk-arktisk torsk.
Totalkvote og fordeling

Totalfangsten av arktisk torsk i 1974 utgjorde etter foreløpige oppgaver 1.028.000 tonn rund vekt, hvorav 405.000 tonn var 4-års gammel fisk.

I Liaison-komiteens rapport til NEAFC-møtet er det uttalt at 1969- og 1970-årsklassene er noe mer tallrike enn tidligere beregninger viser. Komiteen har fremmet to alternative forslag til totalkvote for 1976 under forutsetning av at kvoten på 810.000 tonn blir tatt i 1975. Etter det første alternativ er det foreslått 800.000 tonn. Dette forutsetter at fiskeinnsatsen reduseres med 20% i forhold til 1974, men dette representerer på den annen side en viss økning i fiskeinnsatsen i forhold til 1975. Med en slik totalkvote også for 1977 vil man i 1978 kunne oppnå den målsetting som forskerne tidligere har satt opp, nemlig at gytebestanden i 1978 bygges opp til gjennomsnittet av nivået i årene 1970-72. Direktør Sætersdal stilte imidlertid spørsmål om dette var en for beskjedne målsetting sett ut i fra de spesielle norske interesser og om målsettingen sikrer et tilstrekkelig gytepotensial over en lengre periode. Han mente derfor at Norge måtte gå inn for alternativ II i Liaison-komiteens forslag med en totalkvote på 700.000 tonn. Det forutsetter at en reduserer fiskeinnsatsen med 1/3 i forhold til 1974. Etter dette alternativ vil en nærme seg det beskatningsnivå som på lengre sikt vil gi det maksimale langtidsutbytte (MSY) med det nåværende beskatningsmønster.

Forskningssjef Hysten redegjorde nærmere for behandlingen av saken i arbeidsgruppen for arktisk torsk. Det ble opplyst bl.a. at det fra sovjetisk side ikke er fremlagt noe vitenskapelig bevis for at det er en egen kysttorskbestand utenfor Sovjet (en såkalt Murmansk-bestand). Det er derfor ikke grunn til å holde en slik "bestand" utenfor reguleringene, slik som Sovjetunionen krever. Dette var det også gitt uttrykk for i Liaison-komiteen.

Direktør Sætersdal understreket meget sterkt betydningen av å få forandret beskatningsmønsteret slik at fisket forskyves over fra den store beskatning av ungfisk til eldre fisk. Et første skritt på en slik endring i beskatningsmønsteret var å gå inn for det laveste kvotealternativet foruten forslaget om å øke maskevidden i trålredskaper (dette vil bli gjentatt av Norge på NEAFC-møtet).

Utvalget ble enig om at en fra norsk side prinsipielt bør gå inn for alternativ II i Liaison-komiteens forslag om en totalkvote på 700.000 tonn og subsidiert på samme kvote som i år, 810.000 tonn.

Utvalget drøftet også spørsmålet om Norge nå bør fremme et forslag om å få overføre endel av sine kvoter til senere år.

Det gjorde seg gjeldende forskjellig syn i utvalget på denne saken. Det ble pekt på at en ikke måtte foreslå en ordning som kunne gi grunnlag for generell adgang til overføring av kvoter.

Det ble vist til den resolusjon som ble vedtatt på NEAFC-møtet i Bergen i januar, og det ble drøftet om denne resolusjonen ga et tilstrekkelig grunnlag for Norge å kreve vesentlig høyere kvoteandeler i år med gode skrei-forekomster, men små forekomster av ungtorsk. I slike år vil totalkvoten bli liten, og en norsk andel på ca. 40% i slike år vil være altfor lite.

Det er også muligheter for at Norge ikke vil kunne utnytte sine relativt høye kvoter i år med fattige skreiforekomster slik som 1975 og 1976 dersom en ikke bevisst øker det norske fiske på ungtorsk. En vil imidlertid da tvinges inn i samme beskatningsmønster som tråler-nasjonene, noe som er uheldig ressurspolitisk.

Noen av utvalgsmedlemmene ga uttrykk for sterke betenkeligheter med at en nå reiser konkret spørsmålet om overføring av kvoten. Det ble i denne sammenheng vist til at det kan bli et endret fiskerigrenseregime når en situasjon med behov for vesentlig høyere kvoteandeler for Norge vil oppstå.

Utvalget ble enig om at en fra norsk side på NEAFC-møtet bør utdype nærmere den resolusjon som ble vedtatt på Bergens-møtet og gi uttrykk for at Norge på grunnlag av resolusjonen må kunne tildeles høyere relative andeler av totale TAC's i skreiperioder.

Sak 16/75 Regulering for fisket 1976 av fisket av norsk-arktisk hyse.

For 1976 har Liaison-komiteen beregnet to alternativer for totalkvote:

Under forutsetning av at totalkvoten for torsk for 1976 blir 700.000-800.000 tonn, vil det bli fisket ca. 120.000 tonn hyse. Dette antas å ville føre til en overbeskatning av hysebestanden.

For å oppnå et høyest mulig beskatningsnivå på lengre sikt (MSY), har Liaison-komiteen funnet ut at totalkvoten bør være så lav som 60.000 tonn i 1976. Den praktiske konsekvens av dette kan bli at torskefisket må stoppes før torskeknoten er nådd, eller at noe hyse må kastes overbord. For å unngå denne konsekvens uttaler Liaison-komiteen at totalkvoten bør settes til 100.000 tonn og at fiskerne må unngå spesielle hysefelt for at dette kvantum ikke skal overskrides.

Utvalget drøftet saken og ble enig om å anbefale at en fra norsk side ikke tar opp spørsmålet om etablering av kvoteordning for hyse. Hvis andre land skulle reise spørsmålet, bør Norge støtte Liaison-komiteens forslag. Det bør som for torskens vedkommende være en forutsetning at fisket med de passive redskaper (garn og line) kan fortsette etter at kvoten er nådd.

Når det gjelder en fordeling av en eventuell kvote, fant utvalget å kunne rå til at Norge går inn for en ordning hvoretter Norge og Sovjet til sammen får 80%. En lik fordeling med ca. 40% på hvert land burde da være en rimelig fordeling. Dette vil i tilfelle gi en kvote på ca. 40.000 tonn hyse til Norge.

Sak 17/75. Regulering av seifisket.

Saken har vært behandlet tidligere, og en viser til sak 8/75 b, i, i referat fra utvalgsmøte 13. og 14.3.d.å.

Til møtet forelå det en kort redegjørelse for Liaisonkomiteens vurdering av de forskjellige seibestander og forslag til totalkvote med det nåværende beskatningsmønster. På bakgrunn av dette er det i Fiskeridirektoratet foretatt beregninger av en eventuell norsk kvote etter

prinsippet 10% kyststatspreferanse, 5% til "special needs" og 85% fordelt historisk (6 + 4 år) på grunnlag av årene 1964-1973.

Beregningene viser at Norge stort sett kan forvente å få tildelt tilstrekkelige kvoter i de forskjellige områder, forutsatt at en får godkjent et tilleggskvantum i den norske seikvoten som inneholder bifangstene i industrifisket i Nordsjøen. På utvalgets forrige møte ble det uttalt bl.a. følgende:

"Det ble fremholdt at det forhold at seibestanden kan bli gjenstand for en øket fiskeintensitet i og med at andre fiskearter blir sterkt regulert, skulle tilsi at det fastsettes en totalkvote for seifisket.

Utvalget var enig om at Norge ikke burde motsette seg en slik regulering hvis det på årsmøtet ble reist forslag om det. Imidlertid er seien nord for Stad en av de bestander som Norge med nasjonale tiltak vil kunne regulere etter en fiskerigrenseutvidelse. Av denne grunn fant ikke utvalget det særlig påkrevd med en kvoteregulering nå."

Utvalget fant ingen grunn til å endre sitt tidligere standpunkt i saken.

Når det gjelder spørsmålet om et minstemål for sei var utvalget på forrige møte enig om at en fra norsk side bør kunne gå inn for et generelt minstemål på 35 cm med en tillatt innblanding på 10% i vekt av landing av sei under 35 cm.

I Liaisonkomiteens rapport er det uttalt at totalfangstene av sei på lengre sikt bør kunne økes dersom en reduserer fisket på de yngste årsklassene. Komiteen har derfor tilrådt en minstestørrelse for sei på 35 cm i region 1, dvs. Barentshavet, Norskehavet nord for 64° n.br. og områdene rundt Island og Færøyane og 30 cm i region 2, Nordsjøen, Skagerak, Kattegat og Den engelske kanal og områdene vest av Skottland og Irland. Forskjellen i minstemålet skulle tilsvare forskjellen i maskevidden i trålredskapene i de to områdene.

Den foreslåtte oppdeling med et minstemål på 35 cm nord for 64° og et minstemål på 30 cm syd for 64° vil

passe bra for det norske kystfiske, idet det særlig sør for 64° vil tas fangster med sei under 35 cm. Utvalget fant at selv om minstemålet i det sørlige område var 30 cm må Norge be om adgang til å ta inntil 10% fisk under minstemålet også i dette området.

Sak 18/75 Regulering av fisket med småmasket trål (Mixed fisheries).

På tidligere NEAFC-møter er det fremmet et britisk forslag om 10% beskyttede fiskearter i industri-fisket uansett størrelse og et norsk forslag om 25%, dog ikke mer enn 10% undermåls fisk.

Ingen av disse forslag gikk gjennom i kommisjonen.

Storbritannia har nå tatt saken opp igjen, og foreslår i et memorandum at det etableres hensiktsmessige reguleringer i NEAFC-området, noenlunde i samsvar med de bestemmelser om bifangster som er etablert i ICNAF-området. Bl.a. blir det foreslått varierende innblandingsprosjenter etter antall dager et fartøy har fisket.

Utvalget drøftet saken, og det ble gitt uttrykk for at en kan forstå britenes bekymring når det gjelder de økende fangstene av konsumfisk i industri-fangstene.

Utvalget fant imidlertid å måtte fraråde det siste britiske forslag, idet dette neppe er gjennomførbart i industrifisket.

Utvalget anbefalte at en fra norsk side går inn for en maksimalprosent, for beskyttede fiskearter i hver industritrålfangst, f.eks. som foreslått i fjor 25%. Eventuelt kan Norge gå ned til 20% hvis det på NEAFC-møtet er muligheter for å få oppslutning om en slik ordning.

Sak 19/75 Regulering av fisket etter nordsjøsil.
Totalkvote og fordeling.

Innledningsvis ble det vist til det standpunkt utvalget primært hadde tatt på møtet 13. og 14. mars, hvor det ble fattet følgende vedtak:

"Spørsmålet om regulering av fisket etter 1.7.1975 ble drøftet inngående. Utvalget var enig om at det bør foreslåes at reguleringsperioden følger kalenderåret. For å få dette til bør Norge gå inn for en kvotereguleringsperiode fra 1.7.1975 til 31.12.1976. En bør i så fall følge arbeidsgruppens tilrådning å gå inn for en totalkvote fra 1.7.1975 til 1.1.1977 på 280.000 tonn minus det kvantum som ble fisket første halvår 1975."

Til saken forelå det nå et utdrag fra Liaisonkomiteens rapport om nordsjøsil. Det var her understreket at de beregninger havforskerne hadde gjort i forbindelse med anbefalingen av totalkvoten, var basert på en gjennomsnittlig rekruttering i årene 1975-77. Forsknings-sjef Østvedt understreket at en eventuell svikt i rekrutteringen ville ha store innvirkninger på de foreslåtte kvoter. Etter hvert som nytt materiale ble tilgjengelig, ville de foreløpige beregningene bli justert.

Utvalget viste til sitt tidligere vedtak (referert ovenfor). Det ble dessuten foreslått at Norge burde gå inn for et forslag om totalforbud mot fiske etter nordsjøsil til oppmaling. Utvalget var enig i dette, men forutsatte at en del sil ville bli tatt som bifangster ved industritrålfisket. Det bør derfor søkes å få fastsatt en maksimal innblandingsprosent av sil i trålfangstene. Videre tilrådte utvalget at som følge av at reguleringsperioden var foreslått 1.7.1975 - 1.1.1977 måtte det foretas en ytterligere begrensning i den del av en eventuell kvote som kan tas i 2. halvår 1975. Når det gjaldt fordelingen, var utvalget enig om at en måtte legge det vanlige historiske prinsipp (6+4 år) til grunn. Resolusjonen som ble vedtatt på NEAFC-møtet i Bonn i 1974 gir et godt grunnlag for et slikt krav. Norge vil etter dette få ca. 20% av totalkvoten.

Dersom kommisjonen vedtok å legge andre fordelingsprinsipper til grunn var utvalget enig om at det var av avgjørende betydning at Norge får en kvote, som med tanke på framtiden, står i rimelig forhold til den kvote som Danmark måtte få.

Sætersdal var av den oppfatning at Nordsjø-silda for tiden er i en katastrofetilstand og i prinsippet bør den totalfredes. En kunne dog tildele mindre unntakskvanta til de enkelte land. Fordelingen av disse må kunne baseres på andre grupper enn historisk fangst, dog slik at denne fordeling ikke skaper prosedyre for samtlige kvotefordelinger fra bestanden når den igjen blir kommersielt uknyttbar.

Sak 20/75 Regulering av fisket etter sild vest for 4° v.l.
Totalkvote og fordeling.

Hovedinnholdet av Liaisonkomiteens rapport om bestandssituasjonen for sild i området vest av 4° v, var gjengitt i saksdokumentene. Utvalget viste til sitt tidligere standpunkt på møtet 13. og 14. mars hvor det ble fattet følgende vedtak:

"Når det gjelder spørsmålet om kvote for sildefisket vest av 4° v.l. så foreslår arbeidsgruppen at denne blir satt til 70.000 tonn for 1976. Til sammenligning er kvoten for 1975 for dette området 205.000 tonn.

Utvalget var enig om at også for denne bestanden bør Norge slutte opp om havforskernes tilråding. Det er fortsatt uklart hvilken sammenheng det er mellom silda i dette område og nordsjø-silda."

Når det gjaldt spørsmålet om fordeling vil Norge ved en lik forholdsmessig nedskjæring få en kvote for 1976 på ca. 8.000 tonn. Utvalget er imidlertid oppmerksom på at det kan bli satt fram krav fra Storbritannia om en høyere kyststatspreferanse, dette vil føre til en ytterligere reduksjon av den norske kvoten.

Sak 21/75 Regulering av fisket etter havbrisling
(Nordsjøen).

Til saken forelå et utdrag av Liaisonkomiteens rapport. Komiteen understreket at det materiale som forelå, var forholdsvis begrenset. Komiteen hadde likevel anbefalt en totalkvote på 300.000 tonn nordsjøbrisling.

På møtet den 13. og 14. mars ble utvalget enig om at en skulle basere seg på havforskernes opplysninger om bestandsgrunnlaget ved en eventuell fastsettelse av totalkvoten. Utvalget ville imidlertid ikke tilrå at Norge tar noe initiativ til fastsettelse av totalkvote for nordsjøbrisling i 1976.

På møtet ble det utdelt et notat med en tabell over forskjellige lands fangster de siste 10 år. Dersom en la et historisk prinsipp til grunn for fordelingen ville Norge få ca. 1% av totalkvoten, altså ca. 3.000 tonn. Denne andelen var etter utvalgets mening, langt under det som kunne aksepteres fra norsk side, og på grunnlag av de opplysninger som forelå i saken var utvalget fortsatt av den mening at Norge ikke burde ta opp spørsmålet om en kvoteordning. Dersom forslaget likevel skulle bli fremsatt av et annet medlemsland, kan Norge ikke akseptere det vanligvis praktiserte historiske fordelingsprinsipp. Det mest riemlige vil imidlertid være at en baserer seg på de siste 2 - 3 års fangster, d.v.s. perioden med den sterke ekspansjonen i fisket og justere kvotene ut fra dette grunnlag. Herunder bør Norge kunne hevde at de norske fangsttall til og med 1974 på grunn av de strenge norske restriksjoner i fisket ikke danner noen rimelig basis for fastsetting av norsk kvoteandel. I den forbindelse kan det henvises til at Norge fisket nesten 45.000 tonn i løpet av inneværende års to første måneder etter at restriksjonene ble oppmyket.

Utvalget vurderte også spørsmålet om begrensningen bare skulle gjelde for brisling til oppmaling, og det var enighet om at dersom ikke Norge fikk vesentlig høyere kvoteandel enn det som den historiske fordeling ville gi oss, vil utvalget foreslå at en fra norsk side

går inn for at reguleringen bare skal gjelde oppmalingsfiske.

Utvalget foreslo videre at den norske delegasjonen skulle be Liaisonkomiteen om å vurdere bestands-situasjonen for brisling i Skagerak siden det er grunn til å tro at det er denne bestanden som gir rekruttering for det norske fjordbrislingfisket.

Sak 22/75 Makrellreguleringen 1976.

Saken har tidligere vært behandlet, og en viser til sak 8/75, B, f.

Til saken forelå et utdrag av Liaisonkomiteens rapport hvor de to hovedbestander av makrell er vurdert. I fisket i Shetlandsområdet utgjør nordsjøbestanden ca. 30%. Denne bestanden er overbeskattet, og en viktig målsetning må være å regulere fisket slik at en kan opprettholde en tilstrekkelig gytebestand. For 1976 anbefaler Liaison-komiteen en totalkvote på 132.000 tonn for nordsjøbestanden.

Irskebestanden er underbeskattet, men komiteen anbefaler at man som en forsiktighetsregel innfører en fangstbegrensning for 1976 med en totalkvote på 412.000 tonn. Av dette kvantum antar komiteen at 117.000 tonn blir tatt i Shetlandsområdet (dvs. nord for 60^on.br. og i området IVa).

For de vestlige områder blir den anbefalte totalkvote 295.000 tonn i underområde VI og VII.

Forskningssjef Hamre redegjorde nærmere for bestandssituasjonen og påpekte at det har vært en uventet stor utvandring av makrell fra Nordsjøen til områdene vest for 4^ov.l.

For å sikre en tilfredsstillende regulering av nordsjømakrellen, mente han at Norge må gå inn for å inkludere område VIa i reguleringen.

Utvalget diskuterte saken inngående og tilrådte at Norge må gå inn for at kommisjonen for 1976 i likhet med i år vedtar en regulering som går ut på forbud mot oppmaling i Nordsjøen sør for 60^on.br. i første halvår. I denne reguleringen må en søke å få utvidet regulerings-

området til også å omfatte område VIa. Dette for å oppnå en mest mulig effektiv beskyttelse av nordsjøbestanden.

Prinsipielt mente utvalget det ville være tilstrekkelig bare med en kvantumsregulering av fisket på nordsjøbestanden.

Utvalget fant videre å kunne tilrå at forutsatt at reguleringen vil omfatte også området VIa og at det blir innført totalkvoter med nasjonal allokering av begge bestander, bør Norge søke å arbeide for at et størst mulig kvantum makrell blir tatt i det nordre området idet en dermed kan utnytte mest mulig av den irske bestand.

Sak 23/75 Regulering av fisket etter torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen.

NEAFC har vedtatt følgende kvoter for 1975:

Torsk	236.000 tonn
Hyse	275.000 "
Hvitting	<u>189.000 "</u>
Til sammen	700.000 tonn

Av disse fikk Norge:

Torsk	8.500 tonn
Hyse	10.000 "
Hvitting	<u>3.800 "</u>
Til sammen	<u>22.300 tonn</u>

Liaison-komiteen foreslår følgende kvoter for 1976:

Torsk	210.000 tonn
Hyse	106.000 tonn
Hvitting	<u>110.000 tonn</u>
	<u>426.000 tonn</u>

Utvalget drøftet saken inngående og kom til at en fra norsk side på NEAFC-møtet bør gå inn for å holde bifangst utenfor mot at en aksepterer lavere kvoter for konsumfangster. Dette var det prinsipale norske forslaget da kommisjonen i fjor vedtok kvote for 1975. Det norske syn fikk ikke noen tilslutning da, og utvalget fant at alternativt bør Norge gå inn for at det blir adgang for hvert land å betrakte de tre kvotene som en felleskvote og at hvert enkelt land holder seg innenfor den samlede kvote. Selv med en slik ordning må Norge gå inn for høyere andeler i 1976, særlig av hvitting, men også i noen grad for hyse.

Sak 24/75 Regulering av fisket etter atlanto-skandisk sild.

Utvalget skulle ta stilling til om Norge på NEAFC-møtet skulle be om et mindre unntakskvantum fra et eventuelt totalforbud i 1976.

Til saken forelå et utdrag av Liaison-komiteens rapport angående atlanto-skandisk sild. Liaison-komiteen konkluderer med at bestandssituasjonen for atlanto-skandisk sild er kritisk og komiteen anbefalte at det ikke ble fisket noe av denne bestanden.

Utvalgets medlemmer har fremdeles ulikt syn på dette spørsmålet, og utvalget ble enig om å vise til utvalgets vedtak fra møtet 13. og 14.mars, hvor utvalgets flertall gikk inn for at det ikke skulle foreslås et mindre unntakskvantum fra et eventuelt totalforbud.

Norges Fiskerlags representanter viste imidlertid til lagets landsstyrevedtak, hvor det ble gitt uttrykk for at Norge må ha et unntakskvantum for 1976.

Utvalget forutsatte at departementet gir instruks til den norske delegasjon til NEAFC-møtet, og i forbindelse hermed avgjør spørsmålet om Norge skulle be om et unntakskvantum.

Sak 25/75. Norges holdning til et kanadisk forslag om å redusere innsatsen i fiske etter torsk og torskeartet fisk i 1976 med 40% i ICNAF - underområdene 2, 3 og 4.

På møtet ble det fremlagt et notat utarbeidet i Fiskeridirektoratet inneholdende en uoffisiell oversettelse av det kanadiske forslag bilagt en tabell som viser norsk

deltagelse i de aktuelle områder i 1973. En kan opplyse at det i 1974 deltok 1 tråler og 7 line/garnbåter.

Videre ble det fremlagt i oversettelse rapport med bilag, utarbeidet av Havforskningsinstituttet, fra møte i ICNAF Assessment Subcommittee i april 1975. Nevnte dokumenter følger vedlagt.

Det kanadiske forslag ble kommentert av forsker Øyvind Ulltang som viste til at reduksjonen i fisket etter de forskjellige fiskeslag i mange tilfeller var langt større enn hensynet til bestanden tilsa. Enkelte av bestandene ville - om forslaget ble vedtatt - bli beskattet under det nivå som svarer til et maksimalt langtidsutbytte (MSY).

Det kanadiske forslag om reduksjon av fisket for alle land unntatt for kyststaten er ikke biologisk betinget, men mere begrunnet de økonomiske forholdene for den kanadiske kystbefolkningen.

Utvalget drøftet saken inngående. Det ble pekt på at Canada ønsker å innføre en ny reguleringsform ved reduksjon av antall fiskedager for de forskjellige fartøygrupper i de forskjellige underområder. Denne reguleringsform har tidligere vært behandlet i kommisjonen uten at en er kommet fram til et resultat. Reduksjonene forutsettes å utgjøre rundt 40% av fangstinnsatsen i 1973 for hver redskapstype og for forskjellige kategorier av fartøyer i hvert område. Det må antas at det vil bli reist forslag om reduksjon av kvotene.

Utvalget kom til den konklusjon at den norske delegasjonen bør gå inn for de vitenskapelig baserte forslag til TAC og akseptere de reduksjoner som er anbefalt av havforskerne.

I tilfelle det blir nødvendig med en reduksjon av fiskeinnsatsen basert på det kanadiske forslag, må en fra norsk side søke å få akseptert at reduksjonen i fangstinnsats foretas på basis av den totale norske fangstinnsats i 1973 og ikke for hver enkelt redskapsgruppe for seg. Dersom dette blir akseptert må en reduksjon av fangstinnsatsen ikke berøre garn- og linefartøyene.

Møte tok til kl. 09.00 med pause fra kl. 11.40-12.20 og varte til kl. 16.45.

Til støtte for kommisjonen ved vurderingen av det canadiske forslag er STACRES (ICNAFs faste komite for vitenskapelige undersøkelser og statistikk) bedt om å beregne, for så mange fiskeslag som mulig, virkningen i de kommende 15 år av reduksjonene i fiske-dødeligheten under 1973-nivået på henholdsvis 20%, 30%, 40% og 50%.

STACRES er videre bedt om å uttale seg om hvilket nivå TAC vil ligge på ved gjennomføring av nevnte reduksjoner i fiskeinnsatsen."

./.

Vedlagt følger en tabell som viser norsk deltagelse i de aktuelle områder i 1973.

./.

Forsker Øyvind Ulltang kommenterte vedlagte rapport fra møte i ICNAF Assessment Subcommittee april 1975.

Norsk deltakelse i ICNAF's områder 2, 3 og 4 i 1973.

<u>Område</u>	<u>Trålere</u>	<u>Line/garnbåter</u>	<u>I alt</u>
2J, 3KL	13	7	20
3P _s	-	6	6
3M	-	4	4
3NO	-	2	2
4ST	-	2	2
<hr/>			
I alt	13	7	20
<hr/>			

Rapport fra møte i ICNAF Assessment

Subcommittee, april 1975

Assessment - komitéen kom sammen i Woods Hole, U S A, i tiden 8 - 18 april 1975 for å vurdere tilstanden i fiskeressursene i ICNAF-området og komme med anbefalinger om kvoter i 1976. Undertegnede møtte som representant fra Norge. Komitéens rapport vil bli lagt fram for STACRES (Standing Committee on Research and Statistics) som har møte umiddelbart før årsmøtet i ICNAF i juni. Det er lite sannsynlig at STACRES gjør vesentlige forandringer i anbefalingene. I dette notatet vil bare de deler av komitéens rapport som har betydning for det norske fisket i ICNAF-området bli behandlet. I tabell 1 vil man imidlertid finne anbefalt TAC for 1976 for alle bestander som er under kvoteregulering i ICNAF-området.

1. Torsk ved Vest-Grønland (ICNAF- underområdet 1)

Nedgangen i fangst av torsk fra dette området fortsatte i 1974. Fangsten var på ca. 48 000 tonn, og dette er bare 43 % av TAC i 1974 (107 000 tonn). De fleste land synes å ha redusert fiskeinnsatsen i 1974, og man regner derfor med at beskatningsgraden gikk ned dette året. Mer enn 50 % av fangsten i 1974 bestod av 1968-årsklassen. Alle senere årsklasser synes å være svake. 1968-årsklassen rekrutterer nå gytebestanden, og dette gir en midlertidig økning i denne sammenlignet med det svært lave nivået en hadde i 1973. Som en følge av de dårlige utsiktene for rekruttering vil imidlertid gytebestanden gradvis reduseres de nærmeste årene. Hvor rask denne reduksjonen vil bli, avhenger i stor grad av beskatningsgraden.

Med en beskatning som gir optimalt utbytte pr. rekrutt vil fangsten i 1976 bli 60 000 tonn. En fangst på 45 000 tonn i 1976 vil opprettholde gytebestanden i 1977 - 1978 på samme nivå som i 1974 - 1975 og derved øke sannsynligheten for at man får sterkere årsklasser. Dette angher imidlertid i stor grad av ytre miljøfaktorer ved siden av gytebestandens størrelse, og selv om man stopper fisket totalt, vil man ikke være garantert bedring i rekrutteringen. Komitéen anbefaler at TAC i 1976 ikke blir mer enn 45 000 tonn og bemerker at en reduksjon under dette nivået vil bedre sjansene for gjenoppbygging av bestanden.

2. Torskebestandene ved Newfoundland - Labrador

a) Områdene 2 G og 2 H.

På grunn av vanskelige isforhold har fangstene siden 1971 vært lave. Foreløpige fangstdata viser at fangsten i 1974 var ca. 6 000 tonn. Ingen nye bestandsberegninger kunne gjøres på grunn av sparsomme data fra perioden 1972 - 1974. Komitéen anbefalte derfor at TAC for 1976 blir som i 1975, d. v. s. 20 000 tonn.

b) Områdene 2 J, 3 K og 3 L

Foreløpige fangstdata viser at fangsten i 1974 var ca. 362 000 tonn mens TAC var på 656 700 tonn. Resultatene fra tokt utført av Vest-Tyskland, Canada og Sovjet viser en betydelig reduksjon i fangst pr. trålhal i dette området siden 1971. Dette kan skyldes redusert bestandsstørrelse eller forandringer i tilgjengelighet. Bestandsstørrelsen kan ha blitt redusert ved at naturlig dødelighet har økt de siste årene som et resultat av ugunstige forhold i området. Data for fangst pr. fiskedag fra forskjellige land bekrefter at der har skjedd en tilsynelatende reduksjon i bestandsstørrelsen. Undersøkelser utført av Sovjet indikerer at der ikke er noen sterk årsklasse siden 1968-årsklassen. Det synes som om styrken av 1968-årsklassen har vært overvurdert i tidligere bestandsberegninger. Denne årsklassen har blitt beskattet relativt hardt etter at den kom inn i fisket. Siden senere årsklasser er svake, vil 5 - 7 år gammel fisk bidra betraktelig mindre til fangsten enn vanlig, og fisket i 1976 vil avhenge sterkt av 8 år gammel og eldre fisk. Dette indikerer at det er nødvendig med en betydelig reduksjon i TAC.

TAC for 1976 er selvsagt svært avhengig av fangsten i 1975. Komitéen mente at man i beregningene måtte forutsette at TAC på 554 000 tonn for 1975 vil bli tatt. Med den beskatningsgrad som gir maksimal langtidsutbytte vil fangsten i 1976 da bli 300 000 tonn, og dette er den anbefalte TAC.

I henhold til et kanadisk forslag (Comm. Doc. 75/9) vurderte komitéen om kvoten for området 2 J - 3 KL burde deles opp i mindre enheter.

På grunn av isvansker i enkelte år er det fare for at fiskeinnsatsen kan bli konsentrert til den sydlige del av området. Dette vil kunne medføre at bestanden her blir sterkt nedfisket.

Komitéen konkluderte med at foreløpig burde TAC bli gjort gjeldende for hele området 2 J - 3KL samlet men at kommisjonen kunne dele opp TAC hvis den ville hindre mulige lokale effekter av at fisket blir konsentrert til enkelte områder.

c, Område 3 M

Ingen nye data som tilsa en forandring i TAC ble fremlagt. En anbefaler derfor at TAC for 1976 blir som i 1975, d. v. s. 40 000 tonn.

d, Områdene 3 N og 3 O

En betydelig forskjell i beregnet alderssammensetning av fangstene i 1973 og 1974 kom sannsynligvis fra forskjell mellom de enkelte land i teknikken brukt ved aldersbestemmelse. På grunn av denne usikkerheten ble ingen nye bestandsberegninger utført, og det er anbefalt at TAC for 1976 blir som anbefalt for 1975, d. v. s. 85 000 tonn.

e, Området 3 Ps

Bestandsberegningene ble her oppdatert på grunnlag av data fra fisket i 1974. Beskatningen i dette området ligger nå på det nivå som gir maksimalt langtidsutbytte. I 1976 vil en slik beskatning gi en fangst på 60 000 tonn, og dette er derfor den anbefalte TAC.

2. Lodde i underområdene 2 og 3

Ingen nye data forelå som tilsa en forandring i anbefalingene gitt av STACRES under møtet i Bergen i januar 1975, d. v. s. en TAC på maksimum 500 000 tonn som ikke bør overskrides på 3 år, og som bør bli splittet på 300 000 tonn for områdene 2 og 3 K og 200 000 tonn for områdene 3 LNOPS.

3. Kanauisk forslag om reduksjon i fiskeinnsatsen i Underområdene 2, 3 og 4.

I det kanadiske forslaget er STACRES bedt om å vurdere effekten av å redusere beskatningen (fiskedødligheten) på bunnfiskressursene med fra 20 % til 50 % under 1973-nivået.

Generelle produksjonsmodeller indikerer at en reduksjon i fiskeinnsatsen av den størrelsesorden det her er snakk om ikke vil medføre noe vesentlig tap på lang sikt i total fangst fra området, men det umiddelbare tap vil selvsagt bli betydelig.

Der er imidlertid store usikkerheter knyttet til slike betraktninger.

Komitéen vurderte også virkningen av en reduksjon i beskatningen på de enkelte bestander. Nedenfor er som illustrasjon gitt resultatene for torskebestanden i området 2J - 3KL, for andre bestander henvises til komitéens rapport. For mange bestander var en ikke i stand til å gi så eksakte data som gitt for denne bestanden, og en måtte begrense seg til å si om fangst på lang sikt ville gå opp eller ned i større eller mindre grad.

Effekten på fangst og bestandsstørrelse av spesifiserte reduksjoner i fiskedødelighet under 1973-nivået for torskebestanden i området 2 J - 3 KL.

Referansenivå: $F_{MSY} = 0.35$ $F_{76}(\text{TAC-nivå}) = 0.35$ $F_{73} = 0.27$

MSY - fangst = 550 000 tonn TAC 1976 = 300 000 tonn

Reduksjon i fiskedødelighet under 1973-nivåe

$F_{73}^{-20\%}$ $F_{73}^{-30\%}$ $F_{73}^{-40\%}$ $F_{73}^{-50\%}$

	$F_{73}^{-20\%}$	$F_{73}^{-30\%}$	$F_{73}^{-40\%}$	$F_{73}^{-50\%}$
Nødvendig reduksjon (%) i fiskedødelighet under F_{76} (TAC-nivå)	38	46	54	61
Langsiktig forandring i fangst (%) sammenlignet med MSY-nivået ⁺	-5(8)	-9(8)	-14(9)	-19(9)
Bestand i forhold til MSY-nivået (=100) ⁺	136(8)	150(8)	166(9)	178(9)

⁺ Tall i parentes angir hvor mange år det vil ta å nå den nye likevekts situasjonen.

Det ble videre utarbeidet tabeller som viser totalfangst i 1976 og hvor mye av denne som vil tilfalle Canada og andre land under forutsetning av at Canadas fangst i 1976 blir lik tildelt kvote i 1975. Resultatene for torsk, området 2 J - 3 KL, er vist nedenfor.

Fangst i 1976 (1000 tonn), torsk område 2 J - 3 KL

	Totalt	Canada	Andre
$F_{76} = \text{TAC-nivå}$	300	88	212
$F_{76} = F_{73} - 20 \%$	186	88	98
$F_{76} = F_{73} - 30 \%$	162	88	74
$F_{76} = F_{73} - 40 \%$	138	88	50
$F_{76} = F_{73} - 50 \%$	117	88	29

I tabell 2 er gitt forventet effekt på fangst både på kort og lang sikt av de spesifiserte reduksjoner i fiskedødelighet for alle torskebestandene i Newfoundland-Labrador området.

Bergen 12. mai -1975

Øyvind Ulltang

Table 1. Nominal catches (1971-74) and TACs (1973-76) of species for possible regulation at the 1975 Annual Meeting.

Species	Stock area	Nom. catches(000 tons)				TACs (000 tons) ²				Assessment category
		1971	1972	1973	1974 ¹	1973	1974	1975	1976	
Cod	1	121	111	63	46	- (102)	107.0 (80)	60.0 (55)	(<45)	1
	2GH	13	14	+	6	-	20.0 (20)	20.0 (20)	(20)	1
	2J+3KL	432	458	355	362	665.5 (650)	656.7 (650)	554.0 (550)	(300)	1
	3M	34	58	23	23	-	40.0 (35)	40.0 (40)	(40)	1
	3NO	126	103	80	71	103.5 (70)	101.1 (65)	87.7 (85)	(85)	1
	3Ps	64	44	53	50	70.5 (70)	70.0 (70)	62.4 (60)	(60)	1
	4T+4Vn ³	57	68	50	42	-	63.0 (60)	50.0 (50)	(45)	1
	4Vn ^b	11	9	7	6	-	10.0 (10)	10.0 (10)	(10)	1
	4VsW	54	62	54	43	60.5 (60)	60.0 (60)	60.0 (60)	(40)	1
	4X(offshore)	9	7	7	6	-	- (8)	5.0 (5)	(4)	1
	5Y	8	7	6	7	10.0 (10)	10.0 (10)	10.0 (10)	(8)	4
	5Z	28	25	29	28	35.0 (35)	35.0 (35)	35.0 (35)	(35)	2
Haddock	4VW	13	5	4	2	4.0 (0)	0.0 (0)	0.0 (0)	(0)	1
	4X	18	13	13	13	9.0 (0)	0.0 (0)	15.0 (15)	(0)	1
	5	12	7	6	5	6.0 (0)	0.0 (0)	6.0 ⁵ (0)	(0)	1
Redfish	2+3K	19	20	39	30	-	30.0 (25)	30.0 (30)	(30)	2
	3M	8	42	22	32	-	40.0 (..)	16.0 (16)	(16)	2
	3LN	24	29	33	21	-	28.0 (20)	20.0 (20)	(20)	2
	3O	21	16	9	12	-	16.0 (15)	16.0 (16)	(16)	2
	3P	28	26	18	22	-	25.0 (13)	25.0 (25)	(20)	2
	4VWX	22	50	40	32	-	40.0 (30)	30.0 (30)	(30)	4
	5	20	19	17	11	30.0 (30)	30.0 (30)	25.0 (25)	(17)	2
Silver hake	4VWX	129	114	299	96	-	100.0 (50-100)	120.0 (120)	(100)	1
	5Y	8	7	9	5	10.0 (10)	10.0 (10)	15.0 (15)	(10)	3
	5Ze	72	78	62	65	80.0 (80)	80.0 (80)	80.0 (80)	(50)	1
	5Zw+6	28	35	65	61	80.0 (80)	80.0 (30)	80.0 (80)	(43)	1
Red hake	5Ze ⁶	9	39	25	14	-	20.0 (20)	20.0 (20)	(26)	1
	5Zw+6 ⁶	31	36	41	34	40.0 (40)	50.0 (50-70)	45.0 (45)	(16)	1
Pollock	4VWX	12	20	30	25	50.0 (50) ⁷	55.0 (50)	55.0 (55)	(55)	4
	5	14	13	13	13					
American plaice	2+3K	5	9	5	5	-	10.5 (8)	8.0 (8)	(8)	1
	3M	1	1	1	2	-	2.0 (2)	2.0 (2)	(2)	4
	3LNO	68	59	53	45	60.5 (60)	60.0 (60)	60.0 (60)	(47)	1
	3Ps	7	7	15	7	-	11.0 (10)	11.0 (11)	(8)	1
Witch	2J+3KL	16	17	24	15	-	22.0 (17)	17.0 (17)	(17)	1
	3NO	15	9	7	8	-	10.0 (10)	10.0 (10)	(10)	1
	3Ps	2	2	3	2	-	3.0 (3)	3.0 (3)	(3)	4
Yellowtail	3LNO	37	39	33	24	50.0 (50)	40.0 (40)	35.0 (35)	(<10)	1
	5(E69 ⁸)	31	39	31	16	16.0 (16)	16.0 (16)	16.0 (16)	(16)	2
	5(W69 ⁸)+6					10.0 (10) ⁸	10.0 (10) ⁸	4.0 ⁹ (0)	(0)	2
A plaice, witch and yellowtail	4VWX	34	23	28	25	-	32.0 (32)	32.0 (32)	(28)	4
Flounders (except yellowtail)	5+6	28	24	22	21	25.0 (25)	25.0 (25)	25.0 (25)	(20)	3
Greenland halibut	0+1	4	14	10	14	-	-	-	(20)	4
	2+3KL	25	30	29	27	-	40.0 (30)	40.0 (40)	(30)	1

Table 1. (Continued)

Species	Stock area	Nom. catches(000 tons)				TACs (000 tons) ²				Assessment category
		1971	1972	1973	1974 ¹	1973	1974	1975	1976	
Roundnose grenadier	0+1	8	8	5	12	-	-	10.0	(12)	4
	2+3	75	24	18	33	-	32.0 (30)	32.0 (32)	(32)	1
Herring	Option 1	4V				(Seasonal - Jul to Jun)				
		4WX(adults)				-	-	(15) ¹⁰	(11) ¹⁰	(115) ¹¹
Option 2	4VW(a)	72	32	30	44	-	45.0	30.0 ¹²	-	
		4VW(a)				(Seasonal - Jul to Jun)				
Option 2	4XW(b)	70	75	91	89	90.0	90.0 (90)	90.0 (90)	(81) ¹³	
		5Y(adults)				25.0	25.0 (25)	16.0 (25) ¹⁴	(9)	1
Option 2	5Z+6	267	174	202	149	150.0	150.0 (150)	150.0 (150)	(60)	1
Mackerel	3+4	24	22	38	44	-	55.0 ¹⁵	70.0 (70)	(310)	1
	5+6	349	387	381	304	450.0	304.0 (251-312)	285.0 (285)		
Argentine	4VWX	7	6	1	18	-	25.0 (25)	25.0 (25)	(25)	3
	5				23	-	25.0 (25) ¹⁶	-	-	4
Capelin	2+3K	+	46	136	111	-	110.0 ¹⁷	160.0 ¹⁸	(300)	3
	3L	1	1	4		-	-	45.0		3
	3NO	1	21	127	156	-	148.0 ¹⁷	126.0 ¹⁹	(200)	3
	3Ps	1	3	1		-	-	9.0		3
Squid-Illex	3+4	9	2	10	+	-	-	25.0	(15)	3
	-Illex	5+6	25	49	57	21	71.0 (50-80)	71.0 (71) ²⁰	(30)	3
	-Loligo									
D. finfish ²¹	5+6	156	168	155	144 ²²	-	125.0 (125)	150.0 (125)	(150)	4
Overall 2nd tier ²³	5+6	1136	1165	1154	998	-	923.9	850.0 (850)	(650+)	

¹ Advance provisional statistics for April 1975 assessments.
² TACs include quantities estimated to be taken outside the Convention Area; quantities in parentheses are TACs recommended by STACRES and the Assessments Subcommittee.
³ Div. 4I(Jan-Dec)+4Vn(Jan-Apr).
⁴ Div. 4Vn(May-Dec).
⁵ Solely for by-catch allocation (see Summ. Doc. 75/1).
⁶ TACs for 1973 to 1975 pertain to 5Z(E69°) and 5Z(W69°)+6 respectively; TACs recommended for 1976 pertain to 5Ze and 5Zw+6.
⁷ TAC for 1973 pertains to 4X+5 only.
⁸ TACs for 1973 and 1974 pertain to 5(W69°) only.
⁹ See Summ. Doc. 75/1 (Proc. 5th Spec. Comm. Mtg., Nov 1974).
¹⁰ TACs recommended pertain to the period July to June for 1975/76 and 1976/77 respectively.
¹¹ TAC to be reduced by whatever catch is to be taken in Div. 4W(a) in the period 1 Jul-31 Dec 1975.
¹² TAC pertains to Jan-Jun 1975 only.
¹³ An appropriate amount has to be deducted from this TAC to allow for the inshore fishery, if the TAC is to be set according to the principle used in previous years.
¹⁴ Reduction to 16,000 tons agreed at Spec. Comm. Mtg., Nov 1974 (Summ. Doc. 75/1).
¹⁵ TAC pertains to 4VWX.
¹⁶ TAC included with "Other finfish" after 1974.
¹⁷ Countries without specific allocations may each take up to 10,000 tons, no more than 5,000 of which may be taken from Div. 3LNOPS.
¹⁸ Countries without specific allocations may each take up to 10,000 tons.
¹⁹ Countries without specific allocations may not take more than 1,000 tons from Subdiv. 3Ps or more than 5,000 tons from Div. 3L; countries with specific allocations may add to their Div. 3NO allocations any part of their Subdiv. 3Ps and Div. 3L allocations not taken in the two last-mentioned areas.
²⁰ Scientific recommendation was intended to pertain to Squid-Loligo only.
²¹ Excludes all TAC species and also menhaden, billfishes, tunas and large sharks (except dogfish).
²² Excludes Argentine (23,000 tons) as a separate TAC was set in 1974 only.
²³ All finfish species (except menhaden, billfishes, tunas and large sharks) and squids.

Tabell 2. Virkingen på fangsten på kort og lang sikt for torskbestandene i ICNAF Underområder 2 og 3 ved reduksjon i beskatningen

Område	TAC 1976	MSY-fangst	Status 1973	% reduksjon i fangst 1976				% forandring i fangst på lang sikt (antall år det vil ta å nå ny likevektsituasjon er gitt i parentes)			
				F ₇₃ -20 %	F ₇₃ -30 %	F ₇₃ -40 %	F ₇₃ -50 %	F ₇₃ -20 %	F ₇₃ -30 %	F ₇₃ -40 %	F ₇₃ -50 %
2 GH	20		Overbeskattet					Økning i fangst muligens til MSY-nivå	Økning i fangst sannsynligvis til MSY-nivå		
2J-3KL	300	550	Litt underbeskattet	38	46	54	61	-5(8)	-9(8)	-14(9)	-19(9)
3 M	40		Beskattet på MSY-nivå					Fangsten går litt ned	Fangsten går ned		
3 NO	85		Overbeskattet					Økning i fangst muligens til MSY-nivå	Økning i fangst sannsynligvis til MSY-nivå		
3 Ps	60	60	Beskattet på MSY-nivå	20	30	40	50	-5(6)	-8(7)	-13(8)	-20(8)

R E F E R A T

fra møte 9. og 10. september 1975 i Reguleringsutvalget.

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Fra administrasjonen

Fiskeridirektør Knut Vartdal, formann
Ekspedisjonssjef Gunnar Gundersen, Fiskeridepartementet
Underdirektør Kjell Raasok, Fiskeridepartementet
Underdirektør Olav Lund, Fiskeridirektoratet

Fra fiskernes organisasjoner

Generalsekretær Arnulf Midtgaard, Norges Fiskarlag
Fiskebåtskipper Leidulf Grønnevet, Norges Fiskarlag
Fiskebåtreder Arnljot Eidnes, Norges Fiskarlag
Fiskebåtreder Harald Birkeland, Norges Fiskarlag
Advokat Ivar Nes, Norsk Sjømannsforbund

Som sekretær for utvalget møtte kontorsjef A. Aasbø.

I forbindelse med behandlingen av spørsmålene som har tilknytning til industritrålfisket (sakene 31, 36, 37 og 40) møtte etter forslag fra Norges Fiskarlag Lars B. Larsen, Åkrehamn, (formann for Sør Norges Trålerlag) og Erling Østebøvik (representant for Rogaland Fiskarlag).

Dessuten møtte:

Ass.direktør Hallstein Rasmussen
Underdirektør Per L. Mietle
Kontorsjef Arthur Holm
Kontorsjef H. Angerman
Konsulent O. H. James-Olsen
Konsulent Øystein Moberg
Førstesekretær J. A. Krog
Førstesekretær Sigmund Engesæter
Fiskerikonsulent Vermund Dahl
Sjefsinspektør Sigmund Skilbrei (sakene 31, 36, 37 og 40)
Avdelingsingeniør Walther Jacobsen (" " " " " ")
Inspektør Bjørn Johnsen (" " " " " ")

Reguleringsutvalget.

Tillegg-til protokollen s. 11 etter 3. avsnitt.

Generalsekretær Arnulf Midtgaard refererte en henvendelse fra Fiskebåtredernes Forbund av 13. september d. i anledning makrellfisket etter 13. september. Han uttalte at fiskarlaget var enig i det opprinnelige opplegget, men fant i likhet med Fiskebåtredernes Forbund at det fastsatte kvantum på 25.000 tonn fra 13. september d.å. var for lite.

Norges Fiskarlags representanter ba om at makrellkvoten for oppmaling ble øket fra 25.000 tonn til 50.000 ton

I denne forbindelse ble det uheldige forhold at andre lands fiskere fritt kan fiske makrell til oppmaling mens norsk fiske er forbudt, fremholdt.

Utvalget drøftet inngående den situasjonen som er oppstått og tilrådte at Norge retter en henvendelse til de nordiske land om at også disse stopper sitt fiske i Nord-sjøen etter makrell for oppmaling.

ferdig

Reguleringsutvalget.

Tillegg til protokollen s. 11 etter 3. avsnitt.

Generalsekretær Arnulf Midtgaard refererte en henvendelse fra Fiskebåtrederne Forbund av 13. september d.å. i anledning makrellfisket etter 13. september. Han uttalte at fiskarlaget var enig i det opprinnelige opplegget, men fant i likhet med Fiskebåtrederne Forbund at det fastsatte kvantum på 25.000 tonn fra 13. september d.å. var for lite.

Norges Fiskarlags representanter ba om at makrellkvoten for oppmaling ble øket fra 25.000 tonn til 50.000 tonn

I denne forbindelse ble det uheldige forhold at andre lands fiskere fritt kan fiske makrell til oppmaling mens norsk fiske er forbudt, fremholdt.

Utvalget drøftet inngående den situasjonen som er oppstått og tilrådte at Norge retter en henvendelse til de nordiske land om at også disse stopper sitt fiske i Nord-sjøen etter makrell for oppmaling.

Fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt:

Forskningssjef Arvid Hysten
 Forskningssjef Ole J. Østvedt
 Forskningssjef dr. Birger Rasmussen
 Forsker Erling Bakken
 Forsker Ø. Ulltang
 Forsker G. Lahn-Johannessen

Møtet ble ledet av utvalgets formann som la fram følgende sakliste:

- Sak 26/75 Rapport fra NEAFC-møtet 21.-28.5.1975
Spørsmål om protest
- Sak 27/75 Rapport fra ICNAF-møtet 10.-20.6.1975
Spørsmål om protest
- Sak 28/75 Regulering av makrellfisket fra 15.9.1975
- Sak 29/75 Endring av nasjonal regulering av seifisket som følge av NEAFC-vedtaket om minstemål på sei.
- Sak 30/75 Norsk kvote for 1975 av norsk-arktisk torsk
- Sak 31/75 Norsk kvote for 1975 av torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen.
- Sak 32/75 Nordsjøsildefisket og fisket av sild vest av 4 vest
- Sak 33/75 Nasjonal regulering av havbrislingfisket høsten 1975.
- Saker som skal behandles på det ekstraordinære NEAFC-møtet 11.-18.november 1975.
- Sak 34/75 Kvoteregulering for 1976 av havbrislingfisket
- Sak 35/75 Kvoteregulering for 1976 av fisket av norsk-arktisk hyse
- Sak 36/75 Kvoteregulering for 1976 av seifisket i Nordsjøen
- Sak 37/75 Kvoteregulering for 1976 av fisket av torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen
- Sak 38/75 Kvoteregulering for 1976 av fisket av torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen vest for 4° vest (område VI og VIIa)
- Sak 39/75 Økning av maskevidden i trålfredskap
- Sak 40/75 Regulering av industritrålfisket
- Sak 41/75 Rapport om den internasjonale inspeksjonsordning (enforcement committee)
- Sak 42/75 Saker som skal behandles på det ekstraordinære ICNAF-møtet 22.-28.9.1975
- Sak 43/75 Rekefisket ved Vest-Grønland

Sak 26/75 Rapport fra NEAFC's årsmøte 21.-28.5.1975.
Oversikt over vedtak.
Spørsmål om protest.

1. Rapporten fra årsmøtet var på forhånd utsendt til medlemmene sammen med et notat om de vedtak som Norge måtte ta standpunkt til innen 90-dagersfristen for eventuell protest. (Denne fristen løper fra det tidspunkt vedtakene er mottatt av medlemslandene. Vedtakene ble utsendt fra NEAFC-sekretariatet 25.juni d.å.)

De enkelte vedtak er som følger:

2. Atlanto-skandisk sild 1976.

Det ble på årsmøtet vedtatt en rekomendasjon om å opprettholde totalforbudet mot fiske av atlanto-skandisk sild i 1976 med adgang til å fiske inntil 500 tonn (5.000 hl) med garn innenfor grunnlinjen til eget konsum og eget agnforbruk. Omsetning vil ikke bli tillatt.

På møtet ble det utdelt et brev av 2.september d.å. fra Norges Fiskarlag til Fiskeridepartementet og et brev av 7. august d.å. fra Havforskningsinstituttet til Fiskeridirektøren.

I nevnte brev fra Norges Fiskarlag henstilte laget om at det ble arbeidet for et unntakskvantum også for 1976 og at det ble tatt forbehold om dette før protestfristen utløp slik at saken kunne bli tatt opp til behandling på det ekstraordinære NEAFC-møte i november idet laget har gått inn for at det også i 1976 skal kunne fiskes et begrenset kvantum sild for omsetning. Det ble også bedt om at forskerne nærmere undersøker de lokale forekomster av kystsild. Videre ble det bedt om at det måtte legges fram en oversikt av konsekvensene for gjenoppbygging av bestanden av atlanto-skandisk sild ved alternative beskatningsnivåer.

I en utredning fra havforskerne merket utvalget seg at de siste undersøkelser viser at gytingen også i 1975 har vært meget begrenset og at det i de fleste tilfeller er vanskelig å skille mellom lokale sildestammer og stammer av atlanto-skandisk sild. Det ville være umulig fra forskerhold å gi forslag til alternative gjenoppbyggingsperioder for sildestammen da bestanden ligger på et absolutt lavmål.

Hele bestanden står nå året rundt langs kysten og i fjordene og dette gir lett et feilaktig bilde av den faktiske bestandssituasjonen.

Det forhold at silden nå opptrer ved kysten året rundt har bl.a. ført til at kjønnsmodningen inntreer tidligere enn før og at endel derfor er gytemoden alt som treåringer.

Generalsekretær Arnulf Midtgaard ba om å få følgende protokolert: Havforskerne anmodes om å vurdere det bestandsmessige grunnlag på nytt - herunder forholdet mellom atlanto-skandisk sild og de lokale sildestammer. Han foreslo videre i henhold til uttalelser fra Norges Fiskarlag at Reguleringsutvalget skulle anmode Fiskeridepartementet om å protestere mot NEAFC-vedtaket under henvisning til at en fra norsk side vil ta opp saken på nytt på det ekstraordinære møtet i NEAFC med henblikk på å få et unntakskvantum for Norge i 1976.

Utvalget drøftet saken nærmere og en fant å måtte vise til de vedtak som ble fattet av utvalget på møtene 13.^{til}14.3. og 13.5.d.å. Utvalgets flertall var fortsatt av den oppfatning at Norge ikke burde protestere mot vedtaket. En la da særlig vekt på at en norsk protest kunne få konsekvenser for andre lands holdning til reguleringer (særlig norsk-arktisk torsk) som er av langt større betydning for Norge.

3. Nordsjøsild (ost av 4^ov.1. og i Skagerak).

Kommisjonen vedtok på årsmøtet et forbud mot fiske av sild til oppmaling og en kvoteordning fra 1.7.1975-31.12.1976 med en totalkvote på 254.000 tonn, hvorav Norge fikk 45.000 tonn.

Det foreligger nå opplysninger om at Danmark har protestert mot den vedtatte kvoteordning og at det ogs i Sverige er reist krav om at landet skal protestere. Den danske protesten er ikke formelt mottatt fra NEAFC-sekretariatet.

Utvalget drøftet spørsmålet om også Norge bør protestere mot kvoteordningen. Utvalget fant det urimelig at Norge skal bli bundet av en kvoteordning som andre viktige fiskerinasjoner vil være ubundet av. Under

forutsetning av at Danmark og eventuelt Sverige inngir protest var utvalget enig om at Norge også måtte protestere. I forbindelse med protesten bør det gis uttrykk for at den er avgitt på grunn av at Danmark og eventuelt Sverige har protestert og at det må gjøres klart at dersom disse land trekker protesten tilbake vil også Norge gjøre det.

4. Sild vest for 4^ov.1.

Det ble på kommisjonsmøtet vedtatt en reduksjon i totalkvoten for 1975 fra 205.000 tonn til 155.200 tonn. Norges kvote ble redusert fra 24.000 tonn til 16.400 tonn.

For 1976 ble det vedtatt en totalkvote på 135.000 tonn og Norge ble tildelt 15.200 tonn.

Utvalget var enig om at Norge bør godta denne reguleringen.

5. Makrellreguleringen.

Kommisjonen vedtok en regulering av makrellfisket for første halvår 1976 som går ut på at hvert land kan fiske for industriformål maksimalt 200% av landets makrellfangster enten i 1972 eller 1973, minst 2.500 tonn og maksimum 12.000 tonn.

Når det gjelder spørsmålet om kvoteregulering av makrellfisket for hele året 1976 tok Norge forbehold om å komme tilbake til denne saken med et eventuelt revidert forslag.

Utvalget var enig om at Norge bør godta vedtaket om regulering av makrellfisket for 1976.

6. Regulering av fisket av norsk-arktisk torsk.

Den gjeldende regulering av dette fiske ble prolongert for 1976. Sovjet fikk imidlertid rett til å fiske 40.000 tonn kysttorsk i likhet med Norge. Spania og Portugal stemte imot denne reguleringen. Etter forslag fra Fiskeridirektøren har Norge i en diplomatisk henvendelse til disse to land understreket den betydning reguleringen har for Norge og bedt om at de to land ikke protesterer mot vedtaket.

Utvalget var enig om at Norge bør godta vedtaket om kvoteregulering for 1976

7. Regulering av seifisket.

Minstemål.

Kommisjonen vedtok et minstemål på 35 cm nord for 64°n.br. og 30 cm sør for denne breddegrad med adgang til å ha inntil 10% av vekten av undermåls fisk i hver fangst. Dette unntaket gjelder til 31.12.1977.

Utvalget hadde ingen bemerkninger.

8. Regulering av fisket etter tunge og rødspette.

Kommisjonen vedtok totalkvoter og fordeling av disse for 1976. Norge har ikke egne kvoter ved dette fiske og vedtakene bør kunne aksepteres.

Utvalget hadde ingen bemerkninger.

9. Regulering av fiske med småasket trål.
Industrietrålfisket.

De gjeldende bestemmelser ble vedtatt forlenget fram til 30.6.1976.

Utvalget hadde ingen bemerkninger.

Sak 27/75. Rapport fra ICNAFs årsmøte 10.-20.juni 1975.
Oversikt over vedtak.

Spørsmål om protest.

Rapporten fra møtet var på forhånd utsendt til medlemmene sammen med et notat om de vedtak som Norge måtte ta standpunkt til. Vedtakene er:

Lodde.

Det ble vedtatt at Norge i 1975 skal ha adgang til overfiske sin kvote på 10.000 tonn i det nordlige område (2, 3K) opp til 25.000 tonn.

For 1976 ble det vedtatt de samme reguleringer som for 1975, dvs. at Norge kan fiske 10.000 i det nordlige området (2 og 3K). I likhet med inneværende år vil kvoten for dette området bli revideret på neste årsmøte og eventuelt justert oppover for de land som har konkrete planer for et fiske etter lodde i dette området.

Også for det sydliger området (3LNO) ble det vedtatt samme regulering som for inneværende år, dvs. for Norge en kvote på 53.000 tonn i 3NO og 7.000 tonn i 3L. Om kvoten i 3L ikke blir oppfisket kan den resterende del fiskes i 3NO.

Utvalget var enig i at det ikke var grunn for norsk protest i forbindelse med disse reguleringer.

Det ble bemerket av underdirektør Raasok at i og med at Norge i 1975 ikke har nyttet seg av den adgang en fikk til å fiske i det nordlige område (25.000 tonn) gjør at det vil være vanskelig å få en slik adgang for 1976.

Torsk.

./.

Totalkvoten og fordeling på de enkelte land fremgår av vedlagte tabell.

Spørsmålet om totalkvoten og fordeling av disse for områdene 3NO, 3Ps, 4TVn, 4VsW og 4X vil bli behandlet på kommisjonens ekstraordinære møte i september i år.

Utvalget var enig i at de vedtak som ble gjort bør Norge ikke protestere mot. Utvalget var imidlertid enig om at delegasjonen på det ekstraordinære årsmøtet bør gi uttrykk for at en finner det prinsipielt uriktig at et land skal "straffes" med reduserte kvoter på grunn av at de tildelt kvoter ikke er tatt fullt ut og at en forbeholder seg adgang til å ta dette spørsmål opp ved senere kvotereguleringer.

Utvalget drøftet spørsmålet om en øket aktivitet fra norsk side når det gjelder fiske i område ved Newfoundland og Labrador. I denne forbindelse ble det diskutert om det ville være hensiktsmessig å sende en eller to trålere til disse feltene i 1976, eventuelt med en viss økonomisk garanti. Det var enighet om at dette spørsmålet burde overveies nærmere.

Nasjonale torskekvoter for 1976 vedtatt på årsmøtet i Edinburgh. (Tallene i parentes er antatte fangster i kyststatenes territorialfarvann d.v.s. utenfor konvensjonsområdet)

(a)	COD											
	1	2GH	2J+3KL	3M	3NO	3Ps	4TVn ¹	4Vn ²	4VbW	4X(off) ³	5Y	5Z
BUL	-	-	-	-				-			-	-
CAN	-	(1000)	(50000) 30000	2800				(2000) 6600			175	4519
DEN	(9000) 19600	-	4200	6840				-			-	-
FRA	1400	500	14000	6650				400			-	-
FRG	6300	4000	20000	500				-			-	-
GDR	400	1000	12500	-				-			-	-
ICE	-	-	-	-				-			-	-
ITA	-	-	-	-				-			-	-
JAP	-	-	-	-				-			-	-
NOR	2500	900	4000	1330				-			-	-
POL	-	4500	18500	760				-			-	457
POR	2600	3200	52500	10000				-			-	-
ROM	-	400	-	-				-			-	-
SPA	2100	500	40000	2090				-			-	6645
USSR	-	2600	45000	4940				-			-	2314
UK	800	800	3300	2090				-			-	-
USA	-	-	-	-				-			7800	20000
OTHERS	400	600	6000	2000				1000			25	1065
TOTAL	45100	20000	300000	40000				10000			8000	35000

Sak 28/75. Regulering av makrellfisket.

Makrellreguleringen 1975 har tidligere vært behandlet av Reguleringsutvalget den 13. og 14.3.1975 som sak 4/75 b.

Utvalget tilrådte at makrellfisket nord for 60°n.br. skulle åpnes mandag den 14.7.1975. Det ble ikke tilrådd noen kvantumsbegrensning av dette fisket.

Fiskerimyndighetene har sluttet seg til utvalgets tilråding, og ved Fiskeridirektørens forskrifter av 5.juni 1975 ble makrellfisket for oppmalning nord for 60°n.br. åpnet 14.juni 1975.

Sør for 60°n.br. tilrådte utvalget kvantumsregulering, og Fiskeridirektøren fastsatte 21.august d.å. at fisket til oppmalning sør for 60°n.br. åpnes mandag 15.9.1975. Samtidig ble totalkvantumet foreløpig fastsatt til 90.000 tonn. På det tidspunkt kvantumet ble fastsatt, hadde ikke Havforskningsinstituttet fått inn alle prøvene fra fisket i juli/august. Det var derfor forutsetningen at kvantumsfastsettelsen skulle drøftes på utvalgets møte.

På møtet ble det framlagt et notat fra instituttet. Notatet konkluderte med at det fortsatt ikke var grunnlag for å endre på kvantumet på 90.000 tonn. Hvis instituttet senere fikk mer materiale som viste at et noe høyere kvantum kunne fiskes var utvalget enig om at Fiskeridirektøren burde øke kvantumet i samsvar med instituttets tilråding.

Utvalget drøftet også spørsmålet om en internasjonal regulering av makrellfisket for 2. halvår 1976. På NEAFC-møtet (jfr. sak 26, punkt 5) lykkes det bare å få enighet om en regulering av oppmalingsfisket i 1. halvår. Det ble i denne forbindelse pekt på det urimelige forhold at norske fiskere i området syd for 60°n.br. er underlagt nasjonale reguleringer, mens andre lands fiskere etter 1.juli driver et uregulert fiske i dette området.

Det ble antydnet at det muligens ville være riktig å ta direkte kontakt med Danmark og Færøyane om saken på det kommende møte i oktober i Det nordiske kontaktutvalg for fiskerispørsmål. Det vil være av særlig betydning å få en ordning med en felles åpningsdato for oppmalingsfiske. En bør ta sikte på å få

gjennomført et oppmalingsforbud syd for 60^on.br. også i juli og august.

Utvalget anførte videre at spørsmålet eventuelt måtte bli tatt opp på kommisjonens årsmøte i 1976 hvis det viser seg ikke å være mulig å få løst saken bilateralt med Danmark.

Sak 29/75. Endring av den nasjonale regulering av seifisket som følge av NEAFC-vedtaket om minstemål på sei.

På NEAFC-møtet i mai 1975 vedtok kommisjonen at sei skal inkluderes i rekommandasjon 4 som minstemål for en rekke fiskeslag (jfr. sak 26, punkt 7).

Minstemålet for sei gjelder ikke for fangster tatt ost for en rett linje mellom Hantholm og Lindesnes.

De norske bestemmelser om de beskyttede fiskeslag er inntatt i § 3 i resolusjon av 22.12.1955.

Etter NEAFC-vedtaket er anvendelse av sei under minstemålet ikke begrenset til agn og konsum. Det er ikke adgang til å dispensere for fangster utover 10% undermåls fisk.

Utvalget var enig om at det nasjonale oppmalingsforbudet for sei burde opprettholdes med samme dispensasjonsadgang for Fiskeridirektøren som i de någjeldende bestemmelser. Denne dispensasjonsadgangen praktiseres slik at det kun blir gitt tillatelse til oppmaling i unntakstilfeller som havari o.l.

Sak 30/75. Norsk kvote av norsk-arktisk torsk 1975.

Utvalget har på møtene 13. og 14.mars og 13.mai fått oppgaver over utviklingen i det norske torskefisket i 1975. Til dette møtet hadde Fiskeridirektoratet utarbeidet en ny oppgave som viste at til utgangen av juli 1975 hadde Norge fisket 233.000 tonn av kvoten på 345.000 tonn (inkludert 40.000 tonn kysttorsk).

Bedømt ut fra disse tall og den forventede utvikling i torskefisket regner ikke utvalget med at den norske fangsten vil overskride kvoten. Det skulle derfor ikke være behov for å gjennomføre noen form for regulering av torskefisket i år.

Sak 31/75. Norsk kvote for 1975 av torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen.

På NEAFC-møtet i år fikk Norge samtykke fra kommisjonen til å ta ytterligere 3.000 tonn hvitting mot en tilsvarende reduksjon av torske- eller hysekvoten. Etter dette ble departementets forskrifter av 21.3.1975 endret 16.6.1975 slik at kvotene blir som følger:

Torsk	5.800 tonn (før 8.800 tonn)
Hyse	10.000 tonn (" 10.000 ")
Hvitting	6.800 tonn (" 3.800 ")

På bakgrunn av faren for overskridelse av de norske kvotene, ble spørsmålet om regulering av industritrålfisket drøftet i et møte i Fiskeridirektoratet 5.juni d.å. med Norges Fiskarlag og Sør-Norges Trålerlag. På møtet foreslo Fiskeridirektøren at det snarest burde fastsettes maksimale innblandingsprosent på 1,8 for torsk, 3,7 for hyse og 2,4 for hvitting i alle industritrålfangster for resten av 1975. Fiskernes representanter kunne ikke slutte seg til en så vidtrekkende regulering, idet de hevdet at det da ville bli umulig å drive industritrålfisket. De ville imidlertid overveie en felles innblandingsprosent på 8.

Etter dette utferdiget Fiskeridirektøren forskrifter av 18.6.1975 hvoretter bifangster av torsk, hyse og hvitting tatt i forbindelse med fiske etter andre fiskearter (industrifiske) ikke må overstige 8% i vekt av den totale fangst etter at konsumfisk er utsortert.

Når det gjelder det norske kvantum har en på grunn av for få prøver i 1975 lagt innblandingsprosentene for 1974 til grunn. Under denne forutsetning var kvantumet pr. 1.8.d.å. 1.746 tonn torsk, 3,791 tonn hyse og 3.167 tonn hvitting.

De prøver en har for 1975 viser imidlertid en vesentlig høyere innblandingsprosent av hyse og hvitting enn i 1974 i fangstene fra Nordsjøplatået (Bressay-Fladen). Også i fangstene fra Tampen-Vikingbanken og Revet-Egersundbanken er innblandingen av hvitting større i 1975 enn i 1974. Derimot er innblandingen av hyse i år noe mindre enn i fjor fra disse feltene. Under forutsetning av at prøvene i år er representative, er det klart at det er stor fare for at kvotene av hyse og hvitting kan bli overskredet. Det synes ikke som om maksimalsatsen på 8% for torsk, hyse og hvitting er en tilstrekkelig begrensning.

Representantene fra trålfiskerne ga uttrykk for at de norske kvotene var altfor små, ikke minst i forhold til de danske kvotene. Til dette svarte Fiskeridirektøren at hovedårsaken til de små norske kvotene, var at de ble utregnet på grunnlag av et 10-årsgjennomsnitt (1964-73). Norge hadde imidlertid fått et tillegg ut over dette. Allikevel ble kvotene for små, noe som kom av den sterke økningen av det norske øyepålfisket. Larsen og Østebøvik sa at det i praksis ville være umulig å fortsette industritrålfisket hvis det skulle fastsettes maksimalsatser på 2,5-3% for hvitting og ca. 5% for hyse.

Utvalget drøftet også om det istedetfor slike maksimalsatser kan gjennomføres andre reguleringer for å begrense fiske på de nevnte fiskearter, bl.a. tidsfredning og områdefredning for industritrålfiske. I tilfelle områdefredning måtte forbudet først og fremst omfatte Nordsjøplatået (Bressay Ground-Fladen) der det er påvist størst innblanding av hyse og hvitting.

Utvalget kom ikke fram til noen løsning. Utvalget var imidlertid enige om at det måtte iverksettes reguleringer som sikrer at de norske kvotene ikke blir overfisket.

En ble enig om at de interesserte fiskerorganisasjoner, Sør-Norges Trålerlag og Rogaland Fiskarlag, får seg forelagt saken med spørsmål om de foretrekker reguleringen gjennomført som maksimale innblandingsprosjenter for hyse og hvitting eller områdefredning. Uansett hvilket alternativ som velges, må det også overveies å innføre en tidsfredning.

Sak 32/75. Nordsjøsildefisket og fisket av sild vest for 4° vest.

Nasjonale reguleringer 1975.

1. Fisket av nordsjøsilde.

I perioden 1.7.1974 til 30.6.1975 hadde Norge anledning til å fiske inntil 100.000 tonn nordsjøsilde av en totalkvote på 494.000 tonn.

I løpet av kvoteperioden greide ikke Norge å fiske mer enn 50.245 tonn, herav 14.805,5 tonn tatt i tidsrommet 1.1.-30.6.1975.

Det forslag til totalkvote og allokering som ble vedtatt på NEAFC-møtet i mai d.å. ga Norge anledning til å ta til konsum og agn 45.000 tonn (av en totalkvote på 254.000 tonn) i perioden 1.7.1975 til 31.12.1976, dvs. over 1½ år. Av dette kvantum er man anmodet om å fiske maksimum 1/3 i perioden 1.7.-31.12.1975.

Total fangst fra 1.7. til 31.8. utgjør 10.795 tonn.

Siden 1.2.1975 har det vært et nasjonalt oppmalingsforbud for nordsjøsilde, derimot er det ikke innført noen kvantumsbegrensning etter 1.7.d.å. Utvalget var enig om at så usikkert som denne kvotereguleringen nå er, og fordi utsiktene for sildefiske er ^{dårlige} ~~så begrenset~~, var det ikke nødvendig med noen kvantumsbegrensning før en ser om kvotereguleringen trer i kraft.

2. Fisket av sild vest av 4° vest.

Kvoteperioden for dette reguleringsområdet er kalenderåret. Den norske kvoten for 1975 var opprinnelig 24.000 tonn, men på NEAFC-møtet i mai d.å. ble det vedtatt et reallokeringsforslag for 1975 i den hensikt at de enkelte land skulle kunne overføre reduksjonen i 1975-kvoter til 1976, for å øke ellers svært lave kvoter for

det året. Norges kvote for 1975 ble etter dette 16.400 tonn. De norske fangstene fra dette området var pr. 15.8. bare ca. 600 tonn.

Hvis det ikke kommer protester mot vedtaket om reduksjon av kvotene for 1975, var utvalget enig om at de norske forskriftene må endres slik at kvoten i dette området settes ned til 16.400 tonn.

Sak 33/75. Nasjonal regulering av fisket av havbrisling høsten 1975.

Sak 34/75. Internasjonal regulering for 1976 av fisket av havbrisling.

Sist vinter ble det foretatt en oppmykning når det gjelder de nasjonale reguleringer for fisket av brisling i Nordsjøen slik at brislingen også kunne nyttes til spesialkvaliteter av sildemel forutsatt at råstoffet ble behandlet som konsumvare. Dette førte til at det norske kvantumet i januar og februar i år kom opp i 45.000 tonn.

Utvalget drøftet spørsmålet om hva slags regulering som bør foretas i havbrislingfisket for høsten 1975 og hva Norge skal gå inn for på det ekstraordinære NEAFC-møte når det gjelder reguleringer av brislingfisket i 1976.

I et notat som var utsendt før møtet hadde Fiskeridirektøren pekt på enkelte momenter som taler både for og imot et norsk "oppmalingsfiske" av havbrisling. For å tillate et oppmalingskvantum, taler det forhold at Norges historiske andel i dette fisket er svært liten, (ca. 1%). Hvis det blir en internasjonal regulering som blir basert på tidligere års fangster, er det snarest nødvendig å opparbeide en større historisk andel. Dette taler for å tillate et forholdsvis stort oppmalingsfiske.

På den annen side må Norge på grunn av vår medvirkning til desimering av bestandene av nordsjøsilde og makrell, vise forsiktighet med å gjennomføre et fiske som kan føre til en vesentlig desimering av brislingbestanden i Nordsjøen.

Etter ICES fangststatistikk (som er noe usikker) tok Danmark i 1974 et kvantum på hele 170.000 tonn havbrisling og Storbritannia knapt 73.000 tonn. Sammenlignet med dette, er ikke Norges kvantum hittil i 1975 høyt.

I saksdokumentene var utsendt brev av 14. august d.å. fra Fiskebåtrederne Forbund og brev av 20. august d.å. fra Noregs Sildesalslag, begge til Norges Fiskarlag. Likeså var gjengitt dette vedtak (av 30.5.1975) fra landsstyret i Norges Fiskarlag:

"Landsstyret er av den oppfatning at det må tillates fisket et bestemt kvantum til oppmaling i tillegg til konsumfiske og at dette settes så høyt at det kan medvirke til at Norge kan opparbeide en rimelig historisk andel av dette fiske."

Utvalget drøftet sakene inngående. Utvalget var enig om at det bør åpnes for et norsk oppmalingsfiske av havbrisling høsten 1975. En var videre enig om at fisket åpnes 3.11.d.å. og at det i første omgang fastsettes et totalkvantum, på 50.000 tonn. Utvalget forutsatte at en skulle komme tilbake til spørsmålet om justering av kvantumet på møte i desember. En vil da ha oversikt over utviklingen i fisket og kjenne resultatet for NEAFC-møtet.

Utvalget forutsatte at det gjeldende oppmalingsforbud blir begrenset til områdene innenfor fiskerigrensen og i området øst for en linje fra Lindesnes-Hanstholmen.

Utvalget tilrådte at det i forbindelse med havbrislingfisket blir gjennomført en turkvoteordning i likhet med den ordning som gjelder for makrellfisket etter 15. september d.å.

Når det gjelder spørsmålet om internasjonal regulering av brislingfisket i 1976 ble dette spørsmål inngående drøftet på møte i utvalget 13.mai d.å., jfr. sak 22/75. Saken kommer opp igjen på det ekstraordinære møte i NEAFC i november.

Utvalget tilrår at Norge opprettholder sitt standpunkt fra årsmøtet i 1975 da en gikk inn for en totalkvote på 300.000 tonn, eventuelt oppdelt på 150.000 tonn i hver halvårsperiode. Totalkvoten skal ikke fordeles på de enkelte land. Når kvoten er nådd blir fisket stoppet. Hvis det kommer krav om fordeling på de enkelte land, mente utvalget at Norge måtte stå imot det.

Sak 35/75. Kvoteregulering for 1976 av fisket av norsk-arktisk hyse.

Utvalget var enig om å opprettholde sitt tidligere standpunkt (jfr. sak 16/75) om å tilrå at Norge ikke tar opp forslag om kvoteordning for 1976 for hyse.

Hvis andre land skulle reise spørsmålet, bør Norge støtte Liaisonkomiteens forslag om en totalkvote på 100.000 tonn og en fordeling hvoretter Norge og Sovjet til sammen får 80% og med en lik fordeling.

Sak 36/75. Kvoteregulering i 1976 av seifisket i Nordsjøen.

Med sikte på forhandlingene om denne saken på NEAFC's årsmøte i 1975 ble den behandlet på møtene 13.-14.mars (sak 8/75, B, i,) og 13.mai d.å. (sak 17/75) i Reguleringsutvalget.

Utvalget drøftet inngående virkningene av en eventuell kvoteregulering av seifisket i Nordsjøen basert på referatet fra NEAFC-møtet da saken ble utsatt til det ekstraordinære årsmøtet i november. Med en totalkvote på 200.000 tonn ville Norge etter de foreliggende forslag få fra 20.000 til 22.000 tonn. Trolig vil totalkvoten bli satt høyere, kanskje til 250.000 tonn. Likevel er det lite trolig at Norge basert på vanlige fordelingsprinsipper vil få et kvantum på 28.000 tonn som er det minimum delegasjonen hevdet Norge måtte ha. (Det høyeste registrerte norske kvantum er 23.200 tonn i 1972.)

Det ble av havforskerne understreket at den prøvetaking som har vært gjennomført i de siste år når det gjelder å beregne innholdet av sei i industritrålfangster har vært mangelfull. En må forutsette at bifangster av sei i forbindelse med industritrålfisket har vært atskillig større enn det som har kommet med i statistikken.

Utvalget fant etter dette at det er grunn til å tvile på om selv en norsk kvote på 30.000 tonn vil være tilstrekkelig til å dekke det norske behov dersom det reelle sei-kvantum blir registrert.

På bakgrunn av at seien nå er kommet med under de internasjonalt beskyttete fiskearter (minstemål) fant utvalget å ville tilrå at den norske delegasjon til det

ekstraordinære NEAFC-møte i høst bør gå imot at det blir etablert noen kvoteordning for seifisket i Nordsjøen på det nåværende tidspunkt og at en går inn for å utsette saken en tid, f.eks. 1 år. Utvalget la i denne forbindelse vekt på at det ikke foreligger opplysninger som tyder på at bestandssituasjonen for sei er prekær.

Sak 37/75. Kvoteregulering for 1976 av fisket av torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen

Som det fremgår av sak 23/75 og punkt 11 i referatet fra NEAFC-møtet har Liaisonkomiteen foreslått følgende totalkvoter for 1976 sammenlignet med de vedtatte kvoter for 1975.

	1976	1975
Torsk	210.000	236.000
Hyse	106.000	275.000
Hvitting	110.000	189.000

På NEAFC-møtet var det flertall for å holde torsk-kvoten og hvittingkvoten uforandret fra 1975 til 1976. Dette ville føre til samme fordeling av kvotene med unntak av Norge der det i et vest-tysk forslag var foreslått overført 2.500 tonn fra torsk-kvoten til hvittingkvoten, dvs. en norsk kvote 6.000 tonn torsk og 6.300 tonn hvitting.

For hysekvoten var det stor uenighet. I et britisk forslag der totalkvoten var 150.000 tonn fikk Norge bare 603 tonn mens et vest-tysk forslag med totalkvote på 155.000 tonn ga Norge 6.900 tonn.

Det er åpenbart at kvotereguleringen av disse fiskeslag vil bli en av de vanskeligste sakene på det ekstraordinære kommisjonsmøtet. De kvanta som er foreslått som totalkvoter gir så små norske kvoteandeler at det norske industritrålfisket utvilsomt må begrenses allerede fra årets begynnelse. Pr. 1.9. er øyepålkvantumet ca. 20% over fangstene samme dato i fjor. Dette vil kunne gi et norsk årskvantum på ca. 300.000 tonn i 1975 mot ca. 249.000 tonn (syd for 62^on.br.) i 1974. Hvis årskvantumet for 1976 anslås til ca. 300.000 tonn, og de norske kvotene bare blir ca. 6.000 tonn torsk, 6.300 tonn hvitting og 6.900 tonn hyse, må den gjennomsnittlige

innblandingsprosent (inkludert konsumfisk) ikke overstige 2% for torsk, 2,15% for hvitting og 2,45% for hyse. Fordi ikke alle fangster inneholder så store andeler, vil prosentsetningen for den enkelte fangst kunne settes noe høyere. Allikevel er det klart at slike kvoter som nevnt foran i praksis vil bety en vesentlig innskrenkning i det norske industritrålfisket i 1976.

Utvalget drøftet inngående hvilket standpunkt Norge bør innta på det ekstraordinære møte i NEAFC i høst.

Det ble fremholdt det urimelige i at en internasjonal regulering av et fiske skal kunne få slike konsekvenser at bifangster fører til betydelige innskrenkninger i hovedfisket hvor det fiskes på bestander som ikke er overbeskattet, men tildels klart underbeskattet slik som situasjonen er for kolmule.

Utvalget forstår imidlertid de synspunkter som Storbritannia fremholder når det gjelder å foreta tiltak for å beskytte fiskesorter som går til konsumformål.

Utvalget kom til at det ikke kunne anbefales at Norge godtar de lave kvoter som det vil bli tildelt for 1976. Selv med en fordobling av kvotene vil det være vanskelig for Norge å drive sitt industritrålfiske på en rasjonell måte. Det ble imidlertid anført at kvotespørsmålet burde sees i sammenheng med det britiske forslag om trålfrie soner og fastsettelse av en maksimal innblandingsprosent for beskyttede fiskearter (jfr. sak 40/75). Utvalget var av den oppfatning at Norge heller burde imøtekomme disse reguleringene enn kvoter i størrelsesorden på 6.000-7.000 tonn.

Ekspedisjonssjef Gundersen og underdirektør Raasok reserverte seg i denne saken, idet de fant det tvilsomt om Norge burde motsette seg kvoteordningene selv om Norge fikk kvoter på 12.000-13.000 tonn. De la særlig vekt på at kvoteordningene skulle beskytte fisket for konsum, som er av særlig stor betydning for de land som tradisjonelt har drevet konsumfiske i Nordsjøen. Norge har bare i meget liten grad deltatt i dette fiske. På den annen side har Norge ekspandert sitt industrifiske de senere år. Det ble også pekt på at Danmark hevder det samme syn som Norge når det gjelder industrifiske og bifangster av nordsjøisild.

Sak 38/75. Kvoteregulering for 1976 av fisket etter torsk, hyse og hvitting vest for 4° vest.

I Liaisonkomiteens rapport til det 13. årsmøte (London 21.-28. mai 1975) ble det foreslått fastsatt maksimale totalfangster av torsk, hyse og hvitting for 1976 i området vest for 4° vest (statistikkområdene VIa og VIIa). Komiteen fastslo totalkvoten for 1976 omtrent tilsvarende de siste års årsfangster.

Det var atskillig uenighet om behovet for slike kvoter. Noe vedtak ble ikke truffet, og saken kommer opp igjen på kommisjonsmøtet i november d.å.

Det er i den norske fiskeristatistikken ikke registrert fangster av hyse og hvitting i dette området. Av torsk er det registrert norske fangster i enkelte år, men tallene er små.

En må gå ut fra at de offisielle fangsttall vil bli lagt til grunn ved allokeringen av en eventuell fangstkvote. Når det gjelder hyse og hvitting er det åpenbart ikke grunnlag for å oppnå særskilt norsk kvote, og de norske fangsttallene for torsk er så små at dette sannsynligvis også vil gjelde denne fiskesort. En må således regne med at norske fangster vil gå inn under de kvoter som blir fastsatt for "andre land" (enn de som har egne nasjonale kvoter).

Utvalget var enig om at Norge bør derfor gå inn for at kvotene for "andre land", særlig torskeknoten, blir høyest mulig.

Sak 39/75. Økning av maskevidden i trålredskap.

Som kjent har Norge på flere NEAFC-møter fremmet forslag om maskeviddeøkning på 15 mm fra 120 og 130 mm avhengig av trådtype. På siste NEAFC-møte, jfr. punkt 15 i referatet, ble saken utsatt til møtet i november. Det norske forslaget ble på grunnlag av opplysninger fra Island endret under møtet til 135 mm uansett trådtype.

Sovjetunionen uttalte at en lik maskevidde uansett trådtype ga et enda skjevere utslag fordi de ulike trådtyper ikke strakk seg like meget. Den type russerne brukte strakk seg mindre enn andre typer, derfor måtte det som nå være en forskjell på 10 mm.

Det er svært vanskelig å finne ut hva som er riktig, en lik maskevidde uansett trådtype, eller en fortsatt differensiering på 10 mm. I de nyere trådtyper er det blanding av forskjellig slags materiale. Derfor vil det bli stadig vanskeligere å finne ut hvilken maskevidde-regulering som skal gjelde.

Utvalget var enig om at forslaget om en lik maskevidde på 135 mm uansett trådtype fremmes påny på det ekstraordinære NEAFC-møte. Utvalget uttalte imidlertid ønske om at den norske representanten i "Gear and behaviour"-komiteen under ICES forsøker å få en avklaring om det er grunn til å opprettholde differansen i maskevidden i trålnot av forskjellig materiale.

Sak 40/75. Regulering av industritrålfisket.

På årsmøtet 1975 i NEAFC fremmet Storbritannia et omfattende reguleringsforslag for industritrålfisket som går ut på:

- a. Minste maskevidde på 20 mm i trålredskaper som nyttes under øyepålfisket. Under tobisfisket kan en i perioden 1.mars-31.august nytte trål med minste maskevidde på 11 mm.
- b. 10% maksimal innblanding av beskyttete fiskearter under minstemålet (som nå) og 15% over minstemålet.
- c. Et betydelig område i britisk sektor som skal være forbudt for industrifiske. Kartskisse som viser området vedlegges.

./.

Etter forslag av Danmark og Norge ble saken utsatt til høstmøtet. Storbritannia forutsatte at saken da blir tatt opp i sin fulle bredde.

Den någjeldende bestemmelse om industritrålfiske (rekommandasjon (5)) er forlenget fram til 30.juni 1976.

I og med gjennomføringen av en kvoteordning for fisket etter torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen vil industritrålfisket være avhengig av de kvoter som en får tildelt av disse fiskesorter. Den fisk som tas i forbindelse med industritrålfisket går nemlig inn under de fastsatte

kvoter. For at en ikke skal overfiske de kvoter som Norge er tildelt i 1975 har en bestemt at bifangster av nevnte fiskesorter i forbindelse med indutrifisket ikke må overstige 8% i vekt av den totale fangst etter at konsumfisk er utsortert, jfr. for øvrig sak 31/75 og 37/75.

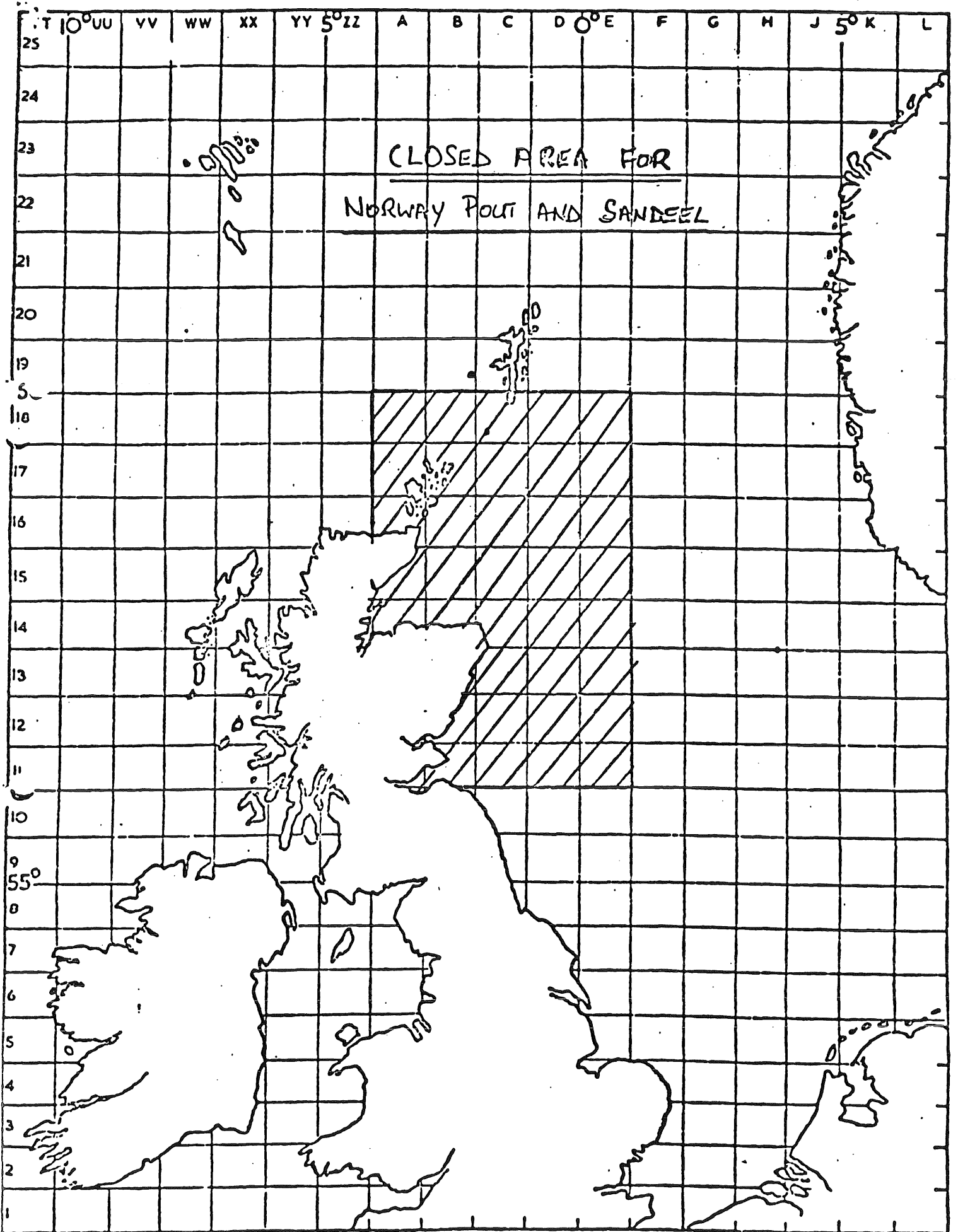
Når det gjelder de britiske forslag, er det grunn til å understreke at Storbritannia legger stor vekt på å få begrenset industritrålfisket. Norge bør i størst mulig grad forsøke å imøtekomme det britiske ønskemål, ikke minst fordi en forholdsvis stor del av det norske industritrålfisket foregår i britisk sektor. Det område i Nordsjøen som britene foreslår stengt for industritrålfiske har ikke noen betydning for det norske tobisfiske.

Området har imidlertid betydning for øyepålfisket. Et eventuelt forbud vil avstenge en god del av viktige fangstområder som Fladengrunn, Bresse Bank, Bresse Shoal og Dutch Bank.

I et statistikkområde som avgrenses i sør av 57°30' N, i øst av 2°O og i nord av 62° N fisket norske fiskefartøyer i alt 51.000 tonn øyepål i 1973, og 90.000 tonn i 1974. Dette utgjorde henholdsvis ca. 29% og ca. 35% av de totale norske øyepålfangster. En god del av disse kvanta er tatt i det foreslåtte forbudsområde.

I Havforskningsinstituttets Ressursoversikt for 1975 heter det (s. 84) at områdene i "den nordvestlige del av Nordsjøen har fått en stadig økende fiskerimessig betydning, og det er særlig de større trålerne som har vist interesse for disse feltene".

Utvalget vil på grunnlag av disse opplysninger tilrå at Norge støtter forslaget om maskevidderegulering dog slik at maskevidden i tobisnot settes til 9 mm og videre forslaget om maksimal innblandingsprosent av konsumfisk. Derimot fant utvalget at foreslåtte forbudte område er for stort. Hvis nødvendig kunne delegasjonen godta området vest for 0 grader (dvs. at østgrensen flyttes fra 1° øst til 0 graden). Helst burde østgrensen flyttes til

Sak 41/75. Rapport om den internasjonale inspeksjonsordning.

På NEAFC's årsmøte i 1967 ble det vedtatt å etablere en gjensidig internasjonal inspeksjonsordning som skal påse at de fiskeriregler som er vedtatt av kommisjonen overholdes av de enkelte lands fiskere.

Ved kgl.res. av 19. desember 1969 ble ordningen gjennomført for Norges vedkommende. Utenlandske fiskerioppsyn kan utøve inspeksjon på norske fartøyer og norske fiskerioppsyn kan utøve inspeksjon på utenlandske fiskefartøyer.

Kontrollen har hittil omfattet bestemmelsene om minste maskevidde i trålredskaper og minstemål for fisk.

Utvalget drøftet kort erfaringene med inspeksjonsordningen. En merket seg at de norske trålerne hadde det minste antall overtredelser (5 av 32). De norske NEAFC-inspeksjonene av andre lands trålere i 1974 viste at hele 5 av 7 kontrollerte franske trålere, 6 av 12 britiske og 3 av 7 sovjetiske hadde ulovlige maskevidder. Vesttyske trålere hadde en noe bedre statistikk idet 7 av 30 trålere hadde ulovlig maskevidde.

Det ble pekt på at enkelte av de sovjetiske trålere har laget vanskeligheter for gjennomføring av inspeksjoner. Utvalget ba om at dette bringes fram på førstkommende NEAFC-møte. Videre bemerket utvalget at antall kontrollerte russiske trålere var svært lite i forhold til landets torskekvote.

Sak 42/75. Saker som skal behandles på det ekstraordinære
ICNAF-møtet i Montreal 22.-28.september 1976.

Den prinsipielt viktigste saken som skal behandles av kommisjonen er et kanadisk forslag om å redusere innsatsen i fiske etter torsk og torskeartet fisk i 1976 med 40% i forhold til fiskeinnsatsen i 1973 i ICNAF- underområdene 2, 3 og 4 langs kysten av Canada. Avtaleområdene i Gulfen er ikke medtatt. I dette området fisker bare kanadiske fiskere og den nevnte reduksjon i fiskeinnsatsen skal ikke gjelde kyststaten.

I samsvar med uttalelse på årsmøtet i Edinburgh har den kanadiske delegasjonen nå fremlagt mer detaljerte planer om gjennomføring av innsatsreguleringen, og videre belyst bakgrunnen som gjør et slikt regulerings-system nødvendig.

Det er i de siste dagene blitt kjent at kanadierne også kan gå inn for å trekke inn året 1972 som utgangspunkt for reduksjon av innsatsen.

Gjennomsnittet for 1972-73 av det totale antall fiskedager var 10% høyere enn for 1973 alene. Canada har derfor nå foreslått at en istedenfor 40% reduksjon i antall fiskedager i 1973 reduserer gjennomsnittet for 1972-73 med 45%, noe som vil ha den samme totale virkning.

I det kanadiske forslaget forutsettes fem forskjellige geografiske reguleringsområder. Reduksjonen i antall fiskedager i hvert reguleringsområde foreslås gjennomført særskilt for hver størrelsesgruppe av fartøyer innenfor de enkelte redskapsgrupper.

Den forandring i det opprinnelige forslaget om innsatsbegrensning som er av mest interesse for Norge er følgende:

For å unngå forstyrrelser i mindre fiskerier som ikke har større betydning for bestandsproblemene er det kanadiske forslaget endret til å unnta fra reduksjonsbestemmelsene alle tilfeller hvor antall fiskedager for de ulike størrelsesgrupper og redskapstyper ikke overskrider 200 i gjennomsnitt for 1972-73. I de tilfeller antall fiskedager ligger over 200, skal det ikke foretas reduksjoner til under denne grense.

På den annen side blir det foreslått at ingen økning i innsatsen over 1972-73-gjennomsnittet skal tillates.

Regulering av innsatsen (fiskedager) i områdene 2-4 i tillegg til kvotereguleringer kan ses som en parallell til de to-sidige kvoteavtalene i de sydlige ICNAF-områdene, (se nedenfor). En må regne med at USA vil gi Canada full støtte i spørsmålet om innsatsreduksjon i underområdene 2-4 og at kommisjonen vil bli utsatt for et sterkt press fra de to land i dette spørsmålet.

Utvalget diskuterte saken inngående og merket seg at vår fangst- og innsatsstatistikk for linefisket, som for årene før 1973 er utilstrekkelig spesifisert og til dels ufullsteindig, vil bli søkt opprettet og brakt i samsvar med det faktiske fiske i hvert enkelt delområde, slik at Norge ikke blir statistisk underrepresentert i enkelte områder.

Canadas intensjoner, uttrykt ved ønsket om å få innført en dobbeltregulering - først ved å ha en vitenskapelig basert totalkvote og deretter ytterligere å regulere fiskeinnsatsen i antall fiskedager - har langt på vei paralleller med de bestrebelser Norge som kyststat gjør for å beskytte den norsk-arktiske torskebestand gjennom forskjellig reguleringstiltak innenfor NEAFC-kommisjonen.

Utvalget tilrådte at den norske delegasjon burde prøve å arbeide for at line- og garnfisket holdes utenfor innsatsreguleringer. Det burde legges vekt på å fremheve at dette fisket ikke er i strid med de siktemål Canada har for øyet idet en her ikke står overfor problemene med store bifangster, og at disse redskaper fanger vesentlig større fisk. Ut fra et beskatningsmessig hensyn er det derfor en fordel at det enkelte land tar mest mulig av sin kvote med line og garn. I denne forbindelse kunne delegasjonen vise til torskeavtalen i NEAFC som unntar line- og garnfisket.

Som første subsidiære løsning tilrådte utvalget at Norge kunne gå inn for at unntaksregelen for de mindre fiskerier måtte heves fra 200 fiskedager til 250-300 fiskedager for line- og garnfisket.

Som annen subsidiære løsning burde Norge arbeide for at reduksjonen ikke blir fordelt mellom garn/linefartøyer og trålere, men at det enkelte land blir gitt adgang til å bestemme hva slags redskap og fartøy en ville nytte i de fiskedager som representerer den fangstinnsats en er blitt tildelt. Dette er samme standpunkt som utvalget tilrådte på møtet 13.5.d.å. i saken.

Utvalget tilrådte videre at man i forbindelse med disse forhandlinger ikke inntar en for steil holdning og unngår å komme på kollisjonskurs med Canada.

Utvalget gikk deretter over til å diskutere hvilken prinsipiell holdning Norge burde innta overfor de kanadiske krav om å sette TAC lavere enn den vitenskapelig tilrådte. For Norge har denne saken betydning for flere av de torskekvoter vi tradisjonelt driver fiske på.

Utvalget konkluderte med at Norge her bør gi uttrykk for vårt prinsipielle syn, som er ifølge de anbefalinger som blir gitt av havforskerne. Men på grunn av den alvorlige situasjon disse bestander er i, fant utvalget at den norske delegasjon kunne gi uttrykk for at en ikke ville motsette seg kyststatens forslag om lavere totalkvoter enn de havforskerne har tilrådd.

Norges holdning til et amerikansk forslag om å nedsette over-all-kvoten og kreve en ytterligere reduksjon av totalkvotene i område 5 og 6.

Det foreligger et amerikansk forslag om kvoteordningene i underområde 5 og statistikkområde 6, dvs. utenfor østkysten av USA. Norge driver ikke fiske i disse områder. I nevnte områder er det, i tillegg til enkeltkvoter for hver bestand, kvote for det totale fiske (over all-kvote) som er mindre enn summen av enkeltkvotene. Hensikten er å ha en dobbel sikkerhet for at bestandene ikke blir overbeskattet, f.eks. gjennom betydelige bifangster. USA er ikke fornøyd med vedtaket som ble gjort i Edinburgh for områdene 5 og 6, og vil kreve en ytterligere reduksjon av totalkvotene, slik at bestandene kan gjenoppbygges raskere. I henvendelsen fra USA er Norge bedt om å støtte det amerikanske utspillet "for å unngå en krise som kan føre til sammenbrudd av det internasjonale avtaleverket som møysommelig er bygget opp de siste årene".

På årsmøtet i Edinburgh fremla vitenskapsgruppen STACRES et forslag om totalkvote på 650.000 tonn for underområdene 5 og 6. Denne totalkvoten, som ble vedtatt,

vil ifølge det amerikanske memorandumet i realiteten føre til et totalt oppfisket kvantum på 724.000 tonn. Dette skyldes bifangster, utkast, dårlig rapportering og lite kontroll over fangster som gjør at statistikken ikke blir fullstendig. I stedet går amerikanerne inn for en totalkvote på 550.000 tonn, noe som vil føre til at faktisk totalt oppfisket kvantum blir ca. 650.000 tonn, som anbefalt av STACRES.

Utvalget tilrår at Norge støtter det amerikanske forslag idet en ved å godta det kanadiske forslag om en reduksjon av TAC også på samme måte bør imøtekomme ønsket fra USA.

På møtet i september skal Kommisjonen fastsette totalkvoter og fordeling av disse på de enkelte medlemsland for følgende fiskeslag og områder:

1. Torsk, områdene 3N og 3O.

For 1975 er totalkvoten 87.700 tonn og Norges kvote er 2.100 tonn.

For 1976 har havforskerne anbefalt en totalkvote på 85.000 tonn. På møtet i Edinburgh foreslo Canada at totalkvoten skulle reduseres til 60.000 tonn. Hvis en så stor reduksjon blir vedtatt, vil Norges kvote bli sterkt redusert. Det kan også nevnes at hverken i 1973 eller i 1974 er det innrapportert noen norsk fangst fra dette området. Dette forhold kan være med på ytterligere å redusere den norske kvote i områdene idet det på årsmøtet i Edinburgh av enkelte land ble krevet at ubenyttede kvoter skulle beskjæres i sterkere grad enn kvoter som fullt ut var benyttet.

Reguleringsutvalget var oppmerksom på at våre historiske fangster i disse områdene er beregnet av Kommissjonens sekretariat på grunnlag av normalfordeling av fangster i ICNAF-området. Dette fordi Norge tidligere ikke har hatt godt nok statistisk materiale. Det er videre antatt at det vesentligste av de fangster Norge statistisk er tillagt i disse områdene faktisk er fisket av norske fiskere i område 3Ps. Som nevnt tidligere vil en søke å rette opp dette forhold.

Utvalget tilrådte at Norge burde søke å få overført historisk fangstkvantum fra 3NO til 3Ps med sikte på å oppnå et riktigere beregningsgrunnlag for norske kvoter i hver år av disse to delområder, og at den norske delegasjon prinsipielt i denne - og også i de øvrige saker - må arbeide for at en reduisering i totalkvantumet må deles proratarisk på de enkelte medlemsland.

2. Torsk underområde 3Ps.

Totalkvoten i 1975 er 62.400 tonn, hvorav Norge er tildelt 1.400 tonn.

Havforskerne har anbefalt en totalkvote på 60.000 tonn for 1976. På årsmøtet foreslo Canada at totalkvoten ble redusert og dette var grunnen til at saken ble utsatt til det ekstraordinære møtet. I dette området har norske fiskere tatt store deler av tildelt kvote, slik at den norske delegasjon vil ha et godt utgangspunkt i forhandlingene. For øvrig vises til det som er fremholdt under 1.

Nedenfor gjengis norske kvoter og fangster i de seneste år.

<u>År</u>	<u>Kvote</u>	<u>Fangst</u>
1973	2.500	1.372
1974	1.700	1.509
1975	1.400	

3. Torsk underområde 4Vn (januar-april) og 4T.

Norge har ikke egen kvote i området og fisker på en felleskvote. I tillegg ligger det meste av området inne i Gulf of St. Lawrence, hvor norske fiskere etter 1.januar 1975, ikke lenger har adgang til å fiske.

4. Torsk underområde 4Vs og område 4W.

Totalkvoten er i 1975 60.000 tonn.

Havforskerne har anbefalt en totalkvote på 40.000 tonn for 1976, mens den kanadiske delegasjon krevde totalkvoten redusert til 35.000 tonn, hvorfor det ikke ble oppnådd enighet om avtale for området på årsmøtet.

I dette området hadde Norge en kvote på 450 tonn i 1973, men det ble ikke innrapportert norske fangster i området. Fra og med 1974 har Norge ikke egen kvote, men deltar i kvoten for andre land. Våre fangster var i 1974 280 tonn av en felleskvote på 1.700 tonn.

5. Torsk område 4X (offshore).

Fra dette området er det ikke innrapportert norske fangster. Totalkvoten er 5.000 tonn i 1975.

For 1976 er kvoten av havforskerne foreslått til 4.000 tonn.

Kvoten for andre land - herunder Norge - er i 1975 200 tonn.

I sakene 3, 4 og 5 tilrådte utvalget at den norske delegasjon må arbeide for størst mulige kvoter for "andre land" og at felleskvotene ikke blir mer enn proratarisk redusert.

6. Videre skal Kommisjonen fastsette totalkvoter og fordeling av følgende arter:

- a) hyse i område 4X
- b) uer i område 3P
- c) uer i område 4VWX
- d) amerikansk gullflyndre i område 3LNO.

For samtlige av disse bestanders vedkommende kan Norge delta i felleskvoter for "andre land". Norske fiskere har tidligere ikke drevet fiske på nevnte fiske-slag i disse områdene.

7. Som siste sak oppført på den foreløpige sak-liste skal Kommisjonen behandle et dansk spørsmål. Danmark ber medlemslandene overføre "ubrukt" del av 1975-torske-kvoten i underområde 1 (Vest-Grønland) til Danmark.

I dette området er Norge i 1975 tildelt 4.800 tonn. Norsk fangst i 1974 var 3.513 tonn. Vår fangst i år fram til 30.6.1975 er foreløpig oppgitt til 1.644 tonn.

Utvalget diskuterte saken inngående og kom til den konklusjon at Norge bør være villig til å medvirke

til at Danmark som kyststat får adgang til å "overfiske" sin kvote for 1975, men at totalkvoten i området ikke overstiges. Det var videre utvalgets forutsetning at en eventuell adgang til "overfisking" bare skulle gjelde for grønlendere.

Sak 43/75. Rekefisket ved Vest-Grønland.

Fra norsk side har det ikke vært økning i antall fartøyer i dette fisket det siste året. Derimot har Færøyane ekspandert sterkt med flere nybygninger, og sist ved kjøp av en stor frysetråler fra UK. En har videre fått opplyst at Færøyane de siste ukene har kontrahert ytterligere to reketrålere ved norske verft.

De siste opplysningene går ut på at også spanske frysetrålere har begynt å fiske reker ved Vest-Grønland. Ifølge disponent Martinez i Havreker A/L, Ålesund, som nettopp er kommet tilbake fra Vest-Grønland, var det 6-7 spanske frysetrålere som fisket reker der.

Det er naturlig å reise spørsmålet om rekebestanden ved Vest-Grønland tåler en slik beskatning. De norske havforskere nærer ingen umiddelbar bekymring for overbeskatning og det vises i den sammenheng til at det stadig finnes nye felter med betydelige forekomster.

Utvalget drøftet saken nærmere og det ble gitt uttrykk for bekymring over utviklingen av det ekspanderende rekefiske i disse farvann.

Utvalget fant å ville rå til at den norske delegasjon til ICNAF-møtet drøfter saken nærmere med den danske delegasjonsformann med sikte på et eventuelt forslag om regulering av rekefisket ved Vest-Grønland.

Utvalget ga uttrykk for ønske om at en fra norsk side må gi all mulig hjelp og støtte til den danske forskning på området og at det forskningsmateriale og den fangststatistikk en har blir bearbeidet og tilstillet de danske forskere.

Eventuelt.

Havforskningsinstituttet har i brev av 7. august 1975 avgitt uttalelse om reguleringen av innværende års fiske av atlanto-skandisk sild. Instituttet har der foreslått at sesongen for sildefisket blir tidsbegrenset og har antydnet en sesong på 4 uker fra åpningsdatoen i det sørlig og nordlige område.

Utvalget bemerket seg uttalelsen fra instituttet, men fant ikke grunn til å ta standpunkt til instituttets forslag.

Neste møte i utvalget ble foreløpig berammet til onsdag 10. og torsdag 11. desember 1975. Møte første dag forutsettes åpnet kl. 12.30.

Møtet tok til 9.9. kl. 12.00 og varte til kl. 17.00. Annen dag tok møtet til kl. 8.30 og varte til kl. 15.00.

19.12.75
AAa/LGH

R E F E R A T

fra møte i Reguleringsutvalget 9.12.1975.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet. Følgende av
utvalgets medlemmer møtte:

Fra administrasjonen:

Fiskeridirektør Knut Vartdal, formann.
Ekspedisjonssjef Gunnar Gundersen, Fiskeridepartementet.
Underdirektør Kjell Raasok, Fiskeridepartementet.
Direktør Gunnar Sætersdal, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt.
Underdirektør Olav Lund, Fiskeridirektoratet.

Fra fiskernes organisasjoner:

Generalsekretær Arnulf Midtgaard, Norges Fiskarlag.
Fiskebåtskipper Leidulf Grønnevet, Norges Fiskarlag.
Fiskebåtreder Arnljot Eidnes, Norges Fiskarlag.
Fiskebåtreder Harald Birkeland, Norges Fiskarlag.
Fiskebåtreder Birger Olsen, Norges Fiskarlag. (varamann)
Advokat Ivar Nes, Norsk Sjømannsforbund.

Som sekretær for utvalget: kontorsjef Aslak Aasbø.

Dessuten møtte:

Ass.direktør Hallstein Rasmussen
Kontorsjef Arthur Holm, Fiskeridirektoratet.
Kontorsjef Håvard Angerman, Fiskeridirektoratet.
Konsulent Øystein Moberg, Fiskeridirektoratet.
Konsulent O.H.James-Olsen, Fiskeridirektoratet.
Førstesekretær Sigmund Engesæther, Fiskeridirektoratet.
Førstesekretær J.O.Krog, Fiskeridirektoratet.

Fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt:

Forskningssjef Arvid Hysten
" Johannes Hamre
" Ole Johan Østvedt

Til møtet var spesielt invitert fisker Erling Østebøvik (som representant for Rogaland Fiskarlag) og formannen for Sør-Norges Trålerlag, Lars B. Larsen. Disse var til stede under behandlingen av sakene 46 og 44.

Møtet ble ledet av utvalgets formann som la fram følgende sakliste:

Sak 44/75 Rapport fra den norske delegasjon til det ekstraordinære NEAFC-møtet 10.-19.11.1975 i London.
Orientering.

Sak 45/75 Rapport fra den norske delegasjon til det ekstraordinære ICNAF-møte 22.-29.9.75 i Montreal i Canada.
Orientering.

Sak 46/75 Orientering om industritrålfisket i 1975.

Sak 47/75 Regulering av industritrålfisket for 1976.
Kvoteregulering for fisket av torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen.

Sak 48/75 Eventuell regulering av vinterloddefisket 1976.

Sak 49/75 Regulering av nordsjøsildefisket første halvår 1976.

Sak 50/75 Regulering av sildefisket vest for 4^ov.1. i 1976.

Sak 51/75 Regulering av havbrislingfisket 1976.

Sak 52/75 Regulering av makrellfisket 1976.

Sak 53/75 Nasjonal kvoteregulering mellom fartøygrupper for 1976 av fisket av norsk-arktisk torsk.

Sak 54/75 Regulering av fisket av atlanto-skandisk sild 1976.

Sak 55/75 Fiskerireguleringer i ICNAF-området 1976.
a) Fordeling av torskekvoten i underområde 1. Garn, line og trål.
b) Orientering om innsatsregulering for 1976 i underområdene 2, 3 og 4.

Sak 56/75 Eventuelt.

Sak 44/75. Rapport fra den norske delegasjon til det ekstraordinære NEAFC-møte 11.-19.11.1975 i London.

Rapporten var på forhånd utsendt til medlemmene.

Under gjennomgåelse av denne rapporten ble det av Birkeland pekt på at han var imot den fremgangsmåte som var fulgt under behandlingen av kvotereguleringsvedtakene i NEAFC. Birkeland viste spesielt til den ordning (med overføring av bl.a.

et norsk kvantum på 2.000 tonn til Færøyane) som en hadde måttet akseptere for å få Danmark med på en regulering av nordsjøsildefisket. Midtgaard støttet Birkelands syn, bl.a. om å foreta en mer prinsipiell drøftelse av dette og andre spørsmål før NEAFC-møtene.

Formannen viste til at dette spørsmål var drøftet i delegasjonen under møtet i NEAFC da spørsmålet dukket opp. Birkeland var medlem av delegasjonen, og han hadde for så vidt pekt på samme spørsmål da. Hele delegasjonen hadde imidlertid vært enig i at slik som saken sto, hadde ikke Norge (og det samme gjaldt Island og Sverige) noe valg. Formannen var imidlertid enig i at man drøftet spørsmålet på mer generelt grunnlag. I den siste tiden har Danmark spesielt valgt den linje at landet har "kjørt Færøyane foran seg" og sagt at de kvoteforslag som foreligger, er tilfredsstillende for Danmark uten Færøyane.

Dette var den danske holdning både når det gjaldt makrellreguleringen på årsmøtet i mai og den samme linje valgte Danmark når det gjaldt nordsjøsildefisket og brislingreguleringen på det ekstraordinære møtet i november d.å.

Utvalget ga uttrykk for at det mente det var helt uriktig at Danmark på den måten skulle kunne presse seg frem til kvoter som er større enn det landet etter vanlige historiske beregninger har krav på å få.

Utvalget var enig om å drøfte disse spørsmål på ny foran neste årsmøte i Kommisjonen i tilknytning til konkrete reguleringsaker.

I forbindelse med rapportens omtale av forhandlingene om reguleringen av fisket etter torsk, hyse og hvitting fremholdt Gundersen at prinsippet om overføring av kvoter landene imellom også burde vurderes generelt.

Når det gjaldt den konkrete overføring mellom Danmark og Norge vedrørende torsk, hyse og hvitting, jfr. NEAFC-rapporten s.13, fant utvalget at denne overføring var spesiell i og med at det her dreiet seg om fiskeslag som ble tatt som bifangster. Videre ble det understreket at overføringene skjedde innenfor de vedtatte totalkvoter.

Utvalget var enig om å anbefale at det innen 15.12.1975 gis underretning til NEAFC om at Norge godtar reguleringen for 1.halvår 1976 av fisket etter nordsjøsildefisket (herunder bifangstreguleringen for 1976), kvotereguleringen av brislingfisket og kvotereguleringen av fisket etter torsk, hyse og hvitting.

Sak 45/75. Rapport fra den norske delegasjon til det ekstraordinære ICNAF-møte 22.-29.9.1975 i Montreal i Canada.

Rapporten var på forhånd utsendt til medlemmene.

Rasmussen orienterte utvalget nærmere om de enkelte reguleringer som ble vedtatt på møtet. Den kunne konstateres at Norge ble hørt og fikk gjennomført de norske forslag når det gjaldt innsatsbegrensning. Hovedpunktene i ICNAF-reguleringene om innsatsregulering er gjengitt i rapporten på side 8, 9 og 10.

Det kan nevnes at Norge var det eneste land som ikke fikk redusert sin kvote i 3Ps, mens andre land fikk en reduksjon på nesten 60%. Dette fordi delegasjonen meddelte at Norge ikke ville fiske i 3NO. I område 3NO har norske fartøyer tidligere ikke drevet fiske av noen betydning.

Vedtakene om innsatsregulering vil på ny bli behandlet på et ekstraordinært Kommissjonsmøte i januar i Roma. En regner ikke med at det for Norges vedkommende vil bli endringer av betydning.

Sak 46/75. Orientering om regulering av industritrålfisket 1975.

Til saken forelå en omfattende orientering om industritrålfisket i 1975.

Utvalget tok orienteringen til etterretning og hadde ingen bemerkninger.

Sak 47/75. Regulering av industrifisket 1976.
Kvotordning for 1976 av fisket av torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen.

Til saken forelå et notat hvor det ble redegjort for Norges kvoter av torsk, hyse og hvitting for 1976 som er henholdsvis 5.000, 7.500 og 11.800 tonn.

Videre ga notatet prognoser for industrifisket i 1976 med beregning av bifangster av torsk, hyse og hvitting og forslag til regulering av industritrålfisket i 1976. Hvis øyepålkvantumet i 1976 blir 300.000 tonn, vil den gjennomsnittlige innblanding kunne bli 1,7% for torsk, 2,5% for hyse og 3,9% for hvitting. Tilsvarende tall i år er ca. 0,5%, 3,0% og 4,8%.

Under forutsetning av at fisket i 1976 blir uendret i forhold til 1975, dvs. fangstinnsats, fangstmengde, innblanding av konsumfisk og fangstenes fordeling på områder, vil industritrålfisket måtte stoppes ca. 1.11.1976.

Ved beregning av bifangster av torsk, hyse og hvitting har en i 1975 ikke tatt hensyn til tobisfisket, idet en tidligere

har antatt at disse fangstene var relativt rene, men senere undersøkelser tyder på at dette ikke var tilfelle i 1975. På grunn av at innblandingen også i tobisfangster må medtas i 1976, vil dette kunne bety en tidligere stopp i industrifisket, kanskje i første halvdel av oktober.

Utvalget diskuterte hvilke reguleringer som burde iverksettes for å unngå å måtte stoppe industritrålfisket i 1976 på grunn av bifangstene av torsk, hyse og hvitting. Undersøkelsene i år viser klart at fangstene fra visse felt, særlig Bressay-Fladen, har større innblanding av disse fiskeslag enn fangster fra andre felt. Bressay-feltet kommer delvis inn under det trålfrie område fra 0-graden og vestover som ble vedtatt på NEAFC-møtet i november d.å.

Utvalget var av den oppfatning at det var svært viktig å forsøke å få til en begrensning i bifangstene allerede fra årets begynnelse. Formannen opplyste at Fiskeridirektoratet nå hadde forbedret prøvetakingen og likeså ville det statistiske materiale bli forbedret fra 1.1.1976. For øvrig vil Fiskeridirektoratet drive praktiske fiskeforsøk og veiledningstjeneste for industritrålflåten i Nordsjøen. Det tas sikte på å ha et fartøy i 3 måneder i første halvår og 2 måneder i siste. Fartøyet vil først og fremst bli brukt til å fastslå de områder der innblandingen av konsumfiske er særlig stor. Dette vil gi grunnlag for henstillinger til fiskerne om hvor de skal fiske og hvilke felt de må holde seg borte fra for å unngå høy innblanding av beskyttede fiskearter. Eventuelt kunne også direkte forbud mot å tråle på slike felt komme på tale. Utvalget var enig i dette.

Utvalget tilrådte videre at Norge fra 1.1.1976 foreløpig som en nasjonal regulering, fastsetter forbud mot fiske med småmasket not i dette området. Etter NEAFC-reguleringen trer forbudet i kraft først fra 1.4.1976.

Videre anbefalte utvalget at Norge også som en nasjonal regulering allerede fra 1.1.1976 fastsetter en begrensning på 25% innblanding av beskyttede fiskearter (sei medregnet), herav maksimalt 10% undermåls fisk, overensstemmende med NEAFC-reguleringen, som i tilfelle skal tre i kraft 1.4.1976.

Hvis utviklingen i fisket i løpet av 1976 viser at innblandingen vil bli høyere enn forutsatt og at det dermed kan bli fare for en tidlig stopp av fisket, var utvalget av den oppfatning at det i tillegg kan bli nødvendig å fastsette maksimalt tillatte innblandingsprosenten av torsk, hyse og hvitting i industrifangster.

Sak 48/75. Eventuell regulering av vinterloddefisket i 1976.

ningsinstituttet. Det heter her bl.a. at såvel vinterloddefisket 1975 som senere undersøkelser har bekreftet at bare en del av 1972-årsklassen ble kjønnsmoden som 3-åring, som ellers regnes som normalt. Videre heter det at det i år er observert en betydelig forbedring i den individuelle vekst sammenlignet med 1974. Gjennomsnittlig levealder er økt grunnet bidraget fra årsklassen 1972. Den totale størrelsessammensetning i bestanden er i ferd med å normaliseres, og det er grunn til å anta at en større del av bestanden vil gyte i 1976 enn hva tilfellet var i 1975. Ifølge årets beregninger blir gytebestanden i 1976 mer enn dobbelt så stor som i 1975, og i størrelsesorden 20-25 mill.hl. Instituttet finner ikke grunn til å kvoteregulere vinterloddefisket i 1976. Både 1973- og 1974-årsklassene betraktes fortsatt som sterke årsklasser. Derimot synes 1975-årsklassen å bli betydelig svakere enn 1972-74-årsklassene.

Utvalget drøftet sakene inngående. På spørsmål fra fiskernes representanter uttalte direktør Sætersdal at det ikke er grunnlag for å si noe bestemt om det kan bli et vestlig eller østlig innsig.

Utvalget ble enig om å foreslå at det gjennomføres samme reguleringsordning i 1976 som i 1975, dvs. at det hverken fastsettes åpningsdato eller kvantumsbegrensning av fisket. Utvalget forutsatte at det som i fjor gis Fiskeridirektøren adgang til å frede gytefelt eller fastsette forbudte områder for å verne smålodde-bestanden.

Sak 49/75. Regulering av nordsjøsildefisket.

Ifølge vedtaket på NEAFCs ekstraordinære møte 11.-19.11.1975 er Norge for første halvår 1976 tildelt en kvote på 13.000 tonn nordsjøsildefisket. På årsmøtet i mai ble oppmalingsfisket forbudt, men på november-møtet ble bifangstbegrensningen endret slik at det ble tillatt å ha bare inntil 10% av sildefisket i hver landing brisling og 5% i hver landing i andre fiskerier. Av den norske kvoten på 13.000 tonn må fratrekkes bifangstene som først og fremst vil bli i havbrislingfisket.

Formannen opplyste at spørsmålet om regulering av nordsjøsildefisket har vært drøftet med representanter fra Noregs Sildesalslag. På grunnlag av disse drøftelser antydte formannen følgende forslag til regulering:

- a) at det avsettes 3.000 tonn for perioden 1.1.-31.5. og at det for å unngå for mye småsildefisket, settes en sørlig avgrensning for fisket ved 60° n.br.
- b) at resten (etter at bifangster er fratrukket) tas i juni.

Saken ble drøftet nærmere og det ble herunder pekt på at det ikke burde settes så vidt strenge reguleringer at det

kunne bli vanskelig å fylle den tildelte kvote. Det ble videre hevdet at en geografisk avgrensning av fisket kunne få uheldige virkninger, idet det vil være forbundet med større utgifter for fiskerne å drive nordsjøsildefiske nord for 60^on.br.

Utvalget ble enig om å foreslå at det for perioden 1.5.-31.5.1976 avsettes 3.000 tonn og at resten av kvoten, etter fradag av bifangster, tas i juni.

Sak 50/75. Regulering av sildefisket vest for 4^ov.1. i 1976.

Norge er ifølge NEAFC-avtalen for 1976 tildelt 15.200 tonn sild i området vest for 4^ov.1.

For 1975 ble det fastsatt et norsk forbud mot oppmalingsfiske etter sild i dette område.

Selv om Norge bare har utnyttet en liten del av den tildelte kvote for 1975, vil utvalget på grunn av den alvorlige situasjon for denne sildebestand, allikevel anbefale at det nasjonale oppmalingsforbudet opprettholdes også for 1976.

Sak 51/75. Regulering av havbrislingfisket i 1976.

På grunnlag av NEAFC-vedtak om regulering av havbrislingfisket skal Norges kvote for 1976 beregnes ut fra fangstene i januar-november 1975 (50.000 tonn pluss 60% av det kvantum som pr. 30.11.1975 oversteg 50.000 tonn). Endelig oppgave over utlosset kvantum pr. 1.12. foreligger ikke, men foreløpige oppgaver viser 1.532.000 hl tilsvarende 145.540 tonn (etter 95 kg pr. hl). Etter dette blir Norges kvote for 1976 ca. 107.300 tonn.

Spørsmålet om å finne fram til en hensiktsmessig regulering av dette fiske ble inngående drøftet. Formannen antydte en oppdeling av totalkvantumet i en halvpart første halvår og en halvpart annet halvår og at turkvoteordningen opprettholdes. Han pekte imidlertid på at brislingen hadde større fettinnhold om høsten enn om vinteren og det talte for å ta et større kvantum om høsten.

Utvalget ble enig om å foreslå at fisket blir åpnet 5.1.1976 og at det i første halvår tillates fisket 40.000 tonn og at resten av totalkvoten tillates fisket om høsten. Utvalget forutsetter å komme tilbake til den åpningsdato for fisket i annet halvår.

Utvalget var enig i at turkvoteordningen bør opprettholdes.

I forbindelse med behandlingen av denne sak tok Birger Olsen opp spørsmålet om reguleringen av dette fisket i høst. Han pekte på at det var uheldig for de nord-norske snurperne at kvoten først ble satt til 50.000 tonn og så etter at fisket var kommet i gang ble kvoten vesentlig forhøyet. Flere av disse snurpere fant det ikke regningsssvarende å ruste ut for et så vidt lite kvantum som 50.000 tonn, men ville kanskje ha gjort det hvis de fra begynnelsen av viste hvor stor kvoten ville bli.

Formannen viste til at på utvalgets møte 9. og 10. september d.å. var det gjort klart at de 50.000 tonn bare var en foreløpig kvote for høsten 1975 (jfr. sak 33/75 der det heter: "en var videre enig om at det i første omgang fastsettes et totalkvantum på 50.000 tonn"). Forutsetningen var at utvalget skulle drøfte spørsmålet om justering av kvantumet på dette møtet, men på grunn av det gode fisket ble kvoten oppfisket allerede de første dagene etter at fisket var åpnet. Samtidig pågikk det forhandlinger om bl.a. dette fiske på NEAFC-møtet 11.-19. november. Da det på det tidspunkt var usikkert om det ville bli noen NEAFC-regulering for 1976, anbefalte en enstemmig delegasjon i telex fra London at før dette spørsmålet var avklart, kunne ikke Norge stoppe fisket. Dette ble også brukt som argument for å få en regulering for 1976, og gir også forklaringen på den store forskjellen på den kvoten som først ble fastsatt og den endelige kvoten. Formannen beklaget imidlertid det resultat dette kunne ha fått for enkelte snurpere.

Sak 52/75. Regulering av makrellfisket 1976.

Ifølge NEAFC-vedtak er det i området sør for 62^on.br. og øst for 4^ov.l. og i ICES' statistikkområde VIa forbudt å fiske etter makrell for oppmaling i tiden 1.1.-30.6.1976. Det er imidlertid tillatt å ta et begrenset kvantum, for Norges vedkommende 12.000 tonn. Denne regulering er noenlunde overensstemmende med reguleringen i 1975.

Utvalget ble enig om å foreslå at det gjennomføres samme regulering av makrellfisket i første halvår 1976 som i 1975, dvs. etablering av et oppmalingsforbud i nevnte område. Spørsmålet om fastsettelse av åpningsdato og kvote for oppmaling i annet halvår 1976 forutsettes forelagt utvalget på et senere møte. Utvalget regnet med at fisket nord for 60^on.br. ville bli åpnet omtrent samtidig med i år (14.juli) og det samme gjelder fisket syd for 60^on.br. (15.september).

Sak 53/75. Nasjonal kvoteregulering mellom fartøygrupper for 1976 av fisket av norsk-arktisk torsk.

Det foreslå et notat hvor det ble redegjort for fisket i 1974 og i 1975. Videre viste notatet hvorledes den norske fangsten av norsk-arktisk torsk fordelte seg kvartalsvis på de forskjellige redskaps- og fartøykategorier.

På møtet ble det utdelt en tabell med anslag over innsatsendringen for trålerne i de senere år.

Når det gjelder skreibestanden kan en totalt sett regne med en noe høyere bestand i 1976 enn i 1975. Imidlertid vil sammensetningen av bestanden virke ulikt på de ulike redskapstyper. Det er grunn til å tro at line/juksa kan vente en noe økning i fangstens garn må regne med en viss nedgang. Totalt sett er det grunn til å vente en viss økning i den totale skreifangst i 1976.

Når det gjelder ungefisken (3-7 år gammel), viser det tilgjengelige materiale en bestand i 1976 av omtrent samme størrelse som året før. Av bestanden i 1976 vil 6-7 åringer imidlertid være vesentlig sterkere representert enn i 1975, mens de yngre aldersklasser (3-5 år) synes å være svakere. Dette betyr et noe bedre bestandsgrunnlag i 1976 for de redskapsgrupper som fisker i kystfarvann, og med rimelig tilgjengelighet vil det kunne føre til en noe høyere fangst. Når det gjelder den øvrige fangst av ungfisk, går bestandsmaterialet i retning av en noe lavere fangstmengde med samme innsats som i 1975.

For inneværende år regner en med å komme nær opp til kvoten på 345.000 tonn (inkludert 40.000 tonn kysttorsk). Kvoten for 1976 er den samme som årets kvote. En må derfor regne med at et uregulert norsk fiske i 1976 kan gi en totalfangst av norsk-arktisk torsk pluss kysttorsk som overstiger kvoten på 345.000 tonn.

På bakgrunn av dette diskuterte utvalget inngående spørsmålet om nasjonal kvoteregulering. Bl.a. fordi en ennå ikke hadde full oversikt over sluttresultatet for fisket i 1975, og spesielt manglet en oppgaver over fordelingen av fisket på de ulike trålergrupper, fant utvalget det for tidlig å foreta kvotefordeling nå. På den annen side mente utvalget at det var meget ønskelig at trålerne tidligst mulig ble gjort kjent med at en slik kvoteregulering sannsynligvis ville komme. Utvalget ble til slutt derfor enig om følgende forslag:

1. Det er grunn til å regne med at det i 1976 kan bli nødvendig å regulere det norske fisket skal Norge klare å holde seg innenfor torskeknoten på 345.000 tonn (inkl. 40.000 tonn kysttorsk).

2. På grunn av at fisket med passive redskaper etter NEAFC-reguleringen kan fortsettes etter at kvoten er nådd, er utvalget av den oppfatning at fiske med passive redskaper ikke bør begrenses.
3. På denne bakgrunn er utvalget av den oppfatning at det kan bli nødvendig å fastsette en kvote for 1976 for trålfisket etter torsk som deles på gruppene fabrikk-, saltfisk- og ferskfisk-trålere. Årskvantum for de enkelte grupper trålere vil utvalget først kunne gi tilråding om når de endelige fangstoppene for 1975 foreligger i februar/mars 1976. En vil da også ha en viss oversikt over utviklingen i skreifisket.
4. Av hensyn til planleggingen av trålfisket i 1976, vil utvalget allerede nå peke på at trålerne for 1976 må regne med en viss reduksjon i forhold til sitt kvantum av torsk i 1975. Utvalget vil derfor tilrå at trålerne allerede fra årets begynnelse tar sikte på å utnytte mulighetene for fiske av fiskeslag som ikke er kvoteregulert slik som sei, blåkveite o.l. Videre bør de norske kvotene i ICNAF-området utnyttes mest mulig.
5. Utvalget er av den oppfatning at i tilfelle det blir fastsatt totalkvoter for de enkelte trålergrupper, bør disse deles på de enkelte fartøyer. Utvalget vil derfor tilrå at de organisasjoner som representerer de ulike trålergrupper, drøfter spørsmålet om en slik oppdeling av kvoten.

Sak 54/75. Fisket etter atlanto-skandisk sild i 1976.

NEAFC-vedtaket setter forbud mot fiske av atlanto-skandisk sild i 1976, men gir adgang til å fiske til eget forbruk og eget konsum. Kvantumet for Norge ble anslått til ca. 500 tonn. Under behandlingen av denne saken ble det fra fiskernes representanter stilt en rekke spørsmål til havforskerne. Sætersdal og Hamre svarte på disse. Svarene kan sammenfattes slik:

Den atlanto-skandiske sildebestand som er den potensielt største fiskebestand i det nordlige Atlanterhav utnyttet tidligere den store primærproduksjon i Norskehavet. Bestanden var tidligere i størrelsesorden 10-15 mill. tonn. Også mye av fisken i fjordene forsvant da silda ble kraftig redusert.

Etter forskernes oppfatning er det kun en totalfredning som kan sikre at bestanden gjenoppbygges. Med fortsatt fiske kan bestanden bli holdt nede på det nåværende nivå. I 1970-72 forekom lite gyting og årsklassene ble meget svake. Årsklassen 1973 ble noe sterkere på grunn av en økning i gytebestanden fra årsklassen 1969. Undersøkelsene i 1975 tyder imidlertid på at årsklassen 1973 er blitt sterkt redusert siden i fjor, noe som kan skyldes fisket i fjor og i år. En bekreftelse på dette vil en imidlertid først få etter at resultatet av gytingen i 1976 foreligger.

Formannen og Sætersdal viste til at på Island har de hatt totalfredning (unntatt et meget lite garnfiske) på den islandske sommergytende sild siden 1971. Som et resultat av dette har bestanden vist økning, og i år ble det tillatt et fiske på 10.000 tonn.

Når det gjelder reguleringene for 1976 var utvalget enig om at fisket til eget konsum først bør åpnes til høsten.

Når det gjelder fisket til eget agnforbruk er flertallet av den oppfatning at utvalget også bør komme tilbake til åpningen av dette fisket på et senere møte. Utvalgsmedlemmene Eidnes, Midtgaard og B.Olsen er av den oppfatning at fisket til eget agnforbruk også bør tillates etter nyttår.

Utvalget var enig i at uansett når garnfisket til eget agnforbruk blir åpnet, bør tillatelse til slikt fiske kun gis til fiskere som står på fiskermanntallets blad B og som bevislig driver linefiske.

Generalsekretær A.Midtgaard ba om å få følgende uttalelse protokollert:

"Norges Fiskerilags representanter tok forbehold for så vidt gjelder muligheten for et regulert fiske på lokale sildestammer i henhold til Fiskeridepartementets anmodning til Fiskeridirektøren om å undersøke nærmere grunnlaget for dette."

Sak 55/75a. Den norske torskekvoten for 1976 ved Vest-Grønland (ICNAF-underområde 1).
Eventuell fordeling på redskapsgrupper.

Den norske kvoten i området er fastsatt til 2.500 tonn (rund vekt).

En har pr. 9.12.1975 mottatt 36 søknader om registrering for fiske i ICNAF-området i 1976. Av disse gjelder 11 søknader fiske med garn/line i bl.a. underområde 1 etter torsk. En har mottatt 5 søknader om fiske med trål i området.

På bakgrunn av det beskjedne kvantum Norge kan fiske i området i 1976 var utvalget enig i at det bare skal kunne fiskes med garn og line i området.

Sak 55/75b. Orientering om innsatsreguleringen for 1976 i underområde 2, 3 og 4.

Til saken forelå kopi av et brev fra Fiskeridirektoratet til ICNAF, hvor Norge redegjorde for hvordan en vil nytte de kvoter en er tildelt i ovennevnte områder i henhold til ICNAF-avtalen om innsatsregulering av fisket i underområdene 2, 3 og 4.

I brevet ble det gitt en oversikt over antall fiskedager Norge vil benytte i 1976 i hver størrelse og redskapsgruppe i hvert underområde.

Det norske opplegget var på forhånd drøftet med de interesserte organisasjoner og med Fiskeridepartementet. Ass.dir. Hallstein Rasmussen ga utvalget en orientering om hvordan en i samråd med representanter fra Norges Fiskarlag hadde kommet frem til den foretatte fordeling.

Neste møte i utvalget ble fastsatt til tirsdag 23.mars 1976 kl.0900 i Fiskeridirektoratets møtesal.

James-Moen

Sakliste

for møte i Reguleringsutvalget 9. desember 1975.

Sak 44/75 Rapport fra den norske delegasjon til det ekstraordinære
NEAFC-møtet 10.-19.11.1975 i London.

Orientering.

Sak 45/75 Rapport fra den norske delegasjon til det ekstraordinære
ICNAF-møte 22.-29.9.75 i Montreal i Canada.

Orientering.

Sak 46/75 Orientering om industritrålfisket i 1975.

Sak 47/75 Regulering av industritrålfisket for 1976.

Kvoteregulering for fisket av torsk, hyse og hvitting
i Nordsjøen.

Sak 48/75 Eventuell regulering av vinterloddefisket 1976.

Sak 49/75 Regulering av nordsjøsildefisket første halvår 1976.

Sak 50/75 Regulering av sildefisket vest for 4^ov.l. i 1976.

Sak 51/75 Regulering av havbrislingfisket 1976.

Sak 52/75 Regulering av makrellfisket 1976. x

Sak 53/75 Nasjonal kvoteregulering mellom fartøygrupper for 1976
av fisket av norsk-arktisk torsk.

Sak 54/75 Regulering av fisket av atlanto-skandisk sild 1976.

Sak 55/75 Fiskerireguleringer i ICNAF-området 1976.

a) Fordeling av torskekvoten i underområde 1. Garn,
line og trål.

b) Orientering om innsatsregulering for 1976 i under-
områdene 2, 3 og 4.

Sak 56/75 Eventuelt.

R A P P O R T

fra

det ekstraordinære møte 11.-19. november 1975 i
Kommissjonen for fisket i det nordøstlige Atlanter-
hav (NEAFC).

Møtet ble holdt i London. Den norske
delegasjon hadde følgende sammensetning:

Som delegerte:

Fiskeridirektør Knut Vartdal, formann.

Underdirektør Kjell Raasok.

Som rådgivere:

Kontorsjef Arthur Holm, Fiskeridirektoratet.

Kontorsjef Aslak Aasbø, Fiskeridirektoratet.

Forskningssjef Arvid Hysten, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt

Forsker Erling Bakken, Fiskeridirektoratets havforsk-
ningsinstitutt.

Fiskebåtreder Harald Birkeland, Norges Fiskarlag.

Fisker Erling Østebøvik, Norges Fiskarlag.

Advokat Ivar Nes, Norsk Sjømannsforbund.

Fiskeriråd Semund Remøy, Den kongelige norske
ambassade, London.

Konsulent Thor Gislesen, Utenriksdepartementet.

Kommissjonens president, Captain J.C.E.
Cardoso åpnet møtet og ga ordet til Mr. Edward
Bishop, MP viseminister (i Ministry of Agriculture,
Fisheries and Food) som ønsket kommissjonen velkommen
til London. Ministeren uttalte at alle land la
stor vekt på å beskytte ressursene. Han understreket
at det er mange viktige og vanskelige saker som
kommissjonen står overfor, og nevnte i den forbindelse
reguleringen av viktige fiskebestander som sild,
torsk, hyse og brisling. Han kommenterte spesielt
nordsjøsildebstanden som kommissjonen hadde drøftet
i mer enn 5 år, og som nå sammenlignes med den
situasjon den atlanto-skandiske sildebestand er

kommet i. Bishop pekte videre på at også hysebestanden i Nordsjøen er i fare.

Situasjonen for begge disse fiskerier viser at det tiltakende industrifisket er en av hovedårsakene til overbeskatningen og at dette problem løses av kommisjonen. Konsumfisket er etter hvert kommet under bedre kontroll, men dersom ikke reguleringen av industrifisket blir mer effektiv, vil det arbeid som er utført være uten betydning.

Bishop uttalte til slutt at etter å ha besøkt britiske fiskehavner i det siste, hadde han blitt imponert over hvor opptatt fiskerne var av å få til reguleringer som kunne sikre deres fremtid. Det var imidlertid en forutsetning at begrensningene måtte fordeles mest mulig rettferdig.

Presidenten takket Bishop for åpningen av møtet.

På møtet var Finland og Cuba representert⁷ med observatører. Det ble opplyst at Finland ønsket å tiltre kommisjonen med det første.

Presidenten opplyste at Mr. Gaidokov, USSRs tidligere delegasjonsleder, hadde trådt tilbake etter oppnådd aldersgrense, og uttrykte kommisjonens takk for det arbeid han hadde utført i kommisjonen.

3. Dagsordenen for møtet ble deretter godkjent.

4. Rapporten fra Liaisonkomitten for Det internasjonale råd for havforskning (ICES).

Formannen for komiteen, direktør Gunnar Sætersdal, opplyste at den foreliggende rapport kun omfatter en rapport fra arbeidsgruppen for sild som hadde hatt møte i Montreal i oktober i år. For andre bestander hadde det ikke vært mulig å ajourføre de data som var blitt presentert til årsmøtet i mai i år.

Tilleggs: Helt ut. Tordskv. 1971

5. Regulering av sildefisket.

a) Sildefiske vest for 4° v.l.

Spørsmålet om utvidelse av det fredete område vest for 4° v.l. var etter forslag fra Storbritannia ført opp på saklisten.

Den britiske delegasjon opplyste imidlertid at den ikke ville fremme forslag om en utvidelse av fredningsområdet fordi saken ikke var behandlet i Liaison-komiteen.

b) Sildefisket i Nordsjøen og Skagerak.

På kommisjonens årsmøte i mai 1975 ble det vedtatt en kvoteordning for nordsjøsilde for perioden 1.7.75 til 31.12.76, dvs. for halvannet år, med en totalkvote på 254.000 tonn. Av denne fikk Danmark (inkl. Færøyane) 69.000 tonn og Norge 45.000 tonn. Etter samme regulering skulle det være forbudt å fiske sild til oppmaling.

Som kjent protesterte både Danmark og Island på kvotereguleringen. Mot oppmalingsforbudet har det derimot ikke innløpt protester, slik at det gjelder ut 1976.

På grunn av de danske og islandske protester, har sildespørsmålet vært oppe til behandling på nordisk plan både under møtet i Det nordiske kontaktutvalg for fiskerispørsmål i Stockholm 24.10. og i spesielle drøftelser på embetsmannsplan i København 3.11.d.å. På sistnevnte møte ble man enig om å anbefale for sine ministre en avtale som skulle gjelde for første halvår 1976 (danske fiskere kunne bare gå med på avtale for første halvår). Konsumfisket i denne perioden skulle begrenses til det kvantum de enkelte medlemsland hadde fisket i første halvår 1975, begrenset oppad til 5.000 tonn. Det var en forutsetning at Danmark og Færøyane skulle få separate kvoter. Dessuten skulle bifangstene av sild begrenses til: 5% av hver landing av tobis og øyepål, 15% av hver

landing brisling i januar og 10% av hver landing av brisling i februar-juni. På møtet i København tok Sverige et forbehold fordi landet i tillegg til denne bifangstbegrensningen for hver enkelt landing, også ønsket et "tak" på det samlede kvantum til oppmaling. Det kunne ikke Danmark gå med på.

I sin protest på kvoteordningen (rek. (8)(A)) ba Danmark om at kvotespørsmålet ble tatt opp igjen til behandling i det ekstraordinære NEAFC-møtet i november, hvilket ble gjort.

Formannen i Liaison-komiteen viste til at situasjonen for sildebestanden var enda alvorligere enn før, og han refererte i denne sammenheng fra Liaisonkomiteens siste rapport. I den forrige rapport (til årsmøtet i mai 1975) ble det tilrådd en fangst i 1975 på 136.000 tonn, mens de siste oppgavene viste at totalfangsten ville nærme seg 250.000 tonn. Det var dessuten bevis for at rekrutteringen var dårligere enn tidligere antatt. Liaison-komiteen anbefalte derfor at det ikke skulle være et direkte fiske etter nordsjøsilde i 1976 og at det måtte innføres streng kontroll med bifangstene, herunder en passende minste maskevidde i brislingfiske og andre industrifiskerier unntatt tobis.

Nordsjøsildefisket ble drøftet inngående flere ganger under møtet. Diskusjonen kom til å dreie seg i hovedtrekk om tre forhold: hvorvidt en kvoteavtale skulle gjelde både første og annet halvår av 1976, konsumkvotens størrelse og fordeling og begrensning av innblandingen av silde i industrifangsten av brisling og andre fiskeslag.

Sammenhengen mellom sildefisket og den totalkvoten som skulle bestemmes for brislingfisket ble sterkt understreket av mange.

Fra flere medlemsland ble det gitt uttrykk for at en ville godta et totalforbud mot konsumfiske i 1976 eller i første halvdel av 1976. Samtidig ble det forlangt helt forbud mot silde i bifangster eller så lave innblandingsprosentert at det i praksis ville bety stopp for store deler av

det danske industritrålfisket, spesielt trålfisket etter brisling. Således gikk et fransk forslag ut på at bifangsten ble satt til maksimum 5% i hver landing og et totalt kvantum på 30.000 tonn i hele 1976. Videre skulle brislingkvoten settes til 300.000 tonn.

Etter hvert ble det imidlertid akseptert at et realistisk opplegg måtte tillate en rimelig bifangst av sild. Her sto Sverige lenge på det standpunkt at bifangsten ikke bare skulle begrenses ved maksimale innblandingsprosenten pr. landing, men også ved et tak på 30.000 tonn.

Da det var klart at en måtte tillate bifangster i industrifisket, fant "konsum"-landene det urimelig at det skulle være forbudt å ha et direkte fiske av sild til konsum. Forskjellige kvoteforslag ble derfor diskutert. Det ble lagt vekt på at de land som ikke brukte sin kvote i første halvår burde få adgang å overføre det ubrukte kvantum til annet halvår. Det ble i den anledning pekt på det urimelige i at enkelte land i siste halvår av 1975 hadde fisket nesten hele sin kvote for 1975/1976, mens man var blitt oppfordret til bare å fiske en tredjedel. Således hadde Danmark/Færøyane tatt nærmere 54.000 tonn av sin kvote på 69.000 tonn.

Fra dansk side ble det foreslått en totalkvote for første halvdel av 1976 på 43.870 tonn som skulle gå til konsum fordelt etter prosentandelen brukt i 1975/76-ordningen, dog begrenset oppad til 5.000 tonn. Etter dette forslag ville Færøyane, Danmark, Island, Norge og Sverige få hver 5.000 tonn til konsum, mens de andre land ville få lavere. Etter dansk oppfatning ville det samlede kvantum (inkl. bifangster) i 1.halvår 1976 ikke overstige 85.000 tonn som tilsvarer 1/3 av kvoten for 18-månedersperioden 1.7.1975-31.12.1976. Forslaget vant ikke tilslutning fra "konsum"-landene.

Et vesttysk forslag som forutsatte en totalkvote på ca. 79.000 tonn for hvert halvår i 1976, tok hensyn til ovennevnte forhold ved å "straffe" de som hadde fisket mye i siste halvår 1975 og "belønne" de som hadde fisket lite. Forslaget som ga bl.a. en halvårskvote på 17.250 tonn for Danmark/Færøyane og 17.050 for Norge, ble senere trukket tilbake.

Ved åpningen av møtet siste dag ble det lagt fram et fransk/svensk forslag som hadde følgende totalkvote og fordeling:

	<u>Januar-juni</u>	<u>Juli-desember</u>
Belgia	800	640
Danmark (inkl. Færøyane)	23.000	18.400
Frankrike	5.300	4.240
Øst-Tyskland	2.200	1.760
Vest-Tyskland	3.700	2.960
Island	6.300	5.040
Nederland	7.300	5.840
Norge	<u>15.000</u>	12.000
Polen	3.700	2.960
Sverige	6.000	4.800
Sovjet	5.700	4.560
Storbritannia	5.300	4.240
Andre	<u>1.700</u>	<u>1.560</u>
Total	<u>86.000</u>	<u>69.000</u>

Forslaget inneholdt også en bestemmelse om rett til å overføre ubrukte kvoter fra første halvår til annet halvår.

Dette forslaget fikk forholdsvis bred tilslutning, men kunne ikke godtas av Danmark bl.a. fordi 23.000 tonn ikke var nok til å skille ut en egen kvote for Færøyane, noe som måtte gjøres av hensyn til den færøyske ringnotflåten. Dessuten hadde den danske delegasjon ikke fullmakt til å stemme over et forslag som gjaldt annet halvår av 1976. Det ble deretter holdt et nordisk gruppemøte der spørsmålet om Færøyanes kvote ble

drøftet. Resultatet ble at Norge avga 2.000 tonn, Island 1.300 tonn og Sverige 1.000 tonn av sine kvoter til Færøyane. Sammen med 700 tonn fra kvoten til "andre" ga det en kvote på 5.000 tonn til Færøyane for første halvår 1976.

Etter at dette var godkjent i kommisjonen og etter at Vest-Tyskland hadde fått økt sin kvote til 4.500 tonn, gjensto problemet med annet halvår 1976. De utpregete "konsum"-landene kunne vanskelig godta en avtale for første halvår uten noen garantier for annet halvår, spesielt ville de ha sikkerhet for å få overføre ubrukte kvoter fra første til annet halvår. Til slutt ble problemet løst ved følgende forslag:

Det holdes et ekstraordinært sildemøte i tiden 21.-24.april 1976 der både totalkvoten og allokeringen for hele 1976 skal bestemmes. Etter dette ble følgende forslag vedtatt med 9 stemmer, 6 land avsto (Belgia, Frankrike, Øst-Tyskland, Polen, Spania og Sovjet):

1. Den totale fangst av sild i Nordsjøen og Skagerak i første halvår av 1976 skal ikke overstige 87.000 tonn inklusive bifangster.

2. Fangstene skal fordeles slik:

Belgia:	800
Danmark:	23.000
Færøyane	5.000
Frankrike	5.300
Øst-Tyskland	2.200
Vest-Tyskland	4.500
Island	5.000
Nederland	7.300
Norge	13.000
Polen	3.700
Sverige	5.000
Sovjet	5.700
Storbritannia	5.300
Andre	<u>1.200</u>
Total	<u>87.000</u>

3. Den totale fangst og fordeling på land for hele 1976 skal bestemmes på et ekstra sildemøte som skal holdes i tiden 21.-24.april 1976.

Når det gjaldt begrensning av bifangster av sild, ble det fremmet følgende norske forslag for første halvår 1976: 10 prosent maksimum bifangster av sild i hver landing av brisling og 5 prosent maksimum bifangst i alle andre fiskerier (i praksis øyepål- og tobisfisket). Dette forslaget ble vedtatt med 9 mot 3 stemmer (Frankrike, Island og Sovjet). Bl.a. Danmark avsto fra å stemme.

c) Sildefisket i Irskesjøen.

Reguleringen av sildefisket i Irskesjøen utløper 31.mars 1976. På årsmøtet anbefalte Liaison-kommiteen en totalkvote på 10.000 for perioden 1.4.1976 til 31.3.1977. For perioden 1.4.1975 til 31.3.1976 utgjør totalkvoten 25.000. Norge har ikke deltatt i dette fiske, og en har derfor etablert et forbud mot snurpenotfiske i området.

Den irske delegasjon fremholdt at hele kvantumet på 10.000 tonn burde forbeholdes Irland uten noen kvoter til andre.

Nederland fremla et forslag til en totalkvote på 16.800 tonn med følgende fordeling:

Frankrike:	2.200 tonn
Irland:	10.000 tonn
Nederland:	3.000 tonn
Storbritannia:	500 tonn
Andre	1.100 tonn

Det ble påpekt at denne totalkvote var høyere enn den som var tilrådd av Liaison-komiteen, men den representerte allikevel en betydelig reduksjon i forhold til 1975/76-kvantumet.

Dette forslaget ble vedtatt.

d) Sildebestanden i ICES-område VIIa.

Etter forslag fra Storbritannia bad kommisjonen Liaison-komiteen om å gi en bestandsvurdering for sildebestanden i dette område med sikte på å fremlegge forslag til reguleringer som kommisjonen kan ta standpunkt til på årsmøtet i 1976. Det er vesentlig Storbritannia som driver fiske i dette område. Norge deltar ikke.

6. Regulering av fisket etter torsk, hyse, hvitting og sei.

a) Torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen.

Spørsmålet om fastsettelse av totalkvoter og allokering på land av torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen for 1976 var oppe til behandling på kommisjonens årsmøte i mai d.å. Det ble da ikke truffet avgjørelser, men det lot til å være alminnelig oppfatning om at totalkvoter og nasjonale kvoter for torsk og hvitting burde holdes uendret fra 1975, dvs. på henholdsvis 236.000 tonn og 189.000 tonn. På grunn av Liaison-komiteens sterke reduksjon i de anbefalte kvoter for hyse, måtte en vente en reduksjon i hyskvoten for 1976.

Liaison-komiteens formann minnet om at det både for 1975 og 1976 ble anbefalt to sett totalkvoter - ett som skulle holde fiskedødeligheten på 1973-nivået (210.000 tonn torsk, 155.000 tonn hyse og 160.000 tonn hvitting) og ett som svarte til det maksimale langtidsutbytte, MSY (130.000 tonn torsk, 106.000 tonn hyse og 110.000 tonn hvitting). Liaison-komiteen anbefalte de laveste tallene.

Fra dansk hold ble det meddelt at deres torskekvote allerede var oppbrukt, og de ba om å få opplyst om det fantes ubrukte kvoter av torsk som kunne tenkes overført til Danmark.

I et memorandum som ble utdelt ved åpningen av møtet, understreket Norge at de kvoteforslag på 6-7.000 tonn for Norge for hver av fiskeslagene torsk, hyse og hvitting som ble fremlagt på årsmøtet i mai, var helt uakseptable for Norge. På møtet opplyste den norske delegasjon at Norge hadde fått vansker

med hvittingkvoten for 1975, og som følge av dette måtte det norske industrifisket stoppes 22.november (senere utsatt til 29.november). Man hadde nå fått bedre prøvetaking som viste at de bifangster av torsk, hyse og hvitting i øyepålfisket som tidligere var beregnet, var for små. Dette hadde gitt Norge for små kvoter for 1975, og en proposjonal reduksjon for 1976 kunne overhodet ikke aksepteres av Norge. Man kunne ikke stoppe det norske industrifisket etter øyepål og tobis - fiskeslag som ikke var overbeskattet og som bare kan anvendes til oppmaling - på grunn av at bifangstkvotene ble gjort altfor knappe. På den annen side forsto Norge den bekymring andre nasjoner hadde for at det ble tatt en del konsumfisk i industritrålfisket. Norge ville derfor være villig til å vurdere forslag som kunne begrense denne innblandingen, bl.a. ved en øvre grense for den totale bifangstprosent fra industrifisket og en områdebegrensning (jfr. det britiske forslaget).

Etter endel diskusjon, der særlig Danmark ikke ville akseptere en reduksjon i den totale torskekvoten, syntes det å være enighet om å slutte opp om Liaison-komiteens høyeste totalkvote for torsk, 210.000 tonn.

Når det gjaldt allokeringen av torskekvoten, ble det fra vesttysk hold hevdet at man istedenfor en proposjonal reduksjon, burde ha sterkere reduksjon på store kvoter enn på små. Det ble lagt fram forslag etter begge metoder.

Det ble fra norsk hold hevdet at de nåværende overføringsmulighetene mellom kvotene for torsk, hyse og hvitting (10% eller 500 tonn) ga for liten fleksibilitet for industrifisket.

Fra norsk side ble det hevdet at med en streng bifangstbegrensning og et eventuelt forbudt område, burde det ikke være nødvendig med kvoter for bifangstene i industritrålfisket.

Nederland uttalte seg positivt til dette, men forslaget var uakseptabelt for flere andre land, bl.a. Storbritannia. Norge la deretter fram

et forslag om at et land kunne fortsette industri-trålfisket når kvotene av torsk, hyse og hvitting var nådd forutsatt at den samlede overskridelse ble begrenset til 10.000 tonn og 15% i hver landing.

Fra dansk side ble det bedt om kommisjonens samtykke dersom Norge og Danmark i 1975 og 1976 kunne bytte torsk mot hvitting innenfor de tildelte kvoter.

Etter at så vel totalkvoten, allokering og fleksibilitetsregelen (adgang til å overføre en viss prosent og kvantum av et lands kvote for et av fiskeslagene til kvoten for et annet fiskeslag, uten å overskride landets samlede kvote av torsk, hyse og hvitting) var drøftet i flere dager, forelå følgende forslag:

1. Norsk forslag om at et land kan fortsette å fiske øyepål og tobis etter at kvotene er fylt, dog ikke over 10.000 tonn samlet for torsk, hyse og hvitting og med 15 prosent begrensning for hver fangst.
2. Nederlands forslag om full fleksibilitet innenfor summen av de tre kvoter.
3. Norsk forslag om å øke fleksibiliteten fra nåværende 500 tonn til 5.000 tonn.
4. Dansk forslag om å øke fleksibiliteten fra 10 til 15 prosent.
5. Italiensk anmodning om en torskekvote på 5.000 tonn i Nordsjøen.
6. En totalkvote på 225.000 tonn for torsk.
7. En prorata-reduksjon i fordelingen på land av de totalkvoter for hyse og hvitting som var anbefalt av Liaison-komiteen.

8. Et vesttysk forslag om sterkest reduksjon for de land som hadde de største kvoter.
9. Britisk forslag om å beholde 1975-kvotene for torsk og hvitting og en 25 prosent reduksjon av hysekvoten.

Etter prøvevotering ble utfallet av den endelige avstemming at det første norske forslaget, senere endret til 5.000 tonn, falt med 4 mot 10 stemmer.

Deretter ble det stemt over et fleksibilitetskvantum på 3.000 tonn som ble vedtatt med 7 stemmer, mens resten avsto.

Forslaget om 15 prosent fleksibilitet ble ikke vedtatt (5 stemte imot, 5 for). Resultatet ble at den nåværende 10 prosent-regel ble opprettholdt, dvs. at hvert land innenfor summen av sine kvoter for torsk, hyse og hvitting kan overføre 10 prosent eller 3.000 tonn fra en kvote til en annen.

Det italienske forslaget ble ikke vedtatt. Derimot stemte Belgia, Danmark, Frankrike, Øst-Tyskland, Nederland, Spania, Sverige, Storbritannia og Sovjetunionen for det britiske forslaget om å opprettholde 1975-kvotene og de nasjonale kvoter for torsk og hvitting, og 25 prosent reduksjon i alle kvotene for hyse. Norge, Vest-Tyskland og Polen stemte imot, og de 3 øvrige land avsto. Totalkvotene og allokeringene for torsk, hyse og hvitting for 1976 var dermed vedtatt å bli:

	<u>Torsk</u>	<u>Hyse</u>	<u>Hvitting</u>
Belgia	14.500	2.250	3.700
Danmark	41.000	41.250	82.000
Frankrike	16.500	7.500	27.000
Øst-Tyskland	1.000	150	500
Vest-Tyskland	24.500	4.875	2.800
Nederland	26.000	10.500	14.000
Norge	8.500	7.500	3.800
Polen	3.000	1.125	-
Portugal	-	-	-
Spania	-	-	-
Sverige	8.800	4.650	1.900
UK	84.000	79.500	44.000
USSR	6.400	45.000	7.000
Andre	1.800	1.950	2.300
<u>Total</u>	<u>236.000</u>	<u>206.250</u>	<u>189.000</u>

Da det ble klart at Norge for 1976 ble tilstått en samlet kvote torsk, hyse og hvitting som lå 2.500 tonn under kvoten for inneværende år og som hadde ført til stopp i industrifisket, ble delegasjonen enig om å svare positivt på Danmarks tilbud om å overføre torsk fra den norske kvoten til den danske i bytte mot hvitting. En hadde i det lengste håpet å kunne unngå dette. Da en imidlertid fant det lite sannsynlig at det ville bli inngitt norsk protest mot kvoteavtalen og at Norge med en samlet kvote på 19.500 tonn ville måtte risikere å stoppe industrifisket kanskje tidlig på året, fant en å måtte akseptere det danske tilbudet. Følgende arrangement ble meddelt kommisjonen og godkjent av denne:

1975:	2.500 tonn torsk overføres fra Norge til Danmark		
	7.500 tonn hvitting	"	" Danmark til Norge
1976:	3.500 tonn torsk	"	" Norge til Danmark
	8.000 tonn hvitting	"	" Danmark til Norge

Etter dette har Norge følgende kvoter for 1976:

Torsk:	5.000 tonn (8.500-3.500)
Hyse:	7.500 "
Hvitting:	<u>11.800 tonn</u> (3.800+8.000)
Total:	<u>24.300 tonn</u>

Innenfor de 24.300 tonn kan Norge overføre 10 prosent eller 3.000 tonn mellom de ulike kvoter.

b) Regulering av seifisket.

Liaison-komiteen uttalte til mai-møtet at fiskedødeligheten på sei lå tett opp til det optimale men at alderssammensetningen var under det optimale, dvs. seien ble fanget for ung. Ingen av seibestandene var for tiden overbeskattet, men på grunn av risikoen for overflytting av fangst-innsats fra andre fiskerier, var det viktig å

beskytte seien ved totalkvoter, og en hadde foreslått følgende kvoter for 1976:

Nordsjøen (plus IIIa)	200.000 tonn
Nordøstlige Atlanterhav	190.000 tonn
Island	75.000 tonn
Færøyane	50.000 tonn
Vest av Skottland og Rockall	30.000 tonn

Under debatten var det endel land som sluttet opp om Liaison-komiteens anbefalinger, og det ble pekt på at det var særlig viktig å beskytte bestanden i Nordsjøen, mens andre (bl.a. Sovjetunionen og Norge) mente at man kunne utsette spørsmålet til neste årsmøte.

Storbritannia ba om at de enkelte land skulle meddele sekretariatet om de hadde endringer i den statistikk som Liaison-komiteen hadde bygget på. I den anledning oppga Sovjetunionen sin 1974-fangst i Nordsjøen (inkl. IIIa) til 104.500 tonn og Danmark endret sitt 1972-tall fra 19.323 tonn til 24.381 tonn, 1973-tallet fra 10.195 tonn til 28.574 tonn og 1974-tallet fra 8.273 tonn til 27.010 tonn. Det ble opplyst at de danske tallene inneholdt anslag over sei-bifangsten i industrifisket. For Frankrike ble 1974-tallet rettet fra 25.566 tonn til 28.094, for Vest-Tyskland fra 19.884 tonn til 20.580 tonn og for Polen fra 22.203 tonn til 29.650 tonn.

På bakgrunn av disse til dels betydelige endringer i statistikken, ble det fra norsk side foreslått å utsette kvote-spørsmålet for sei til neste årsmøtet, slik at en fikk anledning til å underkaste det statistiske grunnlag en nøyere gransking. Dette forslaget ble vedtatt enstemmig.

c) Regulering av fiske etter torsk, hyse, hvitting og sei i ICES-område VIa og VIIa

Liaison-komiteens formann opplyste at fangstene i område VI hadde vist at torskefisket hadde vært stabilt siden 1970. I område VII hadde

torskefisket vært stabilt de siste ti år, men hyse- og hvittingfisket hadde vist store variasjoner.

Storbritannia anså det for ønskelig å komme fram til en kvoteregulering for fisket i disse områdene, men tiden tillot ikke å behandle disse spørsmål på dette møtet. Storbritannia ville derfor ikke fremme forslag på dette møte, og kommisjonen ble enig om å ta saken opp på kommende årsmøte.

d) Regulering av fisket etter norsk-arktisk hyse.

Denne saken var ført opp på dagsordenen for kommisjonens årsmøte i 1975, men ble utsatt til høstmøtet.

Liaison-komiteens formann redegjorde for komiteens forslag om en totalkvote på 100.000 tonn for 1976. Da totalkvoten på grunn av bifangstene av hyse i torskefisket måtte ses i sammenheng med torskekvote, ville en hysekvote på ca. 120.000 tonn korrespondere med et torskekvantum på ca. 800.000 tonn.

Fra norsk side reiste en spørsmålet om noen av medlemslandene drev et direkte fiske på hyse etter at vedkommende lands torskekvote var oppfisket. Norge hadde nemlig hørt antydnet at noen land som hadde fisket som hadde fisket opp sin torskekvote fortsatte fisket etter hyse. Etter norsk oppfatning var det ikke mulig å drive et direkte hysefiske med trål uten å få store bifangster av torsk. Dette kunne ikke Norge akseptere.

Den svenske, nederlandske, irske og islandske delegasjon opplyste at deres land ikke fisket i området. De øvrige land ga opplysninger om sine torskefangster og de fleste drev ikke direkte hysefiske i området. Vest-Tyskland opplyste imidlertid at de hadde drevet et mindre direkte hysefiske, spesielt i tiden før påske.

Den spanske delegasjon opplyste at 2 spanske trålere hadde fisket i Barentshavet inntil oktober. Den spanske torskekvoten var oppfisket i august og fisket var da blitt stoppet av de spanske myndigheter. De to fartøyene kom fra

ICNAF-området. Nå var imidlertid alle spanske trålere trukket vekk fra NEAFC-området. Nødvendige tiltak mot de to fartøyer ville bli gjort. Polen og Belgia hadde fylt sine torsk kvoter, og de hadde derfor sluttet å fiske i området. Den belgiske delegasjon opplyste videre at Belgia bare har 2-3 fartøyer som kan drive fiske i området, og det kunne derfor ikke være riktig som fremholdt fra Norge at det hadde vært 10 belgiske trålere i området. (De norske opplysningene bygget på en rapport fra det norske fiskerioppsynet fra ca. 20. juni 1975.)

Kommisjonen vedtok en resolusjon utarbeidet av den norske delegasjon om at når et land har tatt sin torsk kvote, skal trålfisket stoppes, idet det ikke er mulig å drive et direkte trålfiske etter hyse uten at det blir tatt betydelige kvanta av torsk.

e) Torskebestanden utenfor Øst-Grønland.

På ICNAFs årsmøte i 1975 ble det vedtatt å rette en henvendelse til NEAFC om å foreta nærmere undersøkelser vedrørende forholdet mellom torskebestandene vest og øst for Grønland.

Formannen i Liaison-komiteen opplyst at det var etablert kontakt mellom ICES og ICNAF om saken.

7. Regulering av tunge og flyndre i Nordsjøen.

Kommisjonen vedtok på siste årsmøte totalkvote og fordeling for dette fiske. Norge driver ikke fiske på disse bestander, og en har derfor etablert forbud mot dette fiske med adgang for Fiskeridirektøren å dispensere etter søknad.

Det spørsmål som var oppe til behandling var forståelsen av en bestemmelse i reguleringen om fartøybegrensning for fiske innenfor 12-milsgrensen ("50 BRT og 300 HK"). En ble etter en del drøftelser enig om å endre "og" til "eller".

8. Kvotereguleringer og kontroll av kvoter.

Norge hadde levert et memorandum MT/27 til møtet, der en bl.a. foreslo at det ble opprettet en arbeidsgruppe av statistikere som skulle studere statistikkssystemer og rapporteringer i de ulike medlemsland med det formål å fremme forslag til forbedringer. Etter det norske forslaget skulle arbeidsgruppen i første omgang utarbeide et spørreskjema som skulle gi de nødvendige opplysninger til støtte for gruppens videre arbeid. På kommisjonsmøtet ble arbeidsgruppen vedtatt opprettet, med kontorsjef Holm som formann.

Gruppen hadde flere møter under kommisjonsmøtet og den leverte et forslag til spørreskjema som ble vedtatt av Kommissjonen. Dette spørreskjema skal sendes ut til alle medlemsland, og de innkomne svar skal behandles av arbeidsgruppen når den kommer sammen under det ekstra sildemøte som holdes i tiden 21.-24.april n.å. Arbeidsgruppen skal levere sin rapport til kontrollkomiteen (Enforcement committee) som skal holde møte i den påfølgende uken. Fra norsk side ble det forsøkt å få med et spørsmål om de enkelte land sammen med de månedlige fangstoppgaver også kunne gi opplysninger om antall fartøyer som hadde deltatt i fisket. Dette spørsmålet ble avvist fra de øvrige land. Da arbeidsgruppens forslag ble fremlagt i plenum, gjorde Norge oppmerksom på at en i forbindelse med torsk kvoten for 1977 ville komme tilbake til dette spørsmålet.

9. Rapporten fra kontrollkomiteen (The Enforcement Committee).

Presidenten, som tidligere formann i komiteen, ga en redegjørelse om rapporten som ikke var godkjent på siste årsmøte. Rapporten omhandlet overtredelser av maskeviddebestemmelsene og bestemmelsene om minstemål på fisk foruten spørsmål som ble behandlet på det felles NEAFC/ICNAF-møte i Leningrad i mars 1975. Spørsmål vedrørende ensartede rapporter fra de forskjellige land var ikke omhandlet. Heller ikke omhandlet rapporten spørsmålet om

innføring av fangstdagbøker. Komiteen vil snart vurdere spørsmålet om innføring av fangstdagbøker, slik som ICNAF har gjort og der hvert enkelt land utarbeider sine egne fangstdagbøker. Presidenten bemerket at det er ønskelig at komiteen blir kontaktet i de tilfelle nye reguleringer nødvendigvis gjør kontrolltiltak.

Fra norsk side ble det påpekt at den norske NEAFC-inspeksjon i 1974 viste at av 12 inspiserte britiske trålere viste 6 overtredelser, av 30 vest-tyske viste 7 overtredelser, av 7 russiske viste 3 overtredelser, av 5 spanske viste 2 overtredelser og av 7 franske viste 5 overtredelser av maskeviddebestemmelsene. Dette var forholdsmessig betydelig flere enn hva som var rapportert av overtredelser på norske fartøyer. Fra norsk side så en med meget stort alvor på det store antall brudd på maskeviddebestemmelsene.

Det ble ellers utvekslet opplysninger og kommentarer til de oppgaver som var gitt i rapporten. Således pekte den sovjetiske delegasjon på at det var bare 1 overtredelse på deres fartøyer og ikke 3 som oppgitt av Norge fordi 2 av de russiske fartøyene var havforskningsfartøy. Den norske delegasjon sa at den ville undersøke denne saken nærmere.

For øvrig ble det fra bl.a. Storbritannia, uttalt at det er av den største betydning at kontrollen med de gjeldende reguleringer blir gjennomført effektivt. De innrømmet at den norske inspeksjonen viste et urovekkende forhold, straffereaksjonen i Storbritannia var streng og de håpet at antall overtredelser ville gå ned. Det ble fra flere land presisert at det måtte bli tatt nødvendige skritt overfor de fartøyer som overtrer reguleringen.

Kommisjonen godkjente rapporten og var enig i at kontrollkomiteen skulle holde et møte i god tid før neste årsmøte i kommisjonen for bl.a. å vurdere spørsmålet om hvordan en kan få gjennomført en raskere rapportering av overtredelser til

flaggstaten og forbedre saksbehandlingen i de enkelte land. (Møtet ble senere fastsatt til 26. og 27.april 1976.)

10. Maskevidde i trål i region I.

Fra norsk side ble det fremsatt et skriftlig begrunnet forslag om gjennomføring av ens maskevidde på 135 mm uansett materiale. Det ble fremholdt at beskatningsmønsteret for torsk fortsatt var feil og dermed ikke ga maksimalt utbytte. Det ble gjengitt beregninger som viste den økningen i utbytte som kunne oppnås ved en maskeviddeøkning. Det ble muntlig pekt på at selv om det var etablert en fangstbegrensning for torsk gjennom kvotereguleringen for 1975 og 1976, var det fremdeles nødvendig å beskytte bestandene av både hyse og torsk ved maskeviddeøkning.

Island støttet forslaget og opplyste at landet ved årsskiftet 1974/75 hadde vedtatt å gjennomføre ens maskevidde på 135 mm fra mai 1976.

Sovjet, Øst-Tyskland, Polen og Portugal uttalte at de ikke kunne gå inn for det foreliggende forslag. Sovjet uttalte i denne forbindelse bl.a. at det ikke var vitenskapelig grunnlag for å sløyfe forskjellen i maskevidde i redskaper av forskjellig materiale. Det ville også få betydelige økonomiske konsekvenser dersom en skulle gå inn for en endring som foreslått. Sovjet pekte også på at de gjeldende maskeviddebestemmelser og bestemmelsene om minstemål på fisk ga tilstrekkelig beskyttelse av bestandene. Hertil kom at de norske trålfrie soner som Sovjet var den første til å støtte, også hadde betydelig beskyttelseseffekt.

Liaison-komiteens formann pekte på at i rapporten fra komiteen var det uttalt at variasjonen i selektiviteten var avhengig av en rekke kompliserte forhold. Det er nødvendig med ytterligere forsøk, det råd komiteen f.t. kunne gi var at det ikke burde fastsettes forskjellige maskevidder på grunn av ulike materialer.

Storbritannia var enig i at det burde gjennomføres ens maskevidde for å lette kontrollen med bestemmelsene. Landet hevdet imidlertid at siden en hadde fått gjennomført en fangstbegrensning gjennom kvoteavtalene, hadde en økning av maskevidden mindre betydning. Storbritannia ville ikke støtte det norske forslag i dette tilfelle idet det ville medføre betydelige ulemper for landets fiskere, og en kunne ikke se at det var noe preserende grunnlag for nye beskyttelsestiltak.

Norge spurte deretter hvorfor Storbritannia nå ikke kunne støtte det norske forslaget, noe landet kunne da saken var drøftet på årsmøtet i mai. Storbritannia hevdet at de ikke hadde støttet det norske forslaget i mai. Landet hadde riktignok ikke gått direkte imot forslaget da, men for tiden måtte de gå imot enhver maskeviddeøkning.

Ved avstemming stemte Belgia, Danmark, Island og Norge for forslaget, mens Øst-Tyskland, Polen, Portugal, Storbritannia og Sovjet stemte mot. De øvrige delegasjoner avsto.

11. Regulering av havbrislingfisket.

Liaison-komiteen uttalte foran årsmøtet i mai 1975 at den hadde lite materiale for å kunne vurdere den beskatning brislingbestanden i Nordsjøen kunne tåle. Den anbefalte derfor at fisket i 1976 ikke burde overstige kvantumet i 1974 som var ca. 300.000 tonn. Komiteen anbefalte videre en minste maskevidde på 20 mm i trålfisket etter brisling. En mindre arbeidsgruppe med representanter bl.a. fra Danmark, Sverige, Storbritannia og Norge drøftet spørsmålet om hvilken målemetode som var benyttet. Gruppen kom til at med maskevidden målt etter konvensjonens regler, tilsvarte de 20 mm som Liaison-komiteen hadde foreslått, 16 mm. Dette godtok Liaison-komiteen.

Fra dansk hold stilte man seg avvisende til en totalkvote på 300.000 tonn, det ble hevdet at havforskernes materiale var meget begrenset og at det ikke var noe som tydet på at bestanden var

i fare. I alle fall var det tilrådelig med et høyere kvantum. Formannen i Liaison-komiteen understreket at spesielle trekk i brislingens biologi gjorde det vanskelig å fastsette en nøyaktig totalkvote, bl.a. fordi brislingen er et fiskeslag med særlig kort levetid. Det var nødvendig å gå fram med forsiktighet, slik at ikke en ukontrollert ekspansjon kunne sette rekrutteringen i fare.

Med unntak av Danmark, syntes det å være oppslutning om Liaison-komiteens anbefaling.

Når det gjaldt spørsmålet om allokering av totalkvoten på de enkelte medlemsland, var meningene delte. De fleste land, bl.a. Storbritannia, gikk inn for allokering, mens derimot Norge foreslo at man heller burde fiske fritt inntil kvoten var nådd, eventuelt med en oppdeling av totalkvoten med en halvpart i første halvår og en halvdel i annet. Fra norsk hold ble det sterkt understreket det urimelige i at Norge skulle få kvote etter historisk andel all den stund Norge ved nasjonale reguleringer like til 1.januar 1975 hadde forbudt fiske av brisling til oppmaling.

Etter britisk forslag ble de enkelte medlemsland oppfordret til å antyde sine behov. De tall som ble oppgitt var i noen tilfelle fangsttall for 1975, i andre tilfelle antydete behov. Det gikk fram av dette at fangsten i 1975 vil ligge mellom 600.000 og 700.000 tonn. Fra norsk side ble fangsten pr. 17.november oppgitt til ca. 90.000 tonn, og fangsten i 1975 ble anslått til ca. 150.000 tonn. Danmark antydet en fangst i 1975 på ca. 300.000 tonn. (Senere ble det antydet et kvantum på 275.000 tonn for Danmark og 50.000 tonn for Færøyane.) antydet en fangst i 1975 på 45-50.000 tonn, Storbritannia 75.000 tonn. De øvrige lands tall var relativt små.

Fra norsk side ble det senere foreslått at det skulle fanges i alt 150.000 tonn i hvert halvår, men at alle land kunne fortsette etter at totalkvotene var nådd inntil deres fangst nådde deres gjennomsnittsfangst i årene 1970-74. Fra

Vest-Tyskland og Storbritannia ble følgende forslag framsatt:

	<u>Vesttysk forslag</u>	<u>Britisk forslag</u>
Belgia	5.188	-
Danmark	90.576	180.000
Frankrike	4.372	-
Øst-Tyskland	164	-
Nederland	7.232	
Norge	25.332	15.000
Polen	24	-
Sverige	1.683	-
UK	120.451	90.000
USSR	6.109	30.000
Andre	<u>15.003</u>	<u>30.000</u>
	<u>300.000</u>	<u>360.000</u>

Fra norsk side ble det hevdet at en kvoteordning basert på en totalkvote på 300.000 eller 360.000 vanskelig kunne få alminnelig tilslutning. Både det britiske og det vest-tyske forslag var helt uakseptabelt for Norge. Norge lanserte deretter et nytt forslag med en totalkvote på 469.000 tonn fordelt etter følgende retningslinjer: Fangsten i 1976 skulle ikke overstige fangstene i årene før 1975 eller 2/3 av fangsten i januar-november 1975. Dessuten skulle alle land kunne fiske opp til 4.000 tonn. Etter dette forslag ville Danmark få 200.000 tonn, Norge 100.000 tonn, Storbritannia 88.000 tonn og Sovjetunionen 38.000 tonn. Forslaget møtte motstand fra Vest-Tyskland fordi en så høy totalkvote ville bety en økning av bifangsten av sild. Storbritannia støttet dette syn, men var likevel innstilt på å finne et kompromiss som syntes å være den eneste realistiske løsning. Fra svensk side ble uttrykket ønske om å få en kvote på 10.000 tonn, særlig av hensyn til sine snurpere. Fra dansk hold ble det understreket nødvendigheten av å sette av egen kvote til Færøyane. Fra sovjetisk side ble det hevdet at en allokering for 1976 burde bygge på prosentandelene i fisket i

1974. For Sovjetunionen ville det bety en andel på ca. 12%.

På bakgrunn av de innvendinger som var kommet, la Norge fram et nytt forslag, som gikk ut på at fangstene i 1976 ikke måtte overstige fangstene for 1975 eller fangsten i perioden 1.1.-30.11. 1976 redusert med 40 prosent av det kvantum som oversteg 50.000 tonn. Videre skulle hvert land kunne fiske opp til 4.000 tonn.

Storbritannia la fram et nytt forslag med en totalkvote på 420.000 tonn, som ga 170.000 til Danmark, 18.000 tonn til Vest-Tyskland, 75.000 tonn til Norge, 85.000 tonn til Storbritannia og 35.000 tonn til Storbritannia.

Den vest-tyske delegasjonsleder mente at dette forslag ville gi alle land fordeler, unntatt Vest-Tyskland, og han hevdet at en rettferdig ordning måtte gi dem 20.300 tonn.

For å komme Storbritannia i forkjøpet, reviderte Norge sitt forslag slik:

- (1) Fangsten av brisling tatt av medlemslandene og Færøyane i Nordsjøen (eksklusive norske fjorder) i 1976 skal ikke overstige fangsten i noen av årene mellom 1964 og 1974 (inklusive begge år) eller fangsten i perioden 1.januar-30.november 1975 redusert med 40 prosent av det kvantum som overstiger 50.000 tonn.
- (2) Uavhengig av paragraf (1), kan ethvert land med fangster under 20.000 tonn i hver av de ovennevnte perioder kunne overstige sine fangster med 50 prosent eller ta maksimum 4.000 tonn.
- (3) Alle medlemsland skal rapportere før 1.januar 1976 til sekretariatet sine fangster i perioden 1.januar-30.november 1975.

Da det britiske forslaget ble tatt opp til prøvevotering, stemte 5 land for (Belgia,

Island, Nederland, Polen og UK), mens 7 stemte imot (Danmark, Frankrike, Øst-Tyskland, Vest-Tyskland, Norge, Sverige og Sovjet).

En vest-tysk modifikasjon av det norske forslag, der de 40 prosent reduksjon var erstattet med 50 prosent, fikk heller ikke flertall ved prøvevotering.

Da det norske forslag ble tatt opp til prøvevotering, stemte 6 land for (Belgia, Øst-Tyskland, Nederland, Norge, Sverige og UK), 2 stemte imot (Frankrike og Vest-Tyskland).

Før den endelige votering, ble det vest-tyske og det britiske forslaget trukket tilbake, og det norske forslaget ble vedtatt med 6 stemmer (Belgia, Øst-Tyskland, Nederland, Norge, Sverige og UK), 2 land stemte imot (Frankrike og Island), mens resten avsto. Den danske og russiske delegasjon forklarte at de avsto fordi de ikke anså det nødvendig å ha en totalkvote. Den danske delegasjon ville imidlertid meddele utfallet av voteringen til sin regjering og håpet at den ville bli akseptert.

12. Regulering av fisket med småasket trål.
Industrietrålfisket.

På kommisjonens årsmøte i 1975 fremmet Storbritannia et omfattende reguleringsforslag for industrietrålfisket. Det ble den gang vedtatt en minste maskevidde på 20 mm i trålredskaper som nyttes bl.a. etter øyepål, men unntatt tobisfisket. Dessuten ble det vedtatt minstemål for sei på henholdsvis 35 cm og 30 cm i region 1 og 2.

Forslaget omfattet også fastsettelse av maksimale innblandingsprosent i hver landing på 15 for beskyttete fiskearter over minstemålet og 10 for undermåls.

Videre gjaldt forslaget forbud mot industrifiske i et betydelig område i den britiske sektor vest for 1° ø.l. og fra 60^on.br. til 56^on.br.

Danmark har protestert mot kommisjonens vedtak om etablering av en minste maskevidde på 20 mm i region 2 og bad i denne forbindelse om at

saken måtte bli tatt opp til fornyet vurdering på det ekstraordinære møte.

De to øvrige britiske forslag om innblanding av beskyttete fiskearter i industrifangster og fredning av det nevnte område i den britiske sektor ble utsatt til det ekstraordinære møte.

I et memorandum til kommisjonen ga Norge uttrykk for at en kunne ha godtatt det forslaget om begrensning av bifangstene i industrifisket, som Kommisjonen hadde vedtatt på sitt årsmøte i Bonn i 1974. Da to andre land (Danmark og Sverige) hadde protestert, hadde Norge også funnet å måtte protestere. I memorandumet uttalte en at Norge ville kunne støtte det britiske forslag om bifangstbegrensning og også forslaget om en "trålfri sone". Norge måtte imidlertid se disse spørsmål i sammenheng med spørsmålet om kvoter for torsk, hyse, hvitting og eventuelt sei for 1976. Norge ville også fremme forslag til visse begrensninger av det forbudte område idet dette ville få stor betydning for det norske øyepålfisket.

Den britiske delegasjon gjorde rede for det forslag vedrørende industrifiske som ble fremlagt på årsmøtet i år, men som det da ikke hadde blitt tid til å vurdere nærmere. Endel bemerkninger fra årsmøtet var blitt tatt i betraktning, bl.a. når det gjaldt den foreslåtte maskevidde på 20 mm i industritrål i region 2. Det ble fra britisk side uttalt at ytterligere modifikasjoner kunne overveies, men slike modifikasjoner ville kun bli tatt hensyn til i den utstrekning de ikke fravek hovedhensikten i forslaget, nemlig å begrense innblandingen av konsumfisk i industritrålfisket.

Den britiske delegasjon viste til Liaisonkomiteens uttalelse om at visse beskyttete fiskearter var i fare på grunn av det stadig økende industrifiske. Videre ble det fremholdt at en streng bifangstregulering burde kunne kontrolleres ikke bare ved landing, men også ved inspeksjon på feltet.

Den norske delegasjon fremsatte forslag om at østgrensen for det trålfrie området ble flyttet til $00^{\circ}30'$ vest, men Storbritannia fant at dette ville være en altfor stor reduksjon av området og gikk med på at grensen ble flyttet til 0-graden fra 01° o.l. Storbritannia ga uttrykk for at hvis Norge overveiet å protestere mot kvoteordningen for torsk, hyse og hvitting, ville landet måtte fastholde østgrensen på 01° o.l.

Etter lengre drøfting av det britiske forslag ble kommisjonen enig om teksten til en endelig utforming av rekommandasjon (2) (som erstatter den någjeldende rek. (2)(C), og en revidert rek. (3)(A) og en ny rek. (5)(A)).

Ifølge den nye rek. (2), er det fastsatt en minste maskevidde på 16 mm for småmasket trål som nyttes under industrifisket, bl.a. etter polartorsk, lodde, sild, makrell og øyepål i region 1 og 2.

Når det gjelder tobisfisket, er det tillatt å ha mindre maskevidde i trålen enn 16 mm i perioden 1.3.-31.10. Denne regulering er begrenset til 62° n.br. og øst for 4° v.l.

Det ble fastsatt forbud mot bruk av småmasket trål i et område mellom Shetland og den skotske østkyst, nærmere bestemt av følgende punkter:

56° n.br. og 00°

60° n.br. og 00°

60° n.br. og $04^{\circ}00'$ v.l.

derfra til den britiske kyst ved 04° v.l.

Etter den reviderte rekommandasjon (3)(A), vil det bli tillatt å ha forsterkningspose i industritrål (småmasket trål), dog slik at maskene i denne forsterkningspose ikke skal være mindre enn 80 mm.

Sovjetunionen tok i forbindelse med behandlingen av denne saken opp spørsmålet om forlengelse av den gjeldende bestemmelse som gir adgang til bruk av beskyttelsesnett. Bestemmelsen utløper 31.12.76. Sovjet foreslo først at bestemmelsen ble gjort

gjeldende uten noen tidsbegrensning, senere foreslo Sovjet at tidsbegrensningen ble forlenget til 31.12.77. Den nye tidsbegrensning ble gjort gjeldende for hele rekommandasjonen om beskyttelsesnot og forsterkningsposen.

Den norske delegasjon fremholdt under drøftelsene av saken at spørsmålet om endring av bestemmelsene vedrørende beskyttelsesnot ikke var oppført på dagsordenen og at en derfor ikke var forberedt på å drøfte dette spørsmål. Den sovjetiske delegasjon fremholdt at spørsmålet om beskyttelsesnot måtte ses i relasjon til endring av bestemmelsene om industrifiske. Det ville ikke være mulig for sovjetiske fiskere å drive fiske med småmasket trål uten å bruke beskyttelsesnot.

Rekommandasjon (5) (A) gjelder regelen om at det er tillatt å ha 10% i vekt av hver landing undermålsfisk i industrifangster. Denne regelen gjelder til 30.6.76.

Etter den vedtatte reviderte rekommandasjon (5) (A) vil det under tobisfiske ikke være tillatt å ha mer enn 10% i vekt av fangsten (eller del derav over 100 kg) av andre fiskeslag.

Under andre fiskerier med småmasket trål (unntatt slik trål som er stuet bort under inspeksjonen eller brukt til fangst av bl.a. reker og kreps), vil det bli tillatt å ha inntil 25% i vekt av hele fangsten (eller del derav over 100 kg) beskyttete fiskearter (dvs. de arter som det er fastsatt minstemål for), herunder 10% undermåls beskyttete fiskearter.

Etter forslag fra Danmark ble 10%-regelen gjort gjeldende til 31.12.76, slik at denne regelen vil gjelde for de land som ikke kan akseptere den vedtatte reviderte regel om 25% innblanding av både undermåls og overmåls fisk og for tobisfangster 10%.

Etter forslag fra Danmark ble det vedtatt at protestprosedyren i art. 8 i konvensjonen skal gjelde separat for hvert enkelt avsnitt i de vedtatte rekommandasjoner (2) Industrifiske og (5) (A) Bifangstbestemmelsen.

Vedtaket om maskeviddebestemmelsen skal tre i kraft 1.7.1976 og vedtaket om "trålfrie soner" og bifangstbegrensningene fra 1.4.1976.

13. Pelagisk trål.

Norge trakk sitt forslag om forbud mot dette redskap tilbake på årsmøtet i kommisjonen i 1974. Liaison-komiteen er bedt om å foreta nærmere undersøkelser. Komiteens formann opplyste at disse undersøkelser fortsatt pågår, og man regnet med å ha mer materiale til neste årsmøte. Saken ble derfor utsatt.

14. Årsmøtet 1976 vil bli holdt i Lisboa, Portugal, i tiden 1.7.-9.7. 1976.

Protestprosedyre vedrørende vedtakene om regulering av fisket etter nordsjøsild, brisling, torsk, hyse og hvitting og industrifisket.

Kommisjonen gjorde vedtak om at de enkelte land anmodes om innen 15.desember 1975 å gi melding til sekretariatet om at de ikke vil protestere mot nevnte reguleringer.

Fra norsk side reiste en spørsmålet om ikke vedtaket kunne formuleres negativt, slik at de land som ikke aksepterer reguleringene må ha gitt meddelelse herom innen en bestemt dato. Enkelte land, bl.a. Nederland, ville imidlertid ha vansker med en slik formulering.

Sekretæren opplyste at sekretariatet vil følge opp saken og gi underretning til medlemslandene innen jul.

Bergen/Oslo, 2.desember 1975

R A P P O R T

fra det 7. ekstraordinære kommisjonsmøte i ICNAF i tiden 22.-29. september 1975.

Møtet ble holdt i Montreal, Canada. Det møtte til sammen ca. 130 deltakere fra 15 medlemsland, og observatører fra Cuba, FAO og ICES. 1 medlemsland, Bulgaria, var ikke representert. Romania var bare representert på siste plenums møte.

Den norske delegasjon besto av:

Delegater:

Ass.fiskeridirektør Hallstein Rasmussen, Fiskeridirektoratet (formann).

Underdirektør Kjell Raasok, Fiskeridepartementet.

Rådgivere:

Byråsjef N. Bølset, Utenriksdepartementet.

Fiskebåtreder L. Grønnevet, Norges Fiskarlag.

Underdirektør Per L. Mietle, Fiskeridirektoratet.

Forsker Ø. Ulltang, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt.

1. Åpning og hilsningstaler

Etter at møtet var blitt åpnet av formannen, Mr. E. Gillett (UK), holdt den kanadiske fiskeriminister, R. Leblanc, en velkomst- og hilsningstale, der han understreket meget sterkt den alvorlige bekymring som gjør seg gjeldende i Canada med hensyn til fiskeressursene og fiskerienes fremtidige avkastning. Canada hadde før møtet hatt samtaler med representanter fra flere av medlemslandene og gjort diplomatisk henvendelse til samtlige, med sikte på å oppnå støtte til de kanadiske forslag om mer effektive reguleringstiltak. Man var nå kommet til en korsvei. Hvilken vei som nå skulle velges ville avhenge av resultatene på møtet. Fiskeriministeren sa at Canada om ikke lenge, i tråd med den fremherskende oppfatning på Havrettskonferansen, ville utvide sin fiskerijurisdiksjon, noe som ville føre til en fundamental endring i styringen av ressursene utenfor Canada. I

Canada så man i den sammenheng to alternativer:

Enten kunne ICNAF-landene samarbeide med Canada nå, med sikte på å komme fram til enighet om regulerings-tiltak som effektivt stanser desimeringen av bestandene og tilgodeser kyststatens behov. Slikt samarbeid nå vil kunne danne basis også for fremtidig samarbeid, idet Canada da vil være innstilt på å lette fremmede flåters muligheter til å ta de overskuddskvanta som kanadiske fiskere ikke har kapasitet til eller behov for å fiske selv. En slik fremtid har fortsatt plass for en internasjonal kommisjon som kan samarbeide med Canada i gjennomføringen av et fiskeriregime basert på kanadiske reguleringer og kanadisk kontroll.

Et mislykket møte, og dermed fortsatt krise for fisket utenfor Canada, ville lede til det annet alternativ. Canadas tro på internasjonale fiskerikommisjoners utilstrekkelighet ville bli forsterket, og landet ville bli tvunget til å søke løsninger utenfor ICNAF. I den atmosfære som da ville bli skapt ville det bli vanskelig for regjeringen å stille seg imøtekomende overfor fremmede lands fiskeflåter når Canada utvidet sin fiskerijurisdiksjon, f.eks. når det gjelder adgang til kanadiske havner. Canada ville dessuten ikke se noen grunn til å bidra til å holde i live en internasjonal fiskerikommission som hadde sviktet dem i nødens stund. Fiskeriministeren sluttet med å henstille til medlemslandene å støtte de kanadiske forslag på møtet.

På anmodning av USAs delegasjon ble ordet deretter med kommisjonens samtykke gitt til viseutenriksminister C.E. Maw, USA, som overbrakte en hilsen og et budskap fra president Ford. Budskapet inneholdt en appell til kommisjonen om å komme frem til effektive beskyttelsestiltak som kan gjenoppbygge fiskebestandene og skape tillit til at ICNAF er i stand til å løse sine oppgaver og nå sine mål. I budskapet uttrykte presidenten at han er motstander av ensidige utvidelser av fiskerijurisdiksjon, men han påpekte også at det eksisterer et press for slike ensidige utvidelser, og at presset vil fortsette å øke dersom internasjonale avtaler ikke viser seg å ha tilstrekkelig effekt.

Viseutenriksministeren fremholdt etter å ha lest opp presidentens budskap at de vedtak som ville bli gjort på møtet etter amerikansk oppfatning ville bli avgjørende for bedømmelsen av hvorvidt internasjonale kommisjoner kan fortsette å bestå som beslutningsorganer når det gjelder kystfiskeriene rundt i verden. Han minnet om at sterke krefter i USA ønsket å gjennomføre en ensidig utvidelse av USAs fiskerigrense til 200 mil. Videre opplyste viseutenriksministeren at USA i nærmeste fremtid kommer til å begynne å forhandle om midlertidige ordninger som en overgang til en fremtidig 200-mils fiskerisone utenfor USAs kyster. Det tas sikte på å oppnå slike ordninger gjennom bilaterale avtaler, og - så langt det er mulig - innenfor den bestående ramme til de internasjonale kommisjoner. Målsetningen er å oppnå gjennom de bilaterale avtaler

- 1) Effektive konserveringsordninger basert på best mulig vitenskapelig materiale, 2) rett for USAs fiskere til å ta en så stor del av årskvoten som disse har kapasitet til, 3) etablering av et standardsystem for innsamling og utveksling av fiskeridata, 4) mer effektive kontrolltiltak og 5) gjennomføring av et tilfredsstillende system til å behandle redskapskonflikter og sikre rimelige skadeserstatninger til USAs fiskere. Viseutenriksministeren la til at USA ville støtte andre kyststaters bestrebelse på å nå de samme mål, og håpet at det ikke ville ta lang tid før disse prinsipper var fastslått i en internasjonal havrettstraktat.

Det vil fremgå av ovenstående, og det kom også til uttrykk flere ganger ellers under møtet, at Canada og USA var fast bestemt på å få gjennomført på kommisjonsmøtet de tiltak som disse land anså som nødvendige. Ved enkelte høve ble det klart uttalt fra de to lands delegasjoner at hvis det ikke ble truffet vedtak som etter disse lands oppfatning var tilstrekkelige til å gjenoppbygge bestandene og sikre kystfiskernes framtid, ville ICNAFs rolle være utspilt.

2. Rapport fra STACRES

Den faste komite for vitenskapelige undersøkelser og statistikk (STACRES) la i en rapport til kommisjonen fram nye bestandsvurderinger for de fleste av de fiskebestander som skulle kvotereguleres på det ekstraordinære møtet. For alle de bestander Norge er interessert i (torsk i områdene 3NO, 3Ps, 4Vn (januar-april) + 4T, og 4VsW) ble det anbefalt totalkvoter (TAC) for 1976 som ligger til dels langt under de totalkvoter komiteen anbefalte for de samme bestander på årsmøtet i juni. STACRES' forslag til totalkvoter ble for øvrig denne gang gitt i flere alternativer, basert på ulike forutsetninger om fiskedødeligheten og dermed om fangsttinsats og hvor raskt man ønsket å gjenoppbygge vedkommende bestand.

STACRES hadde også drøftet virkningene på bestandene av en innsatsregulering som foreslått av Canada (punkt 3 nedenfor), men kunne i sin rapport ikke fremlegge noe nytt siden årsmøtet i juni. Endelig ga STACRES en uttalelse om det to-sidige kvotesystem i underområde 5 og statistikkområde 6 (punkt 4 nedenfor).

3. Innsatsregulering i underområde 2, 3 og 4

Den kanadiske delegasjon framla til ICNAFs ordinære årsmøte i juni 1975 et forslag om en 40% innsatsreduksjon i fisket etter bunnfisk i underområdene 2, 3 og 4 i 1976. Basis for innsatsreduksjonen skulle være fangsttinsatsen i 1973. Kommisjonen ønsket ikke å vedta innført en slik reguleringsordning før spørsmålet var nærmere studert og det forelå mer detaljerte planer om gjennomføringen av en slik reguleringsform. Canada meddelte da at det ville bli arbeidet videre med spørsmålet med sikte på å fremme forslaget på ny på det ekstraordinære møtet (se rapport fra det 25. årsmøte i ICNAF, side 10-12).

Til det ekstraordinære møtet forelå et nytt kanadisk forslag til innsatsregulering for 1976. Etter forslaget skulle innsatsreguleringen for fisket etter bunnfisk omfatte alle land unntatt kyststatene. Det var foreslått fem forskjellige geografiske reguleringsområder (underområde 2 + delområde 3K, delområdene 3LNO, delområde 3M, delområde 3P og delområdene 4VWX). I hvert av disse reguleringsområdene foreslås en reduksjon i innsatsen,

målt i antall fiskedager, på 45% fra gjennomsnittsinnsatsen for 1972-73. Reduksjonen foreslås innenfor hvert reguleringsområde gjennomført særskilt for hver størrelsesgruppe av fartøyer innenfor de enkelte redskapskategorier. I forslaget var tatt inn en tabell som for hvert land viser antall fiskedager i de enkelte redskaps- og størrelsesgrupper som gjennomsnitt for 1972 og 1973. Det var i forslaget forutsatt at reduksjonsbestemmelsene ikke skulle omfatte redskaps-/størrelsesgrupper hvor antall fiskedager i henhold til tabellen ikke overskrider 200 i gjennomsnitt for 1972-73. I de tilfeller antall fiskedager ligger over 200, skulle det ikke foretas reduksjoner til under denne grense. På den annen side ble det foreslått at ingen økning i innsatsen over 1972-73 gjennomsnittet skulle tillates.

Gjennom diplomatiske kanaler fikk Norge, i likhet med andre land, en henvendelse fra Canada en tid før møtet med anmodning om å støtte det kanadiske forslag. Noen dager før møtet fikk den kanadiske delegasjon overlevert et norsk "Aide Memoire" der det ble meddelt at Norge stilte seg positivt til det kanadiske forslag. Imidlertid ble det med en nærmere begrunnelse gitt uttrykk for at garn- og linefisket burde unntas fra innsatsreguleringen, og Canada ble anmodet om å innarbeide en slik bestemmelse i sitt forslag. Fant ikke Canada å kunne gjøre dette, ville en fra norsk side ta opp et slikt forslag på kommisjonsmøtet.

Ellers ble det i det norske dokumentet påpekt at antall fiskedager oppført for Norge i tabellen i forslaget var uriktig for linefiskets vedkommende, og beregnede, mer korrekte tall ble gjengitt.

Det kanadiske forslaget, slik det var utsendt før møtet, kom opp allerede første møtedag. Den kanadiske delegasjonsformann uttalte etter å ha resymert forslaget og bakgrunnen for det, at Canada i første omgang ønsket en generell debatt om forslaget. Den kanadiske delegasjon var innstilt på å modifisere forslaget til en viss grad, hvis dette kunne gjøre forslaget mer akseptabelt. Delegasjonen ville i så fall, etter å ha hørt det generelle ordskiftet, komme tilbake med et modifisert forslag senere i uken. Delegasjonsformannen understreket ellers at inn-

satsreduksjonen var et høyprioritert kanadisk spørsmål.

De fleste medlemsland uttrykte generelle forståelse for det kanadiske forslag, men storparten av landene hadde større eller mindre innvendinger på en rekke punkter. Hovedinnvendingen var at forslaget var for lite fleksibelt, og at det burde være adgang til å velge 1972, 1973 eller gjennomsnittet for 1972-73 som basisår. USA støttet Canada fullt ut.

Fra norsk side ble det minnet om at en på det ordinære årsmøtet hadde stillet seg positiv til det kanadiske forslag, men at man hadde gitt uttrykk for at hver redskapstype burde vurderes for seg. Norge ville i store trekk støtte det foreliggende forslag, men en fant det på norsk side urimelig og unødvendig å inkludere garn- og linefisket i innsatsreguleringen. Dette ble bl.a. begrunnet med at garn og line vesentlig tar stor fisk og med at utkast og bifangster ikke forekommer eller er uvesentlig sammenliknet med trålfisket. De problemer en vil løse ved innsatsreguleringen knytter seg ikke til garn- og linefisket.

På et senere møte ble det lagt fram et revidert kanadisk forslag som delvis tok hensyn til de merknader som var fremkommet i den generelle debatt. I dette forslag, der bl.a. de justerte norske tall over fiskedager var tatt inn, var linefisket (men ikke garnfisket) unnatt fra reduksjonsbestemmelsene. Noen økning i antall fiskedager med line skulle imidlertid ikke tillates. Forslaget innebar, for Norges vedkommende, at det ikke ville bli nødvendig å redusere innsatsen i noen fartøygruppe. På den annen side var ingen økning tillatt. Videre var det foreslått at hvert land skulle kunne velge om det ville nytte 1972-/73-gjennomsnittet (med 45% reduksjon) eller 1973 (med 40% reduksjon) som basisår. Endelig ble det, for land hvis flåtesammensetning var endret vesentlig siden 1972-73, foreslått adgang til en begrenset overføring av innsats fra en størrelseskategori av fartøyer til en annen innenfor samme reguleringsområde og redskapskategori. Det ble også foreslått at det ble innført en ordning med løpende rapportering fra 1.1.76 til sekretariatet av antall medgatte fiskedager.

Da en rekke land fremdeles ikke fant forslaget tilfredsstillende lovet Canada å utarbeide nok et utkast med ytterligere modifikasjoner. I dette nye forslaget ble det åpnet adgang til også å kunne velge 1972 som basisår, med 50% reduksjon. Videre var de tre tidligere foreslåtte reguleringsområder 3LNO, 3M og 3P slått sammen til ett. Minstegrensen på 200 fiskedager var dessuten hevet til 300 dager. I forslaget var det endelig tatt hensyn til at enkelte land ønsket overført innsats fra en størrelsesgruppe av fartøyer til en annen.

I diskusjonen om det reviderte forslag presset de fleste landene den kanadiske delegasjon sterkt for å få den til å gå med på en ytterligere oppmyking av reguleringsordningen. Flertallet av land ønsket en adgang til å overføre innsats mellom de geografiske reguleringsområder for å få et bedre forhold mellom innsatskvote og fangstkvote. Norge sluttet seg til dette, og fremholdt, støttet av USSR, at det også burde være adgang til å overføre innsats mellom redskapsgrupper. Portugal henstilte til Canada å holde delområde 3M utenfor ordningen, blant annet fordi torskebestanden i dette område hadde stabilisert seg, og området dessuten ligger så langt utenfor kysten (utenfor 200 n.mil) at en vanskelig kan gjøre gjeldende kyststatsinteresser. Dessuten måtte det bli en særordning for båter som fisker både med garn og line, slik at disse ikke blir utsatt for like stor reduksjon som trålere og rene garnbåter.

Etter at den kanadiske delegasjon hadde drøftet de forskjellige innvendinger internt, meddelte den kanadiske delegasjonsleder at Canada på visse betingelser var villig til å akseptere overføringsadgang også mellom områder og redskapsgrupper. Det ble også gitt innrømmelse på endel andre punkter av mindre interesse for Norge. Canada kunne imidlertid ikke gå med på å utelukke delområde 3M, og delegasjonen gikk tilbake til det opprinnelige forslag om 5 reguleringsområder. Medlemslandene uttalte tilfredshet over den kanadiske imøtekommenhet og vilje til å finne et kompromiss.

Nedenfor gjengis hovedpunktene i det forslag som etter dette ble vedtatt enstemmig (med unntak av at Portugal stemte imot at delområde 3M inkluderes i ordningen). Først

gjengis imidlertid de norske tallene over antall fiske-
dager (gjennomsnitt 1972-73) i de enkelte fartøygrupper
og områder. Tilsvarende tall for hvert av årene 1972 og
1973 er tatt inn som bilag til denne rapport.

				<u>Underområde 2</u>				
				<u>+ 3K</u>	<u>3LNO</u>	<u>3M</u>	<u>3P</u>	<u>4VWX</u>
Trålere	150-	499	BRT	58	-	7	-	-
Linebåter	"	"	"	377	35	111	313	56
Trålere	500-	999	"	82	-	3	-	-
Linebåter	"	"	"	77	-	-	-	-
Trålere	1.000-	1.999	"	37	-	-	-	-

Hovedpunkter.

1. Innsatsreguleringen omfatter fisket etter bunnfisk unntatt fisk som tas på under 500 m dyp ("roundnose grenadier"). Bl.a. er således lodde holdt utenfor, det samme gjelder haiarter. Som innsatsmål nyttes antall fiskedager.
2. Reguleringen omfatter alle land unntatt kyststatene (Canada, USA og Frankrike).
3. Hvert land kan velge om det vil nytte innsatsen i 1972, i 1973 eller gjennomsnittet for 1972-73 som basis. Innsatsreduksjonen i 1976 skal være henholdsvis 50%, 40% eller 45% alt etter hvilket alternativ som velges. Samme basisperiode må nyttes for alle fartøykategorier og områder. Sekretariatet må underrettes innen 30.11. 75 om hvilken basisperiode som velges. Innen samme tidsfrist må meddeles eventuelle endringer i tidligere rapporterte fangst- og innsatstall for 1972 og 1973.
4. Innsats i linefisket skal ikke bli gjenstand for reduksjon, men skal begrenses til innsatsen i basisperioden.

5. Det gjøres unntak for innsatsreduksjonen i redskaps-/størrelsesgrupper hvor antall fiskedager i basisperioden er under 300.
6. Reduksjonen i grupper med over 300 fiskedager godtas begrenset til 300 fiskedager.
7. Hvert land tillates å overføre innsats mellom tonnasje-grupper, redskapsgrupper og reguleringsområder. Herunder nyttes omregningsfaktorer basert på forholdet mellom fangst pr. fiskedag for vedkommende land i de ulike fartøykategorier. En skal her bruke gjennomsnittet (for område 2, 3 og 4 under ett) i de tre siste år det er rapportert tall for til ICNAF. Meddelelse om slik overføring skal gis til sekretariatet innen 30.11.75.
8. Ytterligere overføring av innsats fra område til område tillates i løpet av 1976, men begrenset til et dagantall tilsvarende 10% av den samlede innsatskvote landet har i det område innsats overføres til. Alternativt kan overføringen begrenses til 50 fiskedager hvis dette tall er høyere enn nevnte 10%.
9. På ekstraordinært møte i januar 1976 skal kommisjonen gjennomgå de data som fremkommer etter punkt 3 og 7 ovenfor og fastsette endelig innsatskvotene for 1976. Canada forbeholdt seg i denne forbindelse rett til å foreslå endringer i reguleringsordningen hvis en vurdering ut fra de nevnte data tilsier at reguleringen etter kanadisk oppfatning ikke får tilstrekkelig effekt.
10. Hvert land må påse at antall fiskedager blir behørig registrert på hvert fiskefartøy, og landene skal i 1976 sende rapport månedlig til ICNAF-sekretariatet over antall nyttede fiskedager i de ulike områder, og fartøygrupper. Rapportene for hver måned må sendes innen utgangen av den påfølgende måned.

Da linefisket er holdt utenfor reduksjonsbestem-
melsene, og antall fiskedager i trålergruppene for Norges
vedkommende ikke går over 300 uansett hvilken basisperiode
som velges, vil ikke Norge bli berørt av reduksjonsbestem-
melsene i noen områder eller fartøygrupper. Innsatsen
kan på den annen side ikke økes utover innsatsen i den
basisperiode som velges. Imidlertid har Norge som andre
land rett til å overføre innsats mellom områder og
redskaps- og tonnasje grupper. Meddelelse om slik overføring
må gis innen 30. november 1975. Etter 1. januar 1976 er
det adgang til å overføre innsats ytterligere mellom
de 5 områder, innenfor den 10%-regel (alternativt 50-
dagers regel) som er gjengitt i punkt 8 ovenfor.

4. Dobbelreguleringssystemet i underområde 5 og statistikk-
område 6.

På årsmøtet i juni fastsatte kommisjonen en
"over-all quota" for 1976 på 650.000 tonn i ovennevnte to
områder eksklusive blekksprut (squid). USA, som hadde
holdt på en totalkvote på 550.000 tonn inklusive blekksprut,
protesterte mot vedtaket, og tok opp saken igjen på det
ekstraordinære møte.

USA gikk meget sterkt inn for å få omgjort ved-
taket fra årsmøtet. På forhånd var det gjort henvendelser
til flere land, bl.a. til Norge, med anmodning om å støtte
USA på kommisjonsmøtet.

Saken ble behandlet i panel 5. Norge fisker ikke
i nevnte områder og er ikke medlem av panelet. Den norske
delegasjon var imidlertid representert på panelets møter.

USAs utgangspunkt var forslaget om en total-
kvote på 550.000 tonn inklusive blekksprut. Det vedtak som
var gjort på årsmøtet i juni innebar ifølge forskerne at
det ville ta minst 10 år å gjenoppbygge bestandene. USA
fant ikke å kunne godta en så lang gjenoppbyggingsperiode.

Drøftelsene i panelet var harde. Det var bare
Canada som ubetinget støttet forslaget. USA fant under
første dags forhandlinger ikke tilstrekkelig vilje hos
flertallet av medlemslandene til å finne fram til en ord-
ning som USA kunne akseptere, og forhandlingene holdt en
tid på å bryte sammen. Et sammenbrudd ville sannsynligvis
fått alvorlige konsekvenser for ICNAF som organisasjon.

På bakgrunn av den alvorlige situasjon som oppsto i kommisjonen, ble det bestemt at en skulle forsøke å fortsette drøftelsene på delegasjonsledernivå. Etter lange drøftelser kom man der til slutt fram til en kompromissløsning hvoretter totalkvoten for 1976 ble satt til 650.000 tonn inklusive blekksprut. Det nye vedtaket gjorde det nødvendig å revidere også allokeringen av totalkvoten.

5. Torskekvoter for 1976 i delområde 3NO

Fastsettelse av totalkvoter og kvoteallokeringen for 1976 i disse delområder ble utsatt fra årsmøtet i juni til det ekstraordinære møtet.

Totalkvoten for 1975 er 87.700 tonn, hvorav Norge har en nasjonal kvote på 2.100 tonn. Det norske torskefiske i området har vært ubetydelig opp gjennom årene, det er f.eks. ikke registrert norske fangster der de siste år. Når Norge likevel har fått nasjonal kvote i området, henger det sammen med at det statistiske beregningsgrunnlag for Norge ikke gjenspeiler det faktiske norske fiske. Da Norge først fra og med 1973 var i stand til å fordele linefangstene på delområder, har ICNAF-sekretariatet for de tidligere år fordelt de totale norske linefangster på delområder i samme forhold som fordelingen for de land som har oppgitt sine fangster med spesifikasjoner på delområder. Derved framkommer en ureell historisk norsk fangst i 3NO som har gitt grunnlag for en norsk kvote. Til gjengjeld er Norge blitt statistisk underrepresentert i områdene 3M og 3P, og har dermed fått "for liten" kvote der.

Den norske delegasjon hadde fått i oppdrag, under henvisning til skjevhetene i statistikken, å arbeide for en størst mulig kvote i delområde 3Ps, der vi har klare interesser, eventuelt gjennom en overføring av kvote for delområde 3NO der våre interesser er minimale.

STACRES hadde på årsmøtet i juni foreslått en totalkvote i 3NO på 85.000 tonn, mens Canada foreslo en betydelig lavere totalkvote. Til det ekstraordinære møtet hadde STACRES revurdert bestanden på basis av de siste tilgjengelige data og var nå kommet til at totalkvoten burde settes atskillig lavere enn komiteen hadde foreslått i juni. STACRES stilte nå opp 3 alternativer for totalkvoten. Det

høyeste alternativ (tilsvarende den såkalte "F max") var på 43.000 tonn. De to andre alternativer, som var basert på noe lavere innsats og fiskedødelighet, og dermed en noe raskere gjenoppbygging av bestanden, var på henholdsvis 35.000 tonn og 27.000 tonn.

Canada foreslo først totalkvoten for 1976 satt til 40.000 tonn, men gikk senere med på å øke den til 43.000 tonn. Selv krevde Canada 8.000 tonn av totalkvoten. Det gjensto dermed 35.000 tonn til fordeling på andre land, mot 75.000 tonn for 1975. En prorata reduksjon av 1975-kvotene ville gitt Norge en kvote på bare knapt 1.000 tonn.

Fra norsk side ble det pekt på at de norske historiske fangstene i området hadde vært meget små, mens de norske fangstene i 3Ps derimot hadde vært omtrent det doble av det sekretariatets statistikk viste. Norge var ut fra dette villig til å gi avkall på nasjonal kvote i 3NO, mot å få en rimelig kompensasjon i 3Ps.

Under de videre forhandlinger om allokeringen i 3NO forutsatte en at Norge ikke skulle ha egen kvote i området, men Norge forbeholdt seg her rett til å komme tilbake til spørsmålet og eventuelt kreve egen kvote dersom ikke allokeringen i delområde 3Ps ga Norge en rimelig kvote.

På grunn av den sterke reduksjonen i totalkvoten, og også fordi Cuba (som ventes å bli medlem av ICNAF i løpet av de nærmeste par måneder) krevde en særskilt kvote på 2.000 tonn, så det ikke ut til å kunne bli enighet om allokeringen i 3NO uten en meget sterk reduksjon i kvoten for "andre land". Det forslag som til slutt ble satt under votering så slik ut (1975-kvoten i parentes):

Canada	8.000 tonn	(12.700)
Frankrike	500 "	(900)
Portugal	2.600 "	(5.500)
Spania	18.400 "	(39.600)
USSR	10.200 "	(21.800)
Cuba	2.000 "	(-)
Andre land	1.300 "	(3.000 + Danmark 800 + Norge 2.100 + UK 1.300 = 7.300)
<u>I alt</u>	<u>43.000 tonn</u>	<u>(87.000)</u>

Forslaget forutsatte at Danmark, Norge og UK - som har nasjonale kvoter i 1975 - går inn i kvoten for "andre land" i 1976, mens Cuba - som fisker på "andre lands"-kvoten i 1975 - får egen kvote i 1976. Danmark og enkelte av de andre land som kommer i kategorien "andre land" fant ikke å kunne godta en så lav kvote til "andre" dersom også Norge kom til å fiske på denne kvote. Det ble derfor stilt direkte spørsmål til Norge om tilbudet om frafallet av norsk kvote i området også innebar at Norge overhodet ikke kom til å fiske der i 1976. Etter å ha konferert med delegasjonen uttalte den norske delegasjonsleder at Norge kom til å avstå fra å fiske i 3NO hvis den norske kvoten i 3Ps ble tilfredsstillende. Voteringen over det ovenstående forslag ga deretter 11 ja-stemmer, 1 nei-stemme (Spania, som hadde krevd 21.000 tonn), mens 2 land var fraværende. Formannen forutsatte at en skulle komme tilbake til allokeringen, særlig fordelingen mellom Cuba og "andre land", dersom det under allokeringen av torskekvoten i 3Ps skulle oppstå problemer som gjorde dette nødvendig. Da dette viste seg ikke å bli aktuelt, ble ovenstående allokering senere endelig vedtatt.

6. Torskekvoten for 1976 i delområde 3Ps

Også behandlingen av kvoteregulering i dette delområde var utsatt fra årsmøtet.

Totalkvoten for 1975 er 62.400 tonn, hvorav Norge har en nasjonal kvote på 1.400 tonn. I 1974 var den norske kvoten 1.700 tonn, hvorav ca. 1.500 tonn ble fisket.

På årsmøtet i juni hadde STACRES foreslått en totalkvote på 60.000 tonn. Etter reviderte bestandsberegninger ble nå foreslått 48.000 tonn etter det høyeste alternativ (F max). Andre alternativer basert på lavere fiskedødelighet var 38.000 tonn, 31.000 tonn og 24.000 tonn.

Canada foreslo totalkvoten satt til 45.000 tonn. Herav krevde Canada selv 30.000 tonn. Frankrike, som kyststat, krevde 5.400 tonn. Det gjensto dermed til

fordeling på andre land bare 9.600 tonn, mot 21.100 tonn for 1975. En pro rata reduksjon ville gitt Norge en kvote på bare 640 tonn. Basert på en etter norsk oppfatning riktigere historisk statistikk enn den sekretariatet har nyttet som beregningsgrunnlag skulle den norske kvoten for 1976 etter en pro rata reduksjon blitt vel 1.200 tonn.

Fra norsk side ble det under behandlingen av denne kvoteregulering minnet om de norske uttalelser og det norske standpunkt under behandlingen av kvotene for 1976 i 3NO. En fant det fra norsk side rimelig at kvoten for 1975 - 1.400 tonn - ble opprettholdt uforandret for 1976. Kunne det oppnås enighet om dette, ville Norge akseptere den fordeling en var kommet fram til i 3NO og avstå fra å fiske torsk der..

Det ble fremsatt et portugisisk forslag basert på en totalkvote på 47.000 tonn og med en norsk kvoteandel på 1.400 tonn. Spania fant ikke å kunne godta forslaget, og Canada hadde betenkeligheter. Canada ba om å få utsatt saken til en senere møtedag, og ville i mellomtiden utarbeide et annet allokeringforslag, basert på en større grad av pro rata reduksjon enn i det portugisiske forslag, og med større hensyntagen til de spanske innvendinger.

Den norske delegasjon hadde inntrykk av at Canada hadde vanskelig for å godta at den norske kvote skulle stå uendret, og at kanadierne var innstilt på å redusere den norske kvoten noe og isteden justere den spanske og sovjetiske kvoten noe opp i forhold til det portugisiske forslag. Underhåndssamtaler med representanter for den kanadiske delegasjon syntes imidlertid å gi kanadierne større forståelse for at det norske kravet var rimelig. Da saken kom opp igjen, fremla Canada følgende forslag (1975-kvoten i parentes):

Canada	29.000	tonn	(35.900)
Frankrike	5.400	"	(5.400)
Norge	1.400	"	(1.400)
Spania	9.250	"	(14.100)
USSR	950	"	(1.600)
Andre land	1.500	"	(4.000)
<u>I alt</u>	<u>47.500</u>	<u>tonn</u>	<u>(62.400)</u>

Dette forslag ble enstemmig vedtatt.

7. Andre torskekvoter.

Kvotereguleringen for 1976 for torsk i områdene 4Vn (januar-april) + 4T, 4VSW og 4X (offshore) var likeledes utsatt fra årsmøtet i juni. Bortsett fra i 4X foreslo STACRES også her lavere totalkvoter nå enn på årsmøtet. Norge har ikke egen kvote i noen av disse områder, men går inn under kvoten for "andre land".

Norge fisket i 1974 700-800 tonn torsk i 4Vn (januar-april) + 4T. Fangstne ble tatt i Gulf of St. Lawrence, der norske fangstrettigheter nå er bortfalt. I 4VSW fisket Norge 280 tonn i 1974, i 4X intet.

Kvotene til "andre land" ble for 1976 satt til (1975-kvoten i parentes):

I 4Vn (januar-april) + 4T: 250 tonn (300)

" 4VSW: 200 " (1.200 inkl. Cuba som fikk egen kvote på 600 tonn for 1976)

I 4X (offshore) 100 tonn (200)

8. Andre kvoter

Det ble fastsatt totalkvoter og fordeling av disse også for hyse i 4X, for uer i 3P og 4VWX, og for rødspette (American plaice) i 3LNO. Norge fisker ikke på eller tar bare ubetydelige fangster av disse arter.

9. Særskilte fangstkvoter til Cuba

Observatøren fra Cuba meddelte at Cuba regnet med å bli medlem av ICNAF i løpet av de nærmeste par måneder, forutsatt at landet fikk akseptable nasjonale fangstkvoter for 1976 for en rekke av de regulerte fiskebestander, inkludert endel bestander som kvoteallokeringen for 1976 ble fastsatt for på årsmøtet. Cuba har hittil fisket på kvoten for "andre land". De cubanske ønsker ble søkt imøtekommet så langt som mulig, dels ved å redusere "andre lands" kvoter, dels ved reduksjon av tidligere fastsatte nasjonale kvoter. Ikke i noe tilfelle gikk dette utover allerede fastsatte norske kvoter.

Cuba fikk for 1976 nasjonale kvoter på til sammen ca. 60.000 tonn, herav ca. 10.000 tonn torsk i forskjellige områder, ca. 7.500 tonn uer, ca. 25.000 tonn "hake", 9.000 tonn makrell og 8.000 tonn andre fiskesorter.

10. Spørsmål om revisjon av loddekvoten for 1975

Den sovjetiske delegasjon reiste spørsmålet om Sovjetunionen på bakgrunn av at andre land bare i svært beskjeden grad hadde nyttet sin adgang til å fiske opptil 10.000 tonn lodde i det nordlige område (2+3K), kunne få kommisjonens samtykke til å overfiske sin nasjonale kvote for 1975 i dette området. Da kommisjonen ikke syntes innstilt på å gå med på dette ut fra et prinsipielt syn, ville ikke den sovjetiske delegasjon presse spørsmålet.

11. Overføring av torskekvote for 1975 til Danmark i underområde 1 (Vest-Grønland).

På saklisten var oppført et forslag fra Danmark om å få overført til Danmark de deler av andre lands torsk- kvoter for 1975 som disse andre land ikke regnet med å ville nytte i 1975. Danmark frafalt ønsket om å få denne sak opp til behandling, idet det hadde vist seg at torske- fisket ble så dårlig at Danmark ville greie seg med sin nasjonale kvote.

12. Nasjonal registrering av fartøyer over 50 BRT i konvensjonsområdet og i statistikkområdene 0 og 6

Til årsmøtet i juni forelå et forslag fra USA om at samtlige medlemsland innen 1.januar skulle registrere og gi tillatelse til fartøyer som i kommende år kom til å fiske i ovennevnte område. Forslaget ble ikke vedtatt, men skulle bli tatt opp igjen på neste møte i den faste kommisjon for inspeksjon og kontroll (STACTIC).

Til det ekstraordinære møte forelå et noe modifi- sert forslag fra USA, der det delvis var tatt hensyn til innvendinger reist på årsmøtet. Forslaget ble med små endringer anbefalt av STACTIC og senere vedtatt i plenum.

Etter vedtaket skal registrering som omtalt ovenfor gjennomføres fra 1976. En oppgave over registrerte fartøyer skal så vidt mulig være sekretariatet i hende innen 1.januar hvert år, eller registreringsoppgavene må sendes snarest etter at et fartøy har gått fra havn i hjemlandet for å fiske i området. Tidsfristen for å sende endringsoppgave er satt til 30 dager.

Rapportene til sekretariatet skal inneholde opplysninger om fartøyets navn, registreringsnummer, hjemstedshavn, nasjonalitet, eier, erklæring om at

skipperen er gjort kjent med alle reguleringsbestemmelser, opplysning om hvilke fiskesorter fartøyet først og fremst kommer til å fiske, og i hvilket underområde fisket vil foregå i. Kopi av registreringstillatelsen skal oppbevares om bord og være tilgjengelig for autorisert inspektør.

13. Andre saker

Det ble vedtatt å opprette en sone på Georges Bank (i underområde 5) der det skal gjelde forbud for fartøyer over 155 fot mot å nytte annet enn pelagiske fiskeredskaper. Videre ble det foretatt en forenkling i bestemmelsene om tillatte bifangster av beskyttede arter i fisket med småmaskede redskaper i underområdene 3, 4 og 5.

USA la fram et dokument som bebudet et forslag på det ekstraordinære kommisjonsmøte i januar 1976 om visse skjerpelser av inspeksjonsbestemmelsene i konvensjonsområdet og i statistikkområdene 0 og 6.

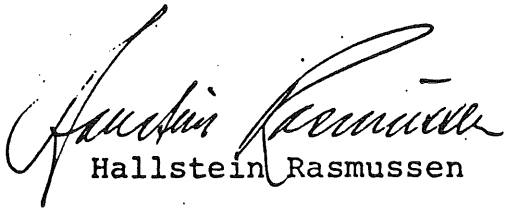
Cuba overbrakte en innbydelse til kommisjonen om å holde det neste ordinære årsmøtet i Havana. Kommisjonen aksepterte forslaget med takk.

14. Avslutningsmerknad

Prinsippet innen ICNAF om å følge kyststatens forslag til totalkvoter, og likeledes om kyststatens rett til å få så stor kvote som landet ønsker, ble ytterligere stadfestet i praksis på det ekstraordinære møtet. Ikke i noe tilfelle gjorde kommisjonen innsigelser mot den kvoteandel kyststaten ba om, og økninger i totalkvoter utover det kyststaten foreslo skjedde bare når kyststaten aksepterte dette eller selv justerte opp sitt forslag. Kyststatsrettighetene ble ytterligere stadfestet ved at Canada fikk gjennomført en innsatsregulering i underområdene 2, 3 og 4, og ved at USA fikk igjennom en revisjon av "overall-kvoten" i underområde 5 og statistikkområde 6.

Land som Spania og Sovjetunionen måtte tåle meget betydelige nedskjæringer i sine fangstkvoter fra 1975 til 1976 for de bestander som ble kvotebehandlet på det ekstraordinære møtet. For Spania utgjorde eksempelvis reduksjonen i torskekvoteene i områdene 3NO, 3Ps,

4Vn + 4T, 4Vsw og 4X i alt nesten 48.000 tonn og for
Sovjetunionen nesten 15.000 tonn. I begge tilfeller er
reduksjonen ca. 55%.

Hallstein Rasmussen

Kjell Raasok

Bilag 1Beregnete antall norske fiskedager i område 2, 3 og 4

<u>Fartøygruppe</u>				<u>2+3K</u>	<u>3LNO</u>	<u>3M</u>	<u>3P</u>	<u>4VWX</u>
<u>1972</u>								
Trålere	150-	499	BRT	27	-	13	-	-
Linebåter	"	"	"	502	36	128	382	-
Trålere	500-	999	"	31	-	6	-	-
Linebåter	"	"	"	55	-	-	-	-
Trålere	1.000-	1.999	"	-	-	-	-	-
 <u>1973</u>								
Trålere	150-	499	BRT	89	-	-	-	-
Linebåter	"	"	"	252	33	93	243	112
Trålere	500-	999	"	133	-	-	-	-
Linebåter	"	"	"	99	-	-	-	-
Trålere	1.000-	1.999	"	73	-	-	-	-

Bilag 2

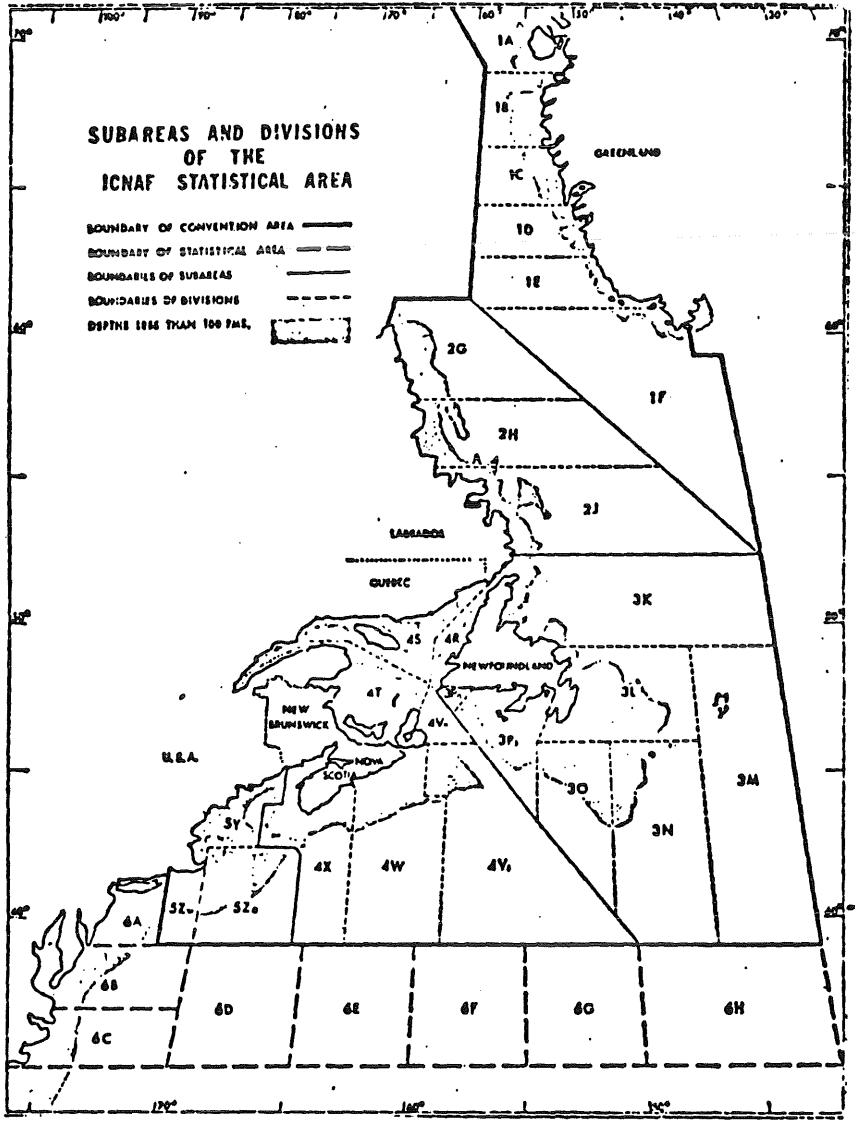
Norske torskekvoter i det nordvestlige Atlanterhav 1976.
Tonn rund vekt

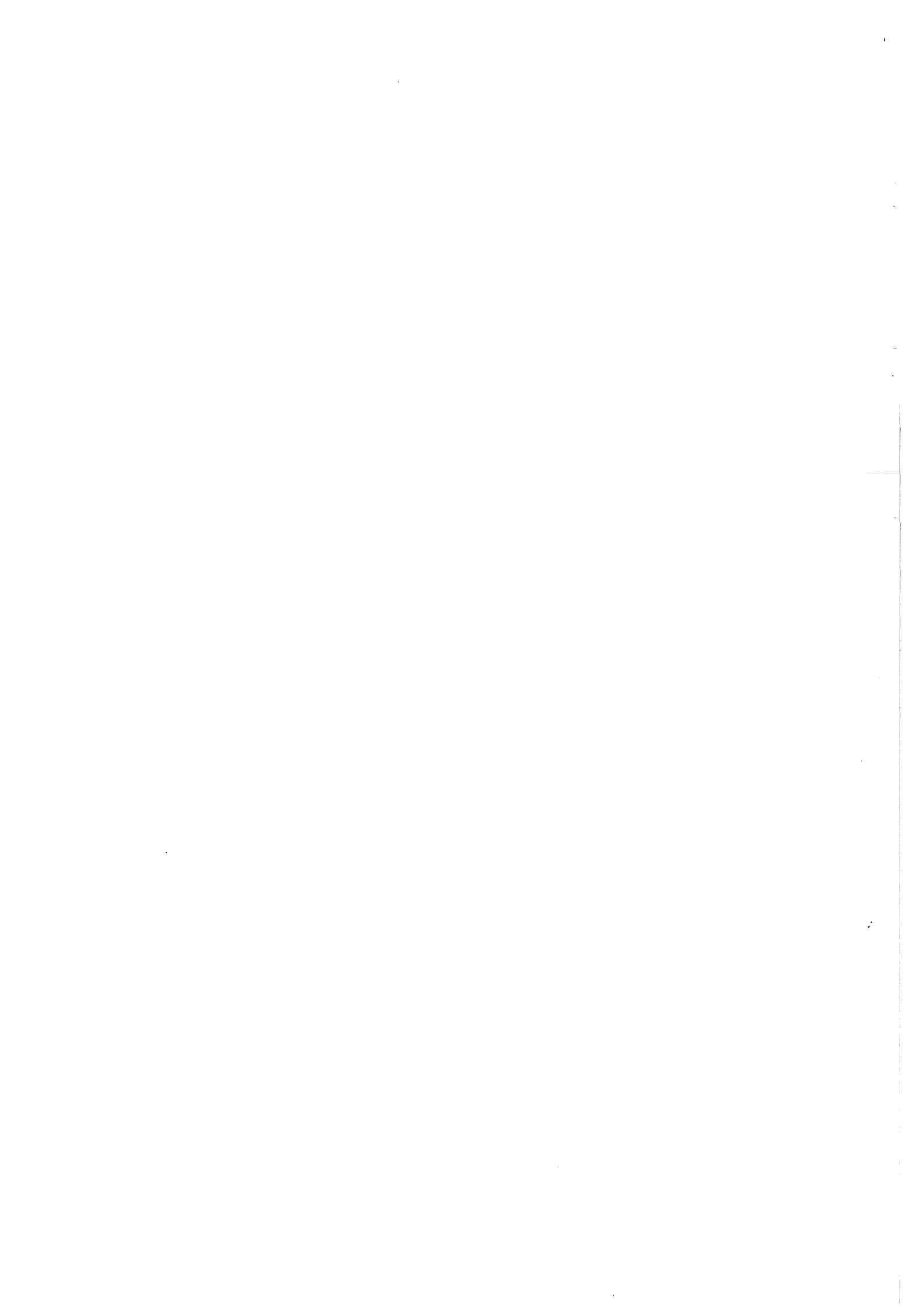
Underområde 1 (Vest-Grønland)	2.500 tonn
Delområder 2GH	900 "
" 2J+3KL	4.000 "
" 3M	1.330 "
" 3NO	-
" 3Ps	<u>1.400 "</u>
I alt	<u>10.130 tonn</u>

I følgende delområder går Norge inn under kategorien "andre land".
Torskekvoten for 1976 for andre land til sammen er fastsatt til:

Delområde 4Vn (jan.-april) + 4T (hele året)	250 tonn
" 4Vn (mai-des.)	1.000 "
" 4VSW	200 "
" 4X (Offshore)	100 "
" 5Y ¹⁾	25 "
" 5Z ¹⁾	665 "

- 1) I underområde 5 og statistikkområde 6 gjelder også en totalkvote (for alle fiskesorter samlet) som for "andre land" inklusiv Norge er satt til i alt 1.600 tonn. Den ytterligere begrensning gjør at Norge i praksis neppe kan regne med å fiske torsk i områdene 5 og 6.

Sak 46/75. Orientering om regulering av industritrålfisket høsten 1975.

En viser til sak 31/75.

Etter utvalgets beslutning ble Sør-Norges Trålerlag og Rogaland Fiskarlag oversendt et brev der alternative reguleringer av industritrålfisket høsten 1975 ble skissert. Organisasjonene ble bedt om en uttalelse. Videre ble et par av de notater som ble framlagt i forrige møte sammenarbeidet og oversendt Erling Østebøvik (Rogaland Fiskarlag) og Lars B. Larsen (Sør-Norges Trålerlag).

Det utsendte notat, datert 15.9.d.å., brev til organisasjonene av 16.9.d.å. og deres svar av 22.9. følger som vedlegg 1,2, 3 og 4. (Vedleggene til brevet fra Sør-Norges Trålerlag medsendes ikke).

Etter at uttalelsene fra de nevnte organisasjoner var innhentet, fremmet Fiskeridirektøren et forslag overfor Fiskeridepartementet som gikk ut på opprettholdelse av den såkalte "8% regelen" og innføring av tidsfredning fra fredag kl. 0.00 til søndag kl. 24.00. Notat om dette følger som vedlegg 5.

I begynnelsen av oktober ble det klart at Fiskeridepartementet anså en slik regulering som lite tjenlig, og at en foretrakk å stoppe fisket når kvotene av torsk, hyse eller hvitting var nådd. Fiskeridirektoratet ble bedt om, på ny å vurdere innblandingsprosentene for 1975, med sikte på et nytt anslag av det reelle kvantum av bifangster av torsk, hyse og hvitting. Dette ble gjort i et notat av 16.10. En måtte da basere seg på at øyepålfangstene fordelte seg på hovedområde som i 1974. På grunnlag av dette notatet ble det den 24.10. sendt brev til Fiskeridepartementet. Det konkluderes der med at hvittingkvoten forlengst var overskredet, og at dersom industritrålfisket ikke ble begrenset ville også den totale kvote av torsk, hyse og hvitting bli overskredet. Fiskeridirektøren gjentok forslaget om tidsfredning, og la til at dersom dette ikke var tilstrekkelig måtte fisket stoppes. Brevet følger som vedlegg 6.

Som vedlegg 7 følger kopi av telex av 28.10. der det blir gitt melding om at fisket sannsynligvis ville bli stoppet i siste halvdel av november.

I begynnelsen av november kunne anslagene over bifangster torsk, hyse og hvitting revideres, da øyepålfangstenes fordeling på området var kjent til og med september. De nye anslagene viste ikke vesentlige avvik fra de som ble gjort i oktober. Notat av 7.11. med disse beregningene følger som vedlegg 8.

Fiskeridirektøren foreslo etter dette å stoppe fisket

22.11., men Fiskeridepartementet utsatte stoppen 1 uke, til 29.11.
/. Telex til Fiskeridepartementet av 6.11. følger som vedlegg 9, og den
endelige melding om stopp av industritrålfisket fra 29.11. følger
/. som vedlegg 10.

Som det fremgår av rapporten fra NEAFC-møtet i London 10.-19.11. (sak 44/75), ble det oppnådd enighet om at Norge kunne få overført 7.500 tonn hvitting fra Danmark, mot å overføre 2.500 tonn torsk til Danmark. De nye norske kvotene for 1975 ble etter dette:

torsk: 3.300 tonn
hyse: 10.000 tonn
hvitting: 14.300 tonn

Det er bestemt at en skal nytte 1975's innblandingsprosjenter for hele året når fangstene skal rapporteres til NEAFC, slik at anslagene i notatet av 7.11. viser offisiell norsk fangst av torsk, hyse og hvitting.

Til tross for økningen i hvittingkvoten, tilrådte Fiskeridirektøren som svar på en forespørsel fra Fiskeridepartementet at stoppen i industritrålfisket 29.11. måtte opprettholdes. Telex av
/. 24.11. med begrunnelse for dette, følger som vedlegg 11.

Det kan tilføyes at totalt øyepålkvantum i oktober var ca. 45.560 tonn, og i november er fangstene pr. 23. ca 21.575 tonn. Totalt årskvantum for Nordsjøen pr. 23.11. er da ca. 288.675 tonn, (pr. 1.12.74 - 246.835 tonn). Dette gir en økning på knapt 20%. Hvittingkvantumet pr. 23.11. er anslagsvis 14.056 tonn.

Vedlegg 1

Sendt til:

Erling Østebøvik
5565 YRKJE

Lars B. Larsen
4270 ÅKREHAMN

GJENPART AV BREV FRA
FISKEINDIREKTORATET

16.9.1975

Utg./75

AAa/IØ

FORTROLIG

Regulering av industritrålfisket.

En viser til behandlingen av ovennevnte sak på Regulerings-
utvalgets møte den 10.d.m.

- ./.
- Vedlagt sendes gjenpart av brev herfra av i dag til Sør-
Norges Trålerlag og Rogaland Fiskerlag angående saken. Videre ved-
legger en til Deres strengt fortrolige orientering et her utarbeidet
notat om saken.
- ./.

Deres uttalelse i saken utbes.

Knut Vartdal

A. Aasbø

N O T A T

Fiske etter øyepål, torsk, hyse og hvitting i
Nordsjøen.

1. Norsk industritrålfiske i Nordsjøen etter 1970
Perioden 1970-1974

Utviklingstendensene i disse årene fremgår
av nedenstående tabell (fangstmengder i 1000 tonn):

Ar	Fangst			Herav fra Nordsjø- platået	Antall trålere		Trålere større enn 100 BRT % av total fangst
	Tobis	Øyepål	Total		Total	Større enn 100 BRT	
1970	-	106	106	7	319	33	20
1971	2	133	135	9	327	52	24
1972	19	168	187	29	287	60	41
1973	17	163	180	45	357	85	47
1974	78	249	327	92	455	155	54

Fangstkvanrum og deltakelse har vist en
betydelig økning i perioden. Dette skyldes at øyepålfisket
i den nordvestlige del av Nordsjøen og tobisfisket sør-
og sørvest av Revet - Egersundbanken har ekspandert
betydelig som følge av at et økende antall større trålere
(større enn 100 BRT) har kommet med i fisket.

På grunn av forskjeller i artssammensetningen
i industritrålfangstene er fangstfeltene for øyepål blitt
gruppert i tre hovedområder:

1. Nordlige del av Revkanten (Tampen - Viking-
banken).
2. Sørlige del av Revkanten (Sirahola - Revet -
Egersundbanken).
3. Nordsjøplatået (Bressay Ground - Fladen).

I førstnevnte område foregår fisket vanligvis
på relativt dypt vann, og kolmule utgjør en vesentlig del
av fangstene. Innslaget av sei i fangstene kan være
betydelig mens torsk, hyse og hvitting er av mindre

betydning. Dette felts andel av det totale nordsjøkvantumet av øyepål viser synkende tendens, og det var i 1974 kommet ned i ca. 13%.

På strekningen Sirahola - Egersundbanken foregår fisket dels etter øyepål og dels etter kolmule. Innslaget av sei er størst i kolmulefangster fra dypere vann. Andelen av torsk, hyse og hvitting er noe høyere i øyepålfangstene fra grunnere vann. Dette felts andel av nordsjøkvantumet viser også synkende tendens, men utgjorde likevel så mye som ca. 51% i 1974.

Fangster fra Nordsjøplatået består hovedsakelig av øyepål. Sei opptrer sporadisk i fangstene, mens innslaget av torsk, hyse og hvitting er større enn i de andre områdene. Kvantumet fra platået har vist en økende andel av nordsjøkvantumet, og i 1974 var den kommet opp i ca. 36%.

Det norske tobisfisket foregår på grunnere vann og på andre lokaliteter enn øyepål/kolmulefisket, hovedsakelig på feltene fra Lingbanken - Jydske rev. Fangstene har vanligvis vært svært rene og innslaget av sei, torsk, hyse og hvitting er lite.

2. Norges kvoter av torsk, hyse og hvitting 1975

På NEAFC-møtet i år fikk Norge samtykke fra kommisjonen til å ta ytterligere 3.000 tonn hvitting mot en tilsvarende reduksjon av torske- eller hysekvoten. Etter dette ble departementets forskrifter av 21.3.1975 endret 16.6.1975 slik at kvotene blir som følger:

Torsk	5.800 tonn	(før 8.800 tonn)
Hyse	10.000 "	(" 10.000 ")
<u>Hvitting</u>	<u>6.800 "</u>	<u>(" 3.800 ")</u>
<u>I alt</u>	<u>22.600 tonn</u>	

3. Øyepålfisket.

Fisket av øyepål i Nordsjøen har i 1975 utviklet seg som nedenstående tabell viser (tonn):

	Fangster omsatt gjennom		I alt 1975	1974
	Noregs Silde-salslag	Feitsild-fiskernes salgslag		
Januar	2672,1	262,6	2934,7	1073
Februar	16017,45	461,5	16478,95	10382
Mars	13804,6	227,2	14031,8	15742
April	14841	1016,5	15857,5	16102
Mai	34432,95	2984,08	37417,03	23501
Juni	37311	2238,6	39549,6	26563
Juli	30023,5	1133 ¹⁾	31156,5	27842
August	41552 ²⁾	1399 ¹⁾	42951	46374
Pr. 1.9.	190.654,6	9722,48	200.377,08	167.579

1) Anslag - 50% av total omsetning gjennom laget i juli og august.

2) Foreløpige tall.

Pr. 1.9. er det med andre ord fisket knapt 20% mer øyepål enn til samme tid i fjor. I 1974 ble den totale fangst av øyepål 249.091 tonn. Fisket de siste 4 måneder i 1974 var delvis værhindret, og kvantumet for de enkelte måneder var: september: 24055 tonn, oktober 30.668 tonn, november 24.553 tonn og desember 2.256 tonn, totalt 81.532 tonn.

4. Fisket av torsk, hyse og hvitting.

Fangstene av torsk, hyse og hvitting pr.

1.8.1974 og 1975 framgår av nedenstående tabell (tonn):

	1975			1974		
	Konsumfangster	I øyepålfangster ¹⁾	I alt	Konsumfangster	I øyepålfangster	I alt
Torsk	1.038	708	1.746	1.100	545	1.645
Hyse	233	3.558	3.791	253	2.739	2.992
Hvitting	50	3.117	3.167	66	2.400	2.466
I alt	1.321	7.383	8.704	1.419	5.684	7.103

1) Basert på Havforskningsinstituttets anslag for innblandingsprosjenter for året 1974.

På grunn av større fangster i industrifisket i januar-juli 1975 enn til samme tid 1974, er fangstene av torsk, hyse og hvitting i de registrerte øyepålfangster

gått noe opp i 1975. Konsumfangstene er derimot noe mindre enn i samme periode i 1974. Totalt er det imidlertid tatt mer av alle de tre beskyttede arter enn til samme tid i fjor.

Når det gjelder fangstene i august, kan en opplyse at ved fortsatt bruk av Havforskningsinstituttets anslag over innblanding av beskyttede arter i øyepålfangster i 1974, gir øyepålkvantumet på 42.951 tonn 193 tonn torsk, 971 tonn hyse og 850 tonn hvitting. En har ikke oppgaver over konsumfisket i august.

Holdes konsumleveransene av torsk, hyse og hvitting i august utenfor, har en pr. 1.9.1975 tatt:

1.939	tonn	torsk
4.762	"	hyse
4.017	"	hvitting

5. Bifangster av torsk, hyse og hvitting i industrifisket.

Som en vil forstå bygger statistikken over torsk, hyse og hvitting tatt i Nordsjøen på to kilder. For det første får en oppgaver fra de enkelte fiskesalgslag over kvanta av de tre aktuelle arter som er omsatt til konsum. For det andre forsøker en å måle innslagene av torsk, hyse og hvitting i industrifangstene ved hjelp av prøvetaking fra et begrenset antall fangster. Det blir så beregnet en gjennomsnittlig innblandingsprosent for hver av de beskyttede arter over og under minstemålet.

Da størsteparten av den norske hyse- og hvittingfangst i Nordsjøen skriver seg fra industrifisket, er det viktig at prøvetakingen gir et så godt og representativt bilde av de gjennomsnittlige innblandingsprosenter som mulig. En har imidlertid hatt store problemer på dette området. Prøvene har både vært relativt få i antall, og dessuten ujevnt fordelt på fangster tatt i de tre hovedområdene Bressay-Fladen, Tampen-Vikingbanken og Revet-Egersundbanken. Dette har ført til at usikkerheten ved de anslåtte innblandingsprosenter er meget stor.

I 1974 anslo Havforskningsinstituttet at øyepålfangstene i gjennomsnitt inneholdt 0,45% torsk, 2,26% hyse og 1,98% hvitting, tilsammen 4,69%.

Antall prøver samt geografisk fordeling på disse bedret seg noe første halvår i år. Prøvene viste en eksepsjonelt høy og uvanlig innblanding av hvitting. Som det framgår av nedenstående tabell gjaldt dette spesielt fangster fra Bressay-Fladen.

Gjennomsnittlig vektprosent av torsk, hyse og hvitting fra Nordsjøen i 1974 og i perioden januar-juli 1975.

Art/År	Tampen-Vikingbanken		Revet-Egersundbanken		Bressay-Fladen	
	1974	1975	1974	1975	1974	1975
Torsk	0,37	1,19	0,23	0,75	1,01	0,43
Hyse	5,64	3,63	2,02	1,75	2,64	5,95
Hvitting	0,72	2,16	0,38	3,24	4,75	16,38
Sum	6,73	6,98	2,63	5,74	8,40	22,76

Tabellen indikerer videre at innslaget av torsk og hvitting i fangstene fra feltene ved Norskerenna også har økt i forhold til i 1974. Dette skyldes at innsiget av 0-gruppe kolmule høsten 1974 var mindre enn normalt, slik at fisket i større grad ble konsentrert på øyepålfarekomstene.

I 1974 fordelte øyepålfangstene seg med 13% på Tampen-Vikingbanken, 51% på Revet-Egersundbanken og 36% på Bressay-Fladen. Dette forhold er lagt til grunn når estimatene ovenfor er "veiet" slik at en kom fram til de gjennomsnittlige prosentsetser på 0,45 for torsk, 2,26 for hyse og 1,98 for hvitting. I annet halvår 1974 var øyepålfangstene fordelt med 43,5% på Revet-Egersundbanken, 47,3% på Bressay-Fladen og bare 9,2% på Tampen-Vikingbanken. Det antas at dette gir et brukbart anslag også på dagens fiskemønster. Hadde en lagt disse tallene til grunn for beregning av veide gjennomsnittlige innblandingsprosenten hittil i 1975, ville en fått 0,64% for torsk, 3,91% for hyse og 9,36% for hvitting.

Det bør understrekes at dersom en hadde lagt anslagene for innblanding av torsk, hyse og hvitting i årets 6 første måneder til grunn for beregning av totalfangsten av de nevnte arter, ville den norske hvittingkvoten vært oppfisket tidlig på året. På grunn av den store usikkerhet som hefter ved disse tallene, de uvanlige innblandingsprosentene og uttalelser fra flere hold om

at andelen av regulerte arter i industrifangstene ville gå ned mot sommeren, ble det bestemt at en skulle nytte Havforskningsinstituttets anslag for 1974 for fisket i 1975 fram til 30.6.1975.

Fra og med juli i år var det forutsetningen at Fiskeridirektoratets kontrollverk skulle utvide sin prøvetaking i industrifangstene, slik at en i beregningene av oppfisket kvantum torsk, hyse og hvitting skulle nytte nye og aktuelle tall fra måned til måned. Imidlertid viser det seg at sterkt arbeidspress, fellesferie etc. har medført at Kontrollverket ikke har greid å skaffe tilstrekkelig antall prøver i juli og august, slik at en har brukt anslagene for 1974 også for disse to månedene.

Med utgangspunkt i det en vet om årsklassenes relative styrke, er det mulig å antyde noe om den videre utvikling i innblandingen av torsk, hyse og hvitting i industritrålfangstene.

Det relative andel av torsk ventes å bli lavere i 1975 enn i 1974. Torsk i industritrålfangster er vanligvis storfallen og den tilhører de eldre aldersgruppene. Årsklassen 1974 var svært tallrik i den sørøstlige del av Nordsjøen, men ikke i den nordlige. Årsklassen vil sannsynligvis opptre i øyepålfangstene tidligst i 1976. 1975-årsklassen synes å bli omkring middels styrke i den nordlige del av Nordsjøen.

Den uvanlig sterke 1974-årsklassen av hyse var tallrik i fangstene som 0-gruppe høsten 1974 og som I-gruppe i 1.halvår 1975. Årsklassene vil fortsatt gi et visst bidrag ut dette året, i 1976 og kanskje i 1977. 1975-årsklassen rangerer som tredje største etter 1969, men den synes å være adskillig svakere enn 1974-årsklassen. Vektmessig antas den å få relativt liten betydning som 0-gruppe i 1975, mens dens bidrag vil øke i 1976.

En serie sterke årsklasser av hvitting etter 1971 har medført at bestanden for tiden er meget tallrik over store deler av Nordsjøen. I første halvår 1975 inneholdt fangstene hovedsakelig II- og III-gruppe hvitting. Vektmessig ga disse aldersgrupper store utslag, særlig i fangstene fra Nordsjøplatået. På feltene langs Revkanten har hvittingandelen gått ned i de siste månedene, men mangelfullt prøvemateriale gjør det umulig å si om dette også er tilfelle for

Nordsjøplatået. Det er imidlertid sannsynlig at innslaget av hvitting i fangstene fra dette området vil være høyere enn i fangster fra de øvrige områder ut 1975. Den rike 1974-årsklassen vil antakelig gjøre seg sterkt gjeldende i 1976 og 1977. Årsklassen 1975 synes å være endel svakere enn 1974-årsklassen. Den rangerer som den tredje sterkeste i den nordlige del av Nordsjøen siden 1969, men vil neppe gi noe vesentlig bidrag før i 1976-77.

Faren for overskridelse av kvoter for torsk, hyse og hvitting i resten av 1975 synes særlig å være knyttet til øyepålfisket på Nordsjøplatået. Eventuelle restriktive tiltak bør derfor i første rekke gjelde dette området, da innblandingsprosenten av disse artene er størst i fangster fra dette området.

På Revet-Egersundbanken vil innslagene av torsk, hyse og hvitting i stor grad avhenge av innsiget av 0-gruppe kolmule i løpet av høsten. Ved mye kolmule blir det lite torsk, hyse og hvitting i fangstene fra dette området.

Avslutningsvis i dette avsnittet vil en nevne at en i 1974 kunne spore en generell tendens til økt innblanding utover høsten på Tampen-Vikingbanken og Bressay-Fladen. En har ikke prøver nok fra Revet-Egersundbanken til å uttale seg om utviklingen der.

Det er flere usikre faktorer som gjør at det er vanskelig å forutsi hva som kan skje resten av året. En antar imidlertid at det er grunn til å frykte stigende innblanding av torsk, hyse og hvitting utover høsten, etter at den har vært til dels ganske lav i sommer, bortsett fra for 1 prøve fra Bressay-Fladen.

6. Anslag for fangstene av torsk, hyse og hvitting resten av året.

Anslag for resten av 1975 kan som sagt bare gjøres på grunnlag av høyst usikre forutsetninger.

Som nevnt ligger totalfangstene i øyepålfisket hittil i år ca. 20% over fjorårets. Hvis denne tendens holder seg ut året, og en fremdeles nytter samme prosent-innslag av torsk, hyse og hvitting i øyepålfangstene som i 1974, vil en få følgende fangster av øyepål og bifangster av de beskyttede arter i året 1975:

Øyepål:	ca. 300.000 tonn
Torsk:	ca. 1.350 tonn
Hyse:	ca. 6.780 tonn
Hvitting:	ca. 5.940 tonn
I alt	14.070 tonn

Forutsetter en videre at nedgangen i konsumfisket blir like stor i 2.halvår 1975 som i første, vil samlet oppfisket kvantum av de tre artene bli:

Torsk:	2.571 tonn (kvote 5.800 tonn)
Hyse:	7.089 tonn (" 10.000 ")
Hvitting:	5.998 tonn (" 6.800 ")
I alt	15.658 tonn (kvote 22.600 tonn)

I forhold til hvittingkvoten vil en med andre ord ha drøyt 800 tonn "å gå på". En understreker at dette gjelder med en samlet innblandingsprosent av de tre artene på 4,69%, derav hvitting med 1,98%.

Tabellen nedenfor viser hvilke maksimale innslag av hvitting og hyse som kan "tåles" resten av året, om ikke kvotene skal overfiskes. En har forutsatt at konsumfisket forandrer seg relativt like mye i forhold til 1974 som det har gjort hittil i år, og en opererer med 3 alternativer for øyepålkvantumet september-desember 1975.

Maks. % innslag	Øyepålfangstene september-desember 1975 blir		
	Alternativ 1 Like stort som i 1974	Alternativ 2 Øker 20% i forhold til 1974	Alternativ 3 Øker 30%
Av hyse	6,20%	5,16%	4,77%
Av hvitting	3,33%	2,78%	2,56%

7. Konklusjon.

Som det fremgår av det foranstående, bygger beregningene på innblandingsprosentene i 1974. Hvis en skulle legge de innblandingsprosentene en har for 1975 til grunn, ville hvittingkvoten være overskredet, og øyepålfisket måtte derfor ha vært stoppet. På grunn av usikkerheten med prøvene for 1975, har Fiskeridirektøren

funnet det riktig å basere seg på 1974-innblandingsprosenten. Når imidlertid flere prøver den siste tiden klart indikerer høyere innblanding i år, må det snarest iverksettes reguleringer som sikrer at kvotene av hyse og hvitting ikke blir overskredet. Dette er særlig nødvendig fordi det er grunn til å frykte at innblandingsprosenten vil øke utover høsten. Den begrensning i innblandingen på 8% som er fastsatt samlet for torsk, hyse og hvitting fra 1.7.d.å. synes ikke å være en tilstrekkelig begrensning.

Det er etter Fiskeridirektørens oppfatning kun to muligheter til å oppnå en slik regulering, enten a) å forby fisket i de områder der innblandingsprosenten er høy, særlig i området Nordsjøplatået vest av 0200 ost, eller b) å fastsette maksimale innblandingsprosenten for hyse og hvitting. Regner en med fortsatt 20% økning i øyepålfisket, vil satsene måtte bli 5,2% for hyse og 2,8% for hvitting.

I tillegg til reguleringsalternativ b), bør det videre overveies en tidsfredning, f.eks. forbud mot fiske fra torsdag kl. 2400 til søndag kl. 2400.

FISKERIDIREKTORATET

Bergen, 15.september 1975

Sendt til:

Rogaland Fiskarlag
Postboks 131

4001 STVANGER

Sør-Norges Trålerlag

4270 AKREHAMN

16.9.1975

Utg./75

AAA/IC

Regulering av industritrålfisket.

En viser til møte i Fiskeridirektoratet 5.6.d.å. og til møte i Reguleringsutvalget 10.d.m. der laget var representert under behandling av denne saken.

I medhold av Fiskeridepartementets forskrifter av 16. juni 1975 om fiske etter torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen, fastsatte Fiskeridirektøren den 18.s.m. forskrifter om at bifangster av disse fiskeslag i forbindelse med industritrålfisket ikke må overstige 8% i vekt av den totale fangst.

Denne prosenten er basert på innblandingsprosentene for 1974. Hvis en imidlertid skulle legge de innblandingsprosenter en har for 1975 til grunn, antar en at både hyskvoten og hvittingkvot ville kunne bli overskredet, og øyepålfisket måtte i så fall ha vært stoppet. På grunn av usikkerheten med prøvene for 1975, har Fiskeridirektøren funnet det riktig hittil å basere seg på 1974-innblandingsprosenten. Når imidlertid flere prøver i den siste tiden indikerer høyere innblanding i år, må det snarest iverksettes reguleringer som sikrer at kvotene av hyse og hvitting ikke blir overskredet. Dette er særlig nødvendig fordi det er grunn til å frykte at innblandingsprosenten vil øke utover høsten. Den begrensning i innblanding på 8% som er fastsatt samlet for torsk, hyse og hvitting fra 1.7.d.å. synes således ikke å være en tilstrekkelig begrensning

--- Det er etter Fiskeridirektørens oppfatning kun to mulighet å oppnå en slik regulering, enten

a) å forby fisket i de områder der innblandingsprosenten er høy, særlig i området Nordsjøplatået, ~~vest av 2°~~ vest av 2° øst, eller

b) Å fastsette maksimale innblandingsprosent for hyse og hvitting. Regner en med fortsatt 20% økning i øyepålfisket, vil satsene måtte bli 5,2% for hyse og 2,8% for hvitting. I tillegg til alternativ b, bør det videre overveies en tidsfredning, f.eks. forbud mot fiske fra torsdag kl. 24.00 til mandag kl. 00.00 i området fra Nordsjøplatlet, begrenset i vest av 2° o.l., i nord av 60° n.br. og i sør av 56° n.br.

Lagets uttalelse imøteses så snart som mulig.

Saken bes behandlet fortrolig.

Knut Vartdal

A. Aasbø

Rogaland Fiskarlag

Formann: Jostein Stravåg
Telefon 92 895, Eigersund

Nestformann: Edvin Bakkevik
Telefon 79 724, Nedstrand

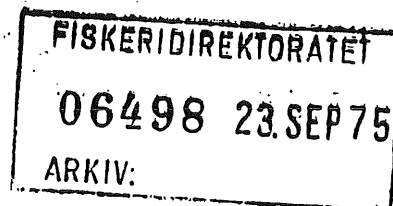
Sekretær: Olav Landsnes
Nedre Tastesjøen 14
Telefon 33 456

KONTOR: Verksgl. 24
Telefon 28 733

Vedlegg 3

Stavanger, den 22. sept. 1975

Anals

Fiskeridirektøren ,
Postboks 185 - 186 ,
5001 Bergen.

Regulering av industritrålfisket.

Vi viser til Deres skriv av 16/9 d.å. vedr.
ovennevnte spørsmål.

Saken ble drøftet av vårt arbeidsutvalg i møte
den 20. ds. , hvor det ble fattet slikt vedtak :

" Rogaland Fiskarlag finner ikke noen av de foreliggende alterna-
tiver akseptable.

Rogaland Fiskarlag må imidlertid sterkt presisere at uansett
hvilke bestemmelser som måtte bli tatt , må det reserveres et
tilstrekkelig kvantum av de aktuelle fiskesorter for kystfiske
slik at disse uhindret kan drive sitt fiske året ut " .

Rogaland Fiskarlag

Olav Landsnes
Olav Landsnes
sekr.

06499 23.SEP75

ARKIV:

Vedlegg 4

Fiskeridirektøren,
Møllendalsveien 4,
Postboks 185-186,
5001 Bergen.

Akrehamn den 22/9-75

Deres J.nr. Utg./75 AAa/IO, Regulering av industritrålfisket, datert 16-9-75.

Ovennevnte skriv ble behandlet av Trålerlagets styre på møte i Stavanger den 16. d.s.

Styret må beklage at den norske kvote på torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen er så liten at den vil bevirke en stopp av norsk industrifiske i Nordsjøen. Skulle det bli bare norske fiskere som må stoppe, mens utenlandske fiskere kan fortsette, er det enda mer å beklage.

Til de av herr Fiskeridirektørens mottatte forslag vil styret bemerke:

Pkt. a) Forbud mot fiske vest for 2° øst.

Den norske trålflåte tar en betydelig del av sin fangst vest for 2° øst. Skal hele flåten nå fiske øst for denne skillelinje vil det føre til en sterk konsentrasjon av fiskeflåten, som etter styrets mening vil føre til:

1. Forekomstene vil ikke kunne gi regningssvarende drift.
2. Fiskernes erfaring er at innblandingsprosenten av de tre regulerte fiskeslag øker proposjonalt med antall tråltrekk som blir gjort i et område.
3. Av erfaring mener vi at innblandingsprosenten i området mellom 2° øst til 100 fav. i vestkanten av Norskerenna er av samme størrelsesorden som vest for 2° øst.
4. Resultatet vil bli et høyere kvantum torsk, hyse og hvitting som innblanding.

Pkt. b) Maks. innbl. 5,2% hyse og 2,8% hvitting. Forbud mot trålfiske fra torsdager kl. 24.00 til mandager kl. 00.00 i området begrenset i vest av 2° øst og i nord av 60° n.br. og i sør av 56° n.br.

Industritrålfisket foregår ikke som snurpefisket hvor en kan gjøre store fangster på kort tid. Trålerne må ta tiden til hjelp, da fangstene i hvert tråltrekk vanligvis er små. Hösten er den årstid som har mest dårlig vær, og gir derfor dårligst utbytte for trålfiskerne. Skal fiskerne i tillegg, som antydnet i Fiskeridirektørens forslag, få vesentlig innskrenket fangsttid, og kanskje måtte lete seg fram til felter med små nok innblandingsprosenten av regulerte fiskeslag, mener styret å kunne fastslå at fisket blir ulønnsomt.

Etter at styret i Sør-Norges Trålerlag nøyte har gjennomgått Fiskeridirektørens antydende forslag om regulering av industritrålfisket, er en kommet til ikke å kunne anbefale noen av forslagene.

Styret tillater seg å henlede oppmerksomheten på strukturen og økonomien i industritrålfisket i Nordsjøen. Dette fisket ble i mange år, helt til det rike sild og makrellfisket i Nordsjøen minket, drevet som et attåt fiske i perioder av året en ikke hadde andre og mer lønnsomme fiskerier å drive. Fisket ga lite og det var lite lønnsomt. En visste danskene drev et trålfiske og dette var i stadig ekspansjon. Nordmennene fikk snart kjennskap til danskernes driftsmåte. De brukte større fartøyer og vesentlig større maskinkraft enn vi.

Nordmennene fant ut at skulle vi få igang et regningsvarende fiske nyttet det ikke å fortsette med små båter, som var for mye avhengig av været.

Fiskerne tok til med utskifting av fartøyene. De som fikk seg større fartøyer fisket godt, minst på høyde med danskene. Dette førte til en sterk ekspansjon i trålflåten. Da vi i 1973 og 1974 fikk gode priser på råstoffet var også dette med på å øke ekspansjonen. Ved fornyelsen av flåten ble det i mange tilfelle tatt med i vurderingen at båtene var velegnet for tråling etter vinterlodde. Skal trålingen i Nordsjøen være lønnsom, må det til en meget intensiv drift. Det er et slitsomt og strabasiøst liv.

1973 ble et brukbart år, 1974 ble et godt år. Sør for Stadt ble det i 1974 oppfisket ca. 3,2 mill. hl. øyenpål og tobis. Prisen var vel kr. 42,- pr. hl. øyenpål.

Dette har fullstendig forandret seg i 1975. Kvantumet sør for Stadt er pr. 1-9 høenlunde det samme som i samme tidsrom i 1974, øyenpål og tobis sammenlagt. Men i 1975 har det i lange perioder vært så mye større deltakelse, at kvantumet pr. tråler ligger under 2/3 av kvantumet for 1974. Prisen er i 1975 i underkant av kr. 30,- pr. hl. øyenpål. Da utgiftene samtidig har steget vesentlig, er situasjonen økonomisk blitt vanskelig for en stor del av flåten. Som nevnt foran, er trålfisket hardt og strabasiøst, og blir ikke inntektene en god del høyere enn på land, søker mannskapet arbeid på land eller i oljeindustrien i Nordsjøen.

Dersom det skal bli små eller ingen inntekter for trålflåten i høst og vinter er styret bekymret for mannskapssituasjonen.

Norge har i mange år arbeidet for regulering av råstoffene i Nordsjøen, et arbeid styret har vært enig i. Her kan vi nevne det arbeidet som er gjort fra norsk side når det gjelder bevaringen av Nordsjøsilda.

For styret ser det slik ut at det ikke fører fram ad forhandlingslinjen. Det synes som en må prøve andre veier. Kanskje 200 n.m. soner, med avtaler om gjensidige fiskerettigheter, kan være en vei å gå?

Da Norge ikke kan oppnå noe i Nordsjøen, er det da nødvendig for Norge å akseptere reguleringer for torsk, hyse og hvitting i dette området?

Kan det være noe i det som flere trålere frykter: Nordsjøtrålerne offres for kvoter i Barentshavet og trålfrie soner i Nord-Norge.

Vedlagt kopi av diverse skriv.

Sør-Norges Trålerlag

Lars B. Larsen

(form)

Arnt M. Knutsen
(sek.)

Gjenpart av skriv fra
FISKERIDIREKTORATET

Det Kongelige Fiskeridepartement

29.9.1975

OSLO - DEP

6499/75 AAA/LSH

Regulering av industritrålfisket i Nordsjøen.

En viser til brev herfra av 16.d.m. angående ovennevnte sak.

På reguleringsutvalgets møte 9. og 10.d.m. ble spørsmålet om ytterligere regulering av industritrålfisket av hensyn til kvotestemmelsene for torsk, hyse og hvitting drøftet. Til møtet var spesielt innbudt representanter fra Rogaland Fiskerilag og Sør-Norges Trålerlag for behandling av denne saken.

En kom ikke fram til noen konklusjon på møtet, men en ble enig om at de interesserte fiskerorganisasjoner skulle få se forelagt saken fra Fiskeridirektøren med spørsmål om de ville foretrekke reguleringer gjennomført som makelale innblandingssprenter for hyse og hvitting, tidsfredning og/eller områdefredning. En viser for øvrig til brev herfra av 16.d.m. til nevnte organisasjoner, jfr. forannevnte brev til departementet.

Vedlagt sendes fotostatokopi av svarbrev av 22.d.m. med bilag fra nevnte organisasjoner.

Som det går fram herav går begge lag mot enhver form for regulering av industritrålfisket.

Fiskeridirektøren kan forstå de argumenter som er fremkommet i uttalelsen fra Sør-Norges Trålerlag. Som understreket for trålfiskerne på møtet i Reguleringsutvalget er Norge imidlertid bundet av NEAFC-vedtaket, og må følgelig holde seg innenfor de fastsatte kvoter for torsk, hyse og hvitting. Skal det lykkes, er det absolutt nødvendig å gjennomføre en ytterligere regulering av industritrålfisket nå. Alternativet vil være å stoppe fisket helt senere på høsten.

Forutsatt brukkbart vær utover høsten, kan sverdfisken gi en kvantumsøkning på mer enn 20% i forhold til fjoråret.

Fiskernes hevder at det er praktisk umulig å operere med så små innblandingsprosenten for hvitting og hyse som foreslått. Fiskeridirektøren er enig i at dette kan bli vanskelig, og en er derfor blitt stående ved at en fortsatt bør basere seg på en samlet maksimal innblandingsprosent på 8 som hittil. Kontrollmessige hensyn taler også for dette, jfr. vedlagte ^e fotokopi av et notat av 26.d.m. fra Fiskeridirektoratets kontrollverk. Fiskerne går også imot en områderegulering, og en kan også her forstå fiskernes argumenter imot dette, bl.a. at det vil bli en svært stor konsentrasjon av flåten øst om 2° øst. Det alternative ran da har igjen, er tidsfredning. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå forbud mot industritrålfiske fredager, lørdager og søndager.

I henhold hertil vil en foreslå at det utferliges følgende forskrift:

I medhold av §§ 4 og 1 i lov av 17.juni 1975 om saltvannsfiskeriene og kgl.res. av 17.juni 1964 har Fiskeridepartementet bestemt:

§ 1.

Det er forbudt fra fredag kl.0000 til søndag kl.2400 å fiske med småmasket trål (industri-trål) i området begrenset i nord av 62^o00' n.br. i vest av 4^ov.l., fra denne lengdegrads skjæringspunkt med 62° n.br. til den skotske kyst, i øst fra en linje trukket fra norskekysten ved 7° o.l. og derfra sørover til 57^o30' n.br., derfra østover til 9° o.l., derfra sørover til 57° n.br. og derfra østover til kysten av Danmark, begrenset i sør av 51° n.br.

§ 2.

Denne forskrift trer i kraft 6.oktober 1975 og gjelder til 31.desember 1975.

Knut Vartdal

A. Sævi

Gjenpart av skriv fra
FISKERIDEPARTEMENTET

Det Kongelige Fiskeridepartement
OSLO - DEP.

24.10.1975
utg./75 OL/GB

Forskrifter om fiske etter torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen.

En viser til brev herfra av 10.6.d.å. I telefonkonferanse med departementet ble en bedt om på ny å vurdere innblandingprosentene i 1975 og spesielt få bearbeidet de prøver som er innkommet i høst med sikte på en ny vurdering av det reelle kvantum av bifangster av torsk, hyse og hvitting.

Som kjent har det av praktiske grunner vært meget vanskelig å få eksakte tall av innblandingene. Tallene må nødvendigvis baseres på en mer skjønnsmessig vurdering på grunnlag av stikkprøver.

En sender vedlagt et notat med et anslag over bifangster av torsk, hyse og hvitting i industrifisken pr. 28.9.d.å.

Den norske kvote for torsk, hyse og hvitting er som kjent henholdsvis 5.800 tonn, 10.000 tonn og 6.800 tonn. Etter NEAFC-vedtaket kan kvoten for hver av de tre fiskearter overskrides med 10%, dog ikke mer enn 500 tonn forutsatt at totalkvoten for de tre fiskearter ikke overskrides.

I henhold til bemyndigelse i § 1 i Fiskeridepartementets forskrifter av 16.juni d.å., bestemte Fiskeridirektøren den 18.juni at bifangster av torsk, hyse og hvitting tatt i industrielle ikke måtte overstige 8% i vekt av den totale fangst etter at konsumfisk var utsortert.

Dette var ment å være et foreløpig tiltak inntil en ved-prøvetaking fikk en bedre oversikt over innblandingen av de tre fiskearter.

Som det vil fremgå av det vedlagte notat gir prøvetakingen i 1975 bare grunnlag for å beregne bifangstene av torsk, hyse og hvitting til og med mai måned. Pr. denne dato var bifangsten av hvitting 7.527 tonn, hvilket allerede er overskridelse av hele årskvoten (6.800 tonn).

En har prøvet å anslå totalfangst og totale innblandinger av de nevnte fiskeslag for hele 1975. Når det gjelder totalfangsten, har en forutsatt noe høyere fangst i perioden oktober- desember 1975 enn året før. Når det gjelder innblandingen, har en brukt tilgjengelige prøver til og med juni for Tampen og til og med august for Revet. For de øvrige områder og felt bygger anslagene på skjønn.

Etter ovenstående kommer en til en total fangstmengde øyepål på ca. 290.000 tonn og en total innblanding av hyse på nærmere 9.800 tonn, og hvitting på godt og vel 13.000 tonn. (Konsumfangsten av hyse og hvitting er ubetydelige). Når det gjelder torsk, gir prøvetakingen, slik den har vært hittil, ikke grunnlag for beregning av bifangstene. Basert på anslagene i 1974, som en positivt vet er for lave, vil årets øyepålfangst gi ca. 1.300 tonn torsk bifangst. (I tillegg kommer 1.200 tonn konsumfangster).

Alt i alt får en sannsynlig samlet fangst av torsk, hyse og hvitting på 25.000 tonn, mot en samlet kvote på 22.600 tonn, svarende til en samlet innblanding på ca. 8%.

Som foran nevnt er hvittingkvoten allerede overskredet. Dersom en, etter ovenstående anslag, skal holde seg innenfor totalkvoten, må den totale fangst av øyepål ikke overstige ca. 260.000 tonn, dvs. det må i resten av året ikke fiskes mer enn ca. 40.000 tonn øyepål. Det er ca. 14.000 tonn lavere enn i samme periode i 1974. Dette tilsier at en begrensning i industrifisket er nødvendig.

En er oppmerksom på at dette er en vanskelig avgjørelse og at en begrensning i dette fiske vil vekke motstand fra de som driver dette fiske og som i stor utstrekning er avhengig av dette.

På den annen side vil det være uheldig for Norges posisjon i det internasjonale samarbeide at en ikke gjør det som overhode er mulig for å fylle våre forpliktelser selv om dette gjør et sterkt inngrep i norsk fiskerivirksomhet.

Fiskeridirektøren finner derfor å burde opprettholde sitt forslag om at en, i hvert fall som et første skritt, begrenser industrifisket ved den foreslåtte ukefredning for i hvert fall å søke forhindre overskridelse av den samlede tillatte kvote for disse fiskearter.

Skulle det vise seg at et slikt tiltak ikke er tilstrekkelig, er så vidt skjønnes den eneste utvei å stoppe industrifisket for resten av året.

For Fiskeridirektøren

Olav Lund

A. Holm

Vedlegg 7

11 525
422 42535+
10.18
42151 fdirk n

bergen 28.10.75

nrk
bergen

foelgende melding bes sendt ut i fiskerimeldingene i dag:

Melding til industrifisktraalerne i nordsjøen.
det ser ut til at de norske kvotene for 1975 av torsk, hyse og hvitting i nordsjøen kan bli naadd i loepet av siste halvdel av november d.å. for aa unngaa at kvotene overskrides vil industritraalfisket bli stoppet i det kvoteregulerte omraadet syd for 62 gr n.br. naar kvotene for torsk, hyse og hvitting er naadd.

det vil senere bli gitt naermere melding om tidspunktet for naar fisket vil bli stoppet.

fiskeridirektor

Vedlegg 8.

N O T A T
" " " " " " " " " " " "

Industrietrålfisket.
Revidert anslag over bifangster av torsk, hyse og
hvitting pr. 2.11.1975.

En viser til notat datert 16.10.1975, og vil i det etterfølgende gi en oppdatering av dette.

En har nå fått oppgaver over fordeling av øyepålfangster på områder i 1975. Dessuten er kvantum øyepål i oktober kjent, og en har også fått tilstrekkelig antall prøver til å anslå innblandingen av torsk, hyse og hvitting i dette.

Tabellene 1-3 viser vektprosenten av torsk, hyse og hvitting i industrietrålfangstene fra de 3 hovedområdene, samt total øyepålfangst fra hvert av disse.

Øyepålkvantumet i oktober er fordelt på områdene etter skjønn, og for september er fordelingen basert på halve fangstkvantumet i måneden.

Tabell 4 viser beregnet kvantum torsk, hyse og hvitting som bifangster pr. område og måned i den tid prøvematerialet var godt nok. Tabell 5 gir så de totale anslag for 1975 fram til 1.11. Alle forutsetninger er nevnt.

Bergen, 7.11.1975

Jørn Krog

Tabell 1.

Vektprosent¹⁾ av torsk, hyse og hvitting i industritrålfangster, Bressay-Fladen.

	Antall prøver	hl fangst	kg prøve	Torsk	Hyse	Hvitting	Total øyepålfangst ^{x)}
Januar	1	458	30	1,0	3,67	7,33	658
Februar	3 (4) ³⁾	3.163	120	-	4,25	11,75	4.499
Mars	8	6.565	240	0,59	9,29	15,54	6.233
April	7	5.552	210	0,38	2,72	18,91	8.325
Mai	0	-	-	-	-	-	5.089
Juni	1 ⁴⁾	?	hele fangsten	-	4,3	3,6	
	1 ⁵⁾	436	30	-	2,17	32,00	9.967
Juli	2 ⁵⁾	-	hele fangsten	-	3,6	2,7	16.668
August	0	-	-	-	-	-	32.041
September	1	3)	30	-	1,17	-	
	3 ⁶⁾	?	110	0,68	5,23	3,18	15.407
Oktober	16	-	-	0,15	3,2	7,1	27.335 ⁶⁾
November ²⁾	(4)	?	(120)	(2,73)	(6,69)	(2,53)	
Desember ²⁾	(2)	?	(60)	(3,56)	(5,11)	(5,29)	

x) Kolonnen viser områdets øyepålkvantum i tonn pr. måned 1975.

1) Aritmetrisk middel.

2) Gjelder 1974.

3) Fangstmengde mangler for en av prøvene.

4) Resultat fra tokt med "Johan Hjort". Prøvene anses representative.

5) Fangst fra Patchbanken, vest. Prøven er neppe representativ for Nordsjøplatået, juni.

6) Inkluderer to prøver tatt av inspektør Bjørn Johnsen av fangster fra Patchbanken. Disse prøvene er neppe representative, idet fartøyene prøvene er tatt fra ikke er tilfeldig valgt. En gikk visstnok med hensikt til to båter som tilsynelatende hadde stor innblandingsprosent.

6) Anslag. 60% av øyepålkvantum i oktober (45.559 tonn).

Tabell 2.

Vektprosent¹⁾ av torsk, hyse og hvitting i industritrålfangster.
Revet-Egersundbanken.

	Antall prøver	hl fangst	kg prøve	Torsk	Hyse	Hvitting	Total øyepålfangst ^{x)}
Januar	0	-	-	-	-	-	2.198
Februar	8	2.012	240	1,09	4,21	8,21	9.063
Mars	9	3.667	270	2,15	8,48	12,74	6.087
April	5	718	150	0,33	4,93	4,66	4.186
Mai	14	3.362	420	0,65	0,36	0,89	18.671
Juni	12	3.988	360	0,21	2,60	3,21	23.888
Juli	6	1.679	180	-	0,08	0,17	12.525
August	8	?	?	-	0,03	0,15	9.106
September	1	172	30	-	-	-	5.376
Oktober	16	-	-	0,04	0,6	0,8	15.946 ³⁾
November ²⁾	0	-	-	-	-	-	
Desember ²⁾	0	-	-	-	-	-	

x) Kolonnen viser områdets øyepålkvantum i tonn pr. måned 1975.

1) Aritmetrisk middel.

2) Gjelder 1974.

3) Anslag. 35% av øyepålkvantum i oktober.

Tabell 3.

Vektprosent¹⁾ av torsk, hyse og hvitting i industritrålfangster.
Tampen-Vikingbanken.

	Antall prøver	hl fangst	kg prøve	Torsk	Hyse	Hvitting	Total øyepålfangst ^{x)}
Januar	1	82	30	2,-	3,-	3,33	79
Februar	22	7.021	658	0,50	3,69	2,74	2.917
Mars	18	3.452	526	1,24	4,65	1,58	2.312
April	5	740	151	0,53	2,72	1,66	3.346
Mai	8	2.770	238	0,71	3,27	1,21	13.657
Juni	8	2.236	243	1,36	3,33	1,36	5.695
Juli	0	-	-	-	-	-	1.963
August	0	-	-	-	-	-	1.804
September	1	261	31	0,33	2,33	4,-	381
Oktober	10	-	-	0,07	2,9	0,6	2.278 ³⁾
November ²⁾	10	?	?	0,91	8,96	1,38	
Desember ²⁾	-	-	-	-	-	-	

x) Kolonnen viser områdets øyepålkvantum i tonn pr. måned 1975.

1) Aritmetrisk middel.

2) Gjelder 1974.

3) Anslag. 5% av øyepålkvantum i oktober.

Tabell 4.

Beregnet kvantum torsk, hyse og hvitting pr. område og måned.
Bifangster, tonn.

	Bressay-Fladen			Revet-Egersundbanken			Tampen-Vikingbanken			I alt		
	Torsk	Hyse	Hvitting	Torsk	Hyse	Hvitting	Torsk	Hyse	Hvitting	Torsk	Hyse	Hvitt
Januar	10,- ¹⁾	28,6 ¹⁾	53,4 ¹⁾	24 ⁴⁾	92,5 ⁴⁾	180,5 ⁴⁾	1,- ⁵⁾	2,7 ⁵⁾	2,4 ⁵⁾	35,0	123,8	236,
Februar	23,8 ²⁾	258,2 ²⁾	519,2 ²⁾	98,8	381,6	744,1	14,6	107,5	79,9	137,2	747,4	1343,
Mars	36,8	579,-	968,6	130,9	516,2	775,5	28,7	107,5	36,5	196,4	1202,7	1780,
April	31,6	226,4	1574,3	13,8	206,4	195,1	17,7	91,-	55,5	63,1	523,8	1824,
Mai	9,7 ³⁾	178,6 ³⁾	573,6 ³⁾	121,4	67,2	166,2	97,-	446,6	165,2	228,1	692,4	905,
Juni				50,2	621,1	766,8	77,5	189,6	77,5			
Juli					10,-	21,3						
August					2,7	13,7						
September												
Oktober												
November												
Desember												

1) Beregnet på grunnlag av gjennomsnittstall for desember 1974, januar og februar 1975. (1,52 - 4,34 - 8,12)

2) " " " " " " januar, februar og mars. (0,53 - 5,74 - 11,54)

3) " " " " " " april, mai og juni, eksklusiv fangst fra Patchbanken, juni.
(0,19 - 3,51 - 11,26)

4) " " " " gjennomsnittstallene for februar.

5) " " " " gjennomsnittstall for januar og februar. (1,25 - 3,35 - 3,04).

Tabell 5.

Anslag over total fangst av torsk, hyse og hvitting
i Nordsjøen pr. 1.11.1975, tonn.

a)	Bressay-Fladen	Torsk	Hyse	Hvitting
	Januar-mai	111,9	1.270,8	3.689,1
	Juni-september 1)	370,4	2.592,9	2.592,9
	Oktober 2)	41,-	874,7	1.940,8
b)	Revet-Egersundbanken			
	Januar-august	439,1	1.897,7	2.863,2
	September 3)	-	26,9	53,8
	Oktober 4)	2,2	95,7	127,6
c)	Tampen-Vikingbanken			
	Januar-Juni	236,5	944,9	417,-
	Juli-september 5)	41,5	124,4	62,2
	Oktober 6)	-	66,-	13,7
	Sum bifangster	1.242,6	7.894,-	11.760,3
	Konsumfisk <u>1.1.-1.10.</u>	1.184,-	260,3	51,-
	Sum bifangster pr. 1.11. + konsumfangster pr. 1.10.	2.426,6	8.154,3	11.811,3

Total sum alle arter: 22.392 tonn.

- 1) Forutsetter 3,5% hyse, 3,5% hvitting og 0,5% torsk.
- 2) " 60% av månedens øyepålkvantum tatt i området, dvs. 27.335 tonn.
- 3) " 0,5% hyse, 1% hvitting.
- 4) " 35% av månedens øyepålkvantum tatt i området, dvs. 15.946 tonn.
- 5) " 3% hyse, 1,5% hvitting, 1% torsk.
- 6) " 5% av månedens øyepålkvantum tatt i området, dvs. 2.278 tonn.

411 11056+
14.52
11056 11 sep 75
42151 fdink n

Vedlegg 9

bergen 6.11.75

fiskeridepartementet
oslo

regulering av industritraalfisket i nordsjøen.

en viser til brev herfra av 24.fm. og til fiskeridirektoerens konferanse med ekspedisjonssjef gundersen og underdirektoer raasok den 27.fm. angaaende ovennevnte sak. en viser ogsaa til telex herfra av 23.fm. hvori det var inntatt en melding som ble sendt ut herfra om at industritraalfisket vil bli stoppet i siste halvdel av november o.å.

en har naa faatt oppgave over oeyepaalfangstenes fordeling paa omraader i 1975. disse oppgavene gir grunnlag for et revidert anslag over fangster av torsk, hyse og hvitting i nordsjøen. pr. 1.11.1975 er beregnet kvantum av alle de tre artene ca. 22.400 tonn, fordelt med 2.300 for torsk, 8.200 for hyse og 11.800 for hvitting.

disse beregninger er neppe noeyaktige, men en anser det som lite sannsynlig at det reelle totalkvantum torsk, hyse og hvitting er lavere enn nevnte anslag. under enhver omstendighet er det paa det rene at hvittingkvoten er overskredet.

fiskeridirektoeren vil foreslaa at industritraalfisket syd for 62 gr n.br. stoppes loerdag den 22.november 1975 kl.24.00.

i den forbindelse foreslaas utferuiget foelgende forskrift:

i medhold av paragrafene 4 og 1 i lov av 17.juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl.resolusjon av 17.januar 1964 har fiskeridepartementet bestemt:

paragraf 1

fra 22.november kl. 24.00 til 31.desember kl. 24.00 1975 er det forbudt aa fiske med smaamasket traal (industritraal) i omradet begrenset i nord av 62 gr 00 min n.br. i vest av 4 gr v.l., fra denne lengdegrads skjæringspunkt med 62 gr n.br. til den skotske kyst, i oest fra en linje trukket fra norskekysten ved 7 gr o.l., derfra soerover til 57 gr ~~xxx~~30 min n.br., derfra oestover til 3 gr o.l., derfra soerover til 57 gr n.br. og derfra oestover til kysten av danmark, begrenset i syd av 51 gr n.br.

unntatt fra dette forbud er fisket etter bristling i nordsjøen som er kvantumsregulert ved fiskeridepartementets forskrifter av 20. og 27.oktober 1975.

paragraf 2.

denne forskrift trer i kraft straks.

fiskeridirektoer

42151 fdink n
11056 fdink n
411 55209+
15.11.75

FISKERIDIREKTØREN

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN

J. 87/75

Regulering av industritrålfisket i Nordsjøen.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17.juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 17.januar 1964 har Fiskeridepartementet den 12.november 1975 bestemt:

§ 1.

Fra 29.november kl.24.00 til 31.desember kl. 24.00 1975 er det forbudt å fiske med småmasket trål (industritrål) i området begrenset i nord av 62°00' n.br., i vest av 4°00' v.l. fra denne lengdegrads skjæringspunkt med 62°00' n.br. til den skotske kyst, i øst av en linje trukket fra norskekysten ved 7°00' ø.l. og derfra sørover til 57°30' n.br., derfra østover til 8°00' ø.l., derfra sørover til 57°00' n.br. og derfra østover til kysten av Danmark, i sør av 51° n.br.

Unntatt fra dette forbud er fisket av brisling i Nordsjøen, som er kvantumsregulert ved Fiskeridepartementets forskrifter av 20. og 27.oktober 1975.

§ 2.

Denne forskrift trer i kraft straks.

En viser også til Fiskeridirektørens forskrifter av 13.november 1975 hvorefter fisket etter havbrisling kan fortsette inntil videre.

bergen 24.11.75

fiskeridepartementet
oslo

Vedlegg 11

industritraalfisket.

en viser til telefonsamtale i dag mellom underdirektoer naasok og kontorsjef aasboe.

etter neafo-moetet i london 11.-19.um. hvor en ble enig med danmark om overfoering av 7.500 hvitting til norge mot 2.500 torsk har norge foelgende kvoter av torsk, hyse og hvitting i nordsjoeen:

torsk	3.300 tonn
hyse	10.000 tonn
hvitting	14.300 tonn

i alt 27.600 tonn

anslag over fangstene pr. 16.11.viser:

torsk	2.500 tonn
hyse	8.720 tonn
hvitting	13.470 tonn

i alt 24.690 tonn

konsumfangstene etter 1.10. er ikke inkludert i disse tallene, men en antar at 100-200 tonn torsk vil komme i tillegg. konsumfangster av hyse og hvitting er ubetydelige.

industritraalfangstene fra nordsjoeplataet har i november vist svært hoy innblanding av hvitting. de proever en har mottatt til naa viser en gjennomsnittlig hvittinginnblanding paa 14,3 prosent. fangstene fra revet - egersundoanken og tampen - vikingbanken viser betydelig lavere innblanding (3,4 og 2x 0,8 prosent henholdsvis).

omraadet der fisket foregaar er med andre ord av avgjoerende betydning for naar kvotene blir naadd. da fangstenes fordeling paa omraade bare er kjent t.o.m. august, 2x og uelvis september, innebaerer det en viss usikkerhet i anslagene over bifangster i oktober og november. en har regnet med at 60 prosent av oeyepaalfangstene i disse to maanedene er tatt paa nordsjoeplataet. i august kom 74,6 prosent av fangstene derfra, i september 72,3 prosent. ingen av aarets oevrige maaneder har v vist mer enn 54 prosent fra dette omraadet.

skulle det vise seg at f.eks. bare 40 prosent av oeyepaalfangstene i oktober og november kommer fra nordsjoeplataet, vil hvittingkvantumet reduseres ca. 900 tonn. en antar imidlertid at dette er mindre realistisk enn anslaget paa 60 prosent.

med 60 prosent av oeyepaalfangstene fra nordsjoeplataet, vil selv et relativt lite oeyepaalkvantum nesten av maanedens foere til overskridelse av hvittingkvoten.

med basis i ovenfor anfoerte beregninger maa en, dersom hvittingkvoten ikke skal overskrides, formentlig fastholde tidligere forslag om fangststopp i industritraalfisket fra 29.11. dette saa ~~meget~~ meget mer som bifangster i tobisfisket. overhodet ikke er inkludert i ovenstaende anslag.

fiskeridirektoer

42151 fdirk na

Sak 47/75 Regulering av industritrålfisket. Kvote-regulering for 1976 av fisket av torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen.

1. Norges kvote av torsk, hyse og hvitting i 1976.

på NEAFC-møtet i London 10-19.11.d.å. fikk Norge følgende kvoter av torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen:

torsk:	5000 tonn	(3300 tonn)
hyse:	7500 "	(10000 ")
hvitting	<u>11800 "</u>	<u>(14300 ")</u>
	<u>24300 "</u>	<u>27600 "</u>

Tallene i parentes gjelder reviderte kvoter for 1975 etter bytte med Danmark av torsk mot hvitting. Kvote for 1976 framkom etter at Norge hadde avgitt 3500 tonn torsk til Danmark mot å få tilført 8000 tonn hvitting.

I tillegg til kvoteordningen er det adgang til å overføre mellom kvotene av torsk, hyse og hvitting 10% eller 3000 tonn. Den samlede kvote på 24.300 tonn kan ikke overskrides. For Norge vil det være 3000 tonn som vil gi den største overføringsmulighet.

2. Betraktninger om fangster og mulige reguleringer i 1976.

I utgangspunkt vil en forutsette at fisket i 1976 blir uendret fra 1975, d.v.s. at fangstinnsats, fangstmengde, fangstenes fordeling på område og innblandingsprosentene blir de samme i 1976 som i 1975. En forutsetter videre at de fangster som i 1975 ble tatt innenfor den trålfrie sonen som Storbritania etablerer fra 1.4.n.å., blir tatt i andre deler av Nordsjøplatået.

Under disse forutsetninger vil hysekvantumet bli nådd noe før midten av oktober, hvittingkvoten vil bli nådd ca. begynnelsen av november mens det ikke vil være problemer med torskekvoten. Overføres 10% av torskekvoten til hyse, vil hysekvoten bli nådd mot slutten av oktober. Industritrålfisket vil under disse forutsetninger måtte stoppes ca. 1.11.

Et forhold må nevnes som kompliserer beregningene vesentlig. Det gjelder spørsmålet om eventuelle bifangster i tobisfisket. Tidligere har forskerne antatt at disse fangstene er relativt rene, men

uttalelser fra fiskerne og kontrollverket i løpet av året, tyder på at dette ikke var riktig i 1975. En har imidlertid ingen prøver fra dette fisket i 1975, slik at en hver antydning om innblanding av andre fiskeslag vil måtte bli ren gjetting. Det bør nevnes i denne sammenheng at i gode tobisår er fangstene så godt som rene, og trålerne tauer ofte ikke mer enn 15-30 min. Når tobisforekomstene er svake, slik som i år, kan et trålhal vare opptil 3-4 timer, og bifangstenes omfang vil dermed øke betraktelig. Dette også fordi fiskerne ved svake forekomster på tradisjonelle områder søker over mye større felt enn vanlig. På disse feltene er artssammensetningen gjerne en annen. Det sies at rødspette er relativt hyppig i tobisforekomstene. Så vidt en forstår vil det likevel være hvittingen som kommer til å skape størst problemer i reguleringssammenheng, i det det er grunn til å anta at spesielt bifangstene av denne øker når trålerne utvider fangstområdene.

Årets tobiskvantum var ca. 53.000 tonn. Settes innblandingen av hyse og hvitting til f.eks. 1%, vil dette bety ca. 530 tonn ekstra av hver av artene på årsbasis. Under ovennevnte forutsetninger vil dette bety en framskyvning av stopp i industritrålfisket til første halvdel av oktober.

Som det bl.a. framgår av tabellene i vedlegg 8 til sak 46/75, varierer innblandingsprosentene og fangstenes fordeling på område svært mye i løpet av et år. Dersom en regner med at denne variasjonen er typisk, er det klart at trålfiskets fordeling på tid og sted blir av avgjørende betydning for når kvotene av beskyttede arter nåes. For eksempel vil en økning i kvantum fra Revkanten i sommermånedene bety langt mindre enn om denne økningen kom i mars/april eller på Nordsjøplatået. Slike forhold gjør det vanskelig å estimere med særlig grad av sikkerhet hvordan en eventuell økning/reduksjon av industrifiskkvantummet vil slå ut i fangstene av de beskyttede arter.

Et annet moment som bør nevnes i denne sammenheng er den betydning innsiget av O-gruppe kolmule til feltene på Revet-Egersundbanken har for sammensetningen av fangstene fra dette området. I høst hadde man et slikt innsig, og det resulterte i at fisket foregikk relativt dypt, og innblandingen av torsk, hyse og hvitting var liten. Dette forhold antas å gjøre seg gjeldende også de første par måneder 1976. Hva som så vil skje høsten 76, er det på nåværende tidspunkt ikke

mulig å uttale seg om. Blir kolmuleinnsiget lite, må en forvente vesentlig høyere innblandingstall på Revet-Egersundbanken enn en hadde i år.

På grunn av alle de usikkerhetsmomenter som er nevnt, finner en det ikke riktig å begi seg ut på prognoser om hvordan forskjellige kvantum øyepål og tobis vil gi seg utslag i fangster av torsk, hyse og hvitting. Det skal bare nevnes at under forutsetning av rene tobisfangster vil et kvantum på 250.000 tonn øyepål gi følgende maksimale innblandingsprosent på årsbasis: Torsk 2 pst., hyse 3 pst. og hvitting 4,7 pst., til sammen 9,7 pst. Settes øyepålkvantumet til 300.000 tonn, blir de maksimale satsene for torsk, hyse og hvitting 1,7, 2,5, og 3,9 pst. henholdsvis, til sammen 8.1 pst.

På grunn av at innblandingsprosenten er så avhengig av variasjon i tid og felt er en i tvil om det er riktig å basere en eventuell regulering av industritrålfisket på maksimale innblandingsprosent. I denne sammenheng bør nevnes at Norge fra 1.4.1976 vil bli bundet av NEAFC-vedtaket om maksimal innblandingsprosent på 25 pst. hvorav 10 pst. for undermåls fisk. I denne prosenten må også medtas sei. Fiskeridirektøren vil foreslå at man fra årets begynnelse forsøker å regulere fisket gjennom tidsbegrensede områdefredninger. En har derfor tatt sikte på å drive praktiske fiskeriforsøk og veiledningstjeneste i Nordsjøen i 1976 i 5 måneder, 3 i første halvår og 2 i siste. Fartøyet vil først og fremst bli brukt til å fastslå spesielt kritiske områder m.h.t. innblandingsprosent. Dette vil gi grunnlag for henstillinger til fiskerne om å holde seg borte fra felt med særlig høy innblanding av beskyttede fiskearter, eller direkte forbud mot å tråle på slike felt.

Fiskeridirektøren vil videre foreslå at Norge som en nasjonal regulering allerede fra 1.1.1976 gjennomfører NEAFC-vedtak om begrenset innblandingsprosent på 25 og 10%. Det samme bør overveies når det gjelder det trålfrie området som etter NEAFC-vedtaket skal tre i kraft fra 1.4.1976.

Fiskeridirektoratet vil for øvrig følge innblandingen nøye fra begynnelsen av året, slik at eventuelle ytterligere reguleringer kan gjennomføres på et tidligere tidspunkt.

Ut fra årets erfaringer synes månedene februar, mars, april, og november å være spesielt kritiske, men bedre prøvetaking kan komme til å vise at også mai og juni vil gi for høy innblandingsprosent.

Sak 48/75. Eventuell regulering av vinterloddefisket 1976.

1. Orientering om vinterloddefisket i 1975.

På bakgrunn av uttalelser fra Havforskningsinstituttet om bestandssituasjonen for lodde og utsiktene for fisket i 1975 tilrådte utvalget at vinterloddefisket i 1975 ikke skulle kvantumsbegrenses. Det ble heller ikke tilrådd at det skulle fastsettes åpningsdato for fisket. Eventuelle reguleringer av fisket av hensyn til mottaket ville kunne gjennomføres av vedkommende salgslag i medhold av råfiskloven.

Den 24.12.1974 sendte Fiskeridirektøren ut en melding og kunngjorde at loddefisket ville kunne ta til umiddelbart etter 1.januar 1975.

En uttalte videre at det forløpig ikke vil bli iverksatt noen kvantumsbegrensning, men på grunnlag av den spesielle situasjon i loddebestanden kunne det bli aktuelt å innføre slik begrensning på kort varsel og likeledes fastsette fredede gytefelt for lodde.

2. Forslag til regulering av vinterloddefisket 1976.

./.

En viser til vedlagte kopi av Havforskningsinstituttets brev hertil av 2.12.d.å. angående bestandssituasjonen og utsiktene for loddefisket i 1976.

På bakgrunn herav vil Fiskeridirektøren foreslå samme ordning for 1976 som for 1975. Dvs. at det hverken fastsettes åpningsdato eller kvantumsbegrensning av fisket. En forutsetter at det også for 1976 blir utferdiget forskrifter hvoretter Fiskeridirektøren har adgang til å frede gytefelt eller fastsette forbudte områder for å verne om småloddeforekomster (det siste vil i praksis gjelde for sommerloddefisket).

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

NORDNESPARKEN 2

POSTBOKS 2906 - 5011 BERGEN - NORDNES

TELEGRAMADRESSE: HAVFORSKING

TELEX: 42 297 OCEAN N

BERGEN, NORGE

BERGEN, 2. desember 1975

SENTRALBORD 21 77 60

J. NR. Utg./75/GS/ES

(BES OPPGITT VED SVAR)

Herr Fiskeridirektøren,
5001 BERGEN.

Bestandsgrunnlaget for vinterloddefisket i 1976.

Foran årets vinterloddefiske var situasjonen i loddebestanden karakterisert av en meget tallrik bestand av småfallen lodde. Årsklassen 1972, som ved normal vekst skulle ha gytt i 1975, var relativt sterk, mens årsklassen 1973 var usedvanlig tallrik. Også årsklassen 1974 var god og sammenlignet med tidligere år bar bestanden høsten 1974 preg av å være overbefolket med mye småfallen lodde i dårlig kondisjon. Ut fra dette grunnlag fant Havforskningsinstituttet ikke å kunne anbefale kvoteregulering av loddefisket i 1975. Videre ble det fremholdt at som følge av redusert vekst og kjønnsmodning i årsklassen 1972 kunne gyteinnsiget bli lite, selv om gyteårsklassen måtte regnes å være relativt sterk.

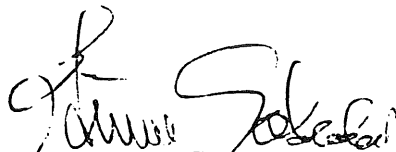
Såvel vinterloddefisket i 1975 som instituttets senere undersøkelser har bekreftet at bare en del av årsklassen 1972 ble kjønnsmoden som 3-åringer, som ellers må regnes som det normale. En betydelig del av årsklassen er fortsatt umoden, og dette forhold fikk avgjørende betydning for sommerloddefisket i 1975. Under "G.O.Sars" tokt i juni d.å. ble det funnet betydelige mengder lodde av årsklassen 1972 i den sørøstlige del av Barentshavet. Denne lodda var på vandring nordover og gikk i tette konsentrasjoner vel egnet for snurpefisket. Det var disse forekomstene som dannet grunnlaget for det rike sommerloddefisket i august og september.

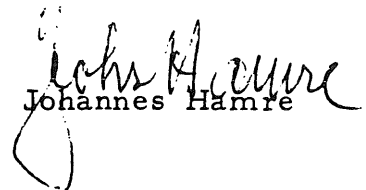
Resultatet av høstens loddeundersøkelser viser at totalbestanden av lodde regnet i vekt er omlag den samme som høsten 1974. Regnet i antall individer er bestanden imidlertid betydelig redusert. Denne

reduksjonen er gått sterkest ut over den usedvanlig rike årsklasse 1973. Dette kom også frem av bestandmålingene i juni, et forhold som indikerer stor naturlig dødelighet i løpet av vinteren. Sett på bakgrunn av loddas dårlige kondisjon i fjor høst, var det naturlig å forvente en slik utvikling. 1973-årsklassen må imidlertid fortsatt betraktes som en sterk årsklasse, det samme gjelder årsklassen 1974.

Det ble i år observert en betydelig forbedring i den individuelle vekst sammenlignet med 1974. Dette bekrefter tidligere antagelser at det i loddebestanden er en stram sammenheng mellom bestandstetthet og individuell vekst. Videre er gjennomsnittlig levealder økt grunnet bidraget fra årsklassen 1972. Den totale størrelsessammensetning i bestanden er således i ferd med å normaliseres, og det er derfor grunn til å anta at en større del av bestanden vil gyte i 1976 enn hva tilfellet var i 1975. Defineres gytekomponenten som lodde større enn 14,5 cm blir gytebestanden i 1976 ifølge årets beregninger mer enn dobbelt så stor som i 1975, og i størrelsesorden 20-25 mill. hl.

Resultatet av årets gyting er ennå usikkert. Årsklassen synes imidlertid å bli betydelig svakere enn årsklassene 1972-1974. Sett på bakgrunn av den høye tallrikhet som ennå eksisterer i ungloddebestanden er det likevel grunn til å anta at 1975-årsklassen er stor nok til å sikre den nødvendige tilvekst i bestanden. Disse forhold tatt i betraktning anser Havforskningsinstituttet at det av bestandsmessige grunner ikke er aktuelt å kvoteregulere vinterloddefisket i 1976.

Gunnar Sætersdal

Johannes Hamre

Sak 49/75. Regulering av nordsjøsildefisket første halvår 1976

Ifølge det vedtak som ble fattet på NEAFC's ekstraordinære møte 11.-19.11.1975 er Norge for første halvår 1976 tildelt en kvote på 13.000 tonn nordsjøsildefisket. Totalkvoten utgjør 87.000 tonn. Det er fastsatt forbud mot oppmaling. Etter vedtaket på det ekstraordinære møte vil det i første halvår av 1976 være tillatt å ha 10% maksimum bifangster av sildefisket i hver landing av brisling og 5% maksimum bifangst i alle andre fiskerier. En viser for øvrig til pkt. 5^b i rapporten fra NEAFC-møtet. Alle medlemsland må innen 15. desember d.å. gi beskjed til NEAFC-sekretariatet om de godtar reguleringen.

Fiskeridirektøren vil tilrå at Norge godtar den vedtatte regulering.

De vesentligste kvanta av sildefisket som vil bli fanget som bifangst vil sannsynligvis bli tatt i forbindelse med brislingfisket i Nordsjøen. På grunnlag av de prøver som er foretatt ved årets brislingfiske kan en regne med en innblandingsprosent av sildefisket på mellom 4 og 6.

Endel sildefisket vil også komme med i øyepålfangster (ca. 2%).

Spørsmålet om når havbrislingfisket blir igangsatt og eventuelt hvor mye brisling som skal fiskes i 1. halvår 1976 vil derfor ha betydning for eventuelt fiske etter sildefisket til konsum. Det kan opplyses at det i første halvår 1975 ble fisket ca. 110.000 hl (ca. 10.000 tonn) til konsum.

Hvis en regner med at det i bifangster blir tatt til sammen 3.000 tonn, vil det gjenstå til direkte konsumfiske i 1. halvår 10.000 tonn. Utvalget må ta standpunkt til hvordan dette kvantumet skal disponeres, f.eks. ved oppdeling pr. måneder eller kvartal.

Sak 50/75. Regulering av sildefisket vest for 4^ov.l. 1976.

Norge er ifølge NEAFC-avtalen for 1976 tildelt 15.200 tonn sild i Nordsjøen i området vest for 4^oø.l.

Pr. utgangen av oktober 1975 hadde Norge bare fisket 800 tonn av kvoten på 16.400 tonn. Opprinnelig var den norske kvoten for 1975 på 24.000 tonn, den ble imidlertid redusert til 16.400 tonn som følge av at en fikk overført endel av 1975-kvoten til 1976.

Når det gjelder de nasjonale reguleringer for 1975 i området ble det ved Fiskeridepartementets bestemmelse av 23.desember 1974 (J. 525) etablert et forbud mot å fiske sild til oppmaling.

På grunn av den alvorlige situasjonen for denne sildebestanden vil Fiskeridirektøren til tross for at en ikke utnytter kvoten i området anbefale at der også for 1976 etableres et nasjonalt oppmalingsforbud i området.

./.

Til orientering vedlegges en tabell som viser oppfisket kvantum etter måned og anvendelse i 1973 og 1974.

Det kan tilføyes at Norges fangst i 1970 var 20.199 tonn, i 1971 78.771 tonn og i 1972 18.427 tonn. En antar størstedelen av disse kvanta er gått til mel og olje.

Sild, vest av 4° vest, 1973 etter fangstmåned og anvendelse (tonn).

Måned	Mel og Olje	Konsum	I alt	Ikke oppgitt	I alt
Juni	16.544,7	218,2	16.762,9		
Juli	12.982,3	94,7	13.077,-		
August	623,6	-	623,6		
September	95,2		95,2		
I alt	30.245,8	312,9	30.558,7	5.744,3	36.303

Sild, vest av 4° vest, 1974 etter fangstmåned og anvendelse (tonn).

Måned	Mel og Olje	Konsum	I alt	Ikke oppgitt
Juni	10.312,3	4.987,7	15.300	
Juli	8.762,5	2.154,3	10.916,8	
August	1,7	-	1,7	
Oktober	-	4,8	4,8	
I alt	19.076,5	7.146,8	26.223,3	0

I 1973 er landet direkte i Skottland:

Mai	50 t til konsum
Juni	2.390 t til mel og olje
Juli	3.110 t " " " "
August	440 t " " " "
<u>I alt</u>	<u>6.000 t</u>

En går ut fra at 5.744,3 t er tatt vest av 4° vest, 255,7 tonn øst av 4°. Det blir da en "uforklart" differanse øst for 4° på 105,3 tonn.

Sak 51/75. Regulering av havbrislingfisket 1976.

1. Fisket i 1975.

I januar-februar ble det tatt 521.346,8 hl havbrisling, og i tidsrommet 3.11.-1.12. kl.0800 var innmeldt 1.010.650 hl. Totalt blir dette 1.531.996,8 hl havbrisling. Utmålt kvantum blir sannsynligvis noe større.

2. Omregningsfaktorer.

I den offisielle norske fiskeristatistikken opereres med en omregningsfaktor for brisling på 1 hl = 85 kg. Denne er framkommet ved at 1 skjepe (som er måleenheten for kystbrisling) er satt lik 17 kg og 20 liter ($5 \times 17 = 85$).

Denne omregningsfaktoren er for lav, og det er under høstens fiske igangsatt prøver for å fastslå omregningskoeffisienten. Foreløpige anslag viser minst 95 kg pr. hl. Faktoren vil bl.a. være avhengig av lastens tilstand og målemetoden, herunder hvorfra i lasten prøven tas, hvilket mål som brukes (trippel-mål eller heist hektoliter) etc.

Det bør understrekes at kystbrislingen landes i skjepper, og her har en ikke noe problem med å omregne fra hulmål til vekt, idet koeffisienten en skjepe = 17 kg anses korrekt. Havbrisling som landes til mel og olje oppgis imidlertid i hl, og dermed oppstår problemet med omregning fra hl til vekt.

Som illustrasjon kan nevnes at innmeldt kvantum pr. 1.12.1975 med en omregningsfaktor på 85 blir 130.220 tonn, mot 145.540 tonn med en omregningsfaktor på 95. Dette forhold får konsekvenser såvel for nasjonale som for internasjonale reguleringer.

Da det ikke er bestemt hvilken faktor en skal nytte, vil de etterfølgende beregninger bli gjort etter begge alternativer.

3. Kvote for 1976.

Norges kvote av havbrisling for 1976 beregnes ut fra fangstene i januar-november 1975 og er satt til 50.000 tonn pluss 60% av det kvantum som pr. 30.11.1975 oversteg 50.000 tonn.

Settes omregningsfaktoren til 85, vil Norge i 1976 få en kvote på 98.132 tonn havbrisling. Bruker en 95 som omregningsfaktor, blir kvoten i 1976 107.324 tonn. Det må forventes en viss justering av disse tallene, når den korrekte fangst i 1975 blir kjent og endelig omregningsfaktor er bestemt.

4. Fisket i 1976.

Det foreslås at fisket i 1976 blir drevet etter samme mønster som i 1975, med en kvote tidlig på vinteren, og det resterende kvantum i løpet av høsten. En antar videre at turkvoteordningen bør opprettholdes.

Sak 52/75. Regulering av makrellfisket 1976.

Ifølge NEAFC-avtalen er det i området sør for 62° n.br. og øst for 4° v.l. og i ICES statistikkområde VIa forbudt å drive fiske etter makrell for oppmaling i perioden 1.1.1976-30.6.1976.

Likevel skal det for hvert medlemsland og for Færøyane være tillatt å fiske et unntakskvantum som tilsvarer 200% av totalfangsten i samme periode i 1972 eller 1973, men slik at hvert land minimum skal kunne fiske 2.500 tonn. Ingen land kan imidlertid fiske mer enn 12.000 tonn.

Videre skal det være tillatt å ha 20% makrell i vekt av hver landing som bifangst i andre industri-fangster.

Norge fisket i nevnte periode i 1972 ca. 10.000 tonn hvilket vil medføre at Norge i 1976 i perioden 1.1.1976-30.6.1976 har anledning til å fiske 12.000 tonn.

NEAFC-avtalen for 1975 tilsvarer stort sett den som er vedtatt for 1976, men da med et noe mindre unntakskvantum, samt at statistikkområdet VIa ikke inngikk i reguleringsområdet.

De nasjonale reguleringer som ble etablert for 1975 gikk ut på et forbud mot fisket etter makrell til oppmaling i første halvår 1975 i Nordsjøen øst for 4° v.l., men at Fiskeridirektøren kunne dispensere i spesielle enkelttilfeller. Videre ble det åpnet adgang for Fiskeridirektøren å tillate oppmalingsfiske for annet halvår av et bestemt kvantum i bestemte tidsrom for hele området eller deler av dette (jfr. Fiskeridepartementets bestemmelse av 23.desember 1974, J-melding 526).

Fisket for oppmaling nord for 60° n.br. ble åpnet 14.juli (jfr. Fiskeridirektørens melding J. 44/75) og fisket for oppmaling i området sør for 60° n.br. ble åpnet 15.september (jfr. Fiskeridirektørens melding J. 61/75). Fisket er nå stoppet og pr. 28.11. var det totalt innmeldt ca. 240.000 tonn makrell hvorav ca. 110.000 tonn er tatt sør for 60° n.br.

Fiskeridirektøren vil foreslå for utvalget at det etableres en tilsvarende reguleringsordning for 1976 som for 1975, men med de endringer i områdebeskrivelsen

som er nødvendig som følge av NEAFC-avtalen.

Spørsmålet om fastsettelse av åpningsdato og kvote for oppmaling forutsettes forelagt utvalget på et senere møte.

Sak 54/75. Fisket etter atlanto-skandisk sild 1976.

På årsmøtet i NEAFC (jfr. sak 26/75, pkt. 2, ble det vedtatt å begrense dispensasjonsadgangen fra totalforbudet mot fiske av atlanto-skandisk sild for 1976, slik at det kun blir tillatt å fiske (inntil 500 tonn) med garn innenfor grunnlinjen til eget agnforbruk og eget konsum. Omsetning er forbudt.

I henhold hertil vil Fiskeridirektøren foreslå at det utarbeides forskrifter om forbud mot å fiske atlanto-skandisk sild. Videre vil en foreslå at spørsmål om åpning av garnfisket for eget forbruk tas opp senere.

av opp av forbudt
H. Løvstam

Sak 55/75 a). Den norske torskekvoten for 1976 ved Vest-Grønland (ICNAF-underområde 1). -
Eventuell fordeling på redskapsgrupper.

Den norske torskekvoten i underområde 1 for 1976 er fastsatt til 2.500 tonn (rund vekt) mot 4.800 tonn for 1975. I 1974 hadde Norge en kvote på 8.000 tonn.

I de to foregående år har Reguleringsutvalget anbefalt en fordeling av kvoten på 71% til garn/line og 29% på trålredskaper. Denne fordelingen bygget på fangstfordelingen mellom garn/line og trål i perioden 1962-71 (jfr. sak 4 på møte 27.11.73).

En har pr. 1.12.1975 mottatt ³⁶15 søknader om registrering for fiske i ICNAF-området i 1976. Av disse gjelder ~~11~~ 9 søknader fiske med garn/line i bl.a. underområde 1 etter torsk. En har ~~ikke~~ ⁵mottatt noen søknader om fiske med trål i området.

På bakgrunn av det beskjedne kvantum en kan fiske i 1976, vil Fiskeridirektøren foreslå at det i 1976 bare skal kunne fiskes med garn og line i området.

sak 55/75 b.

Orientering om innsatsreguleringen for 1976 i underområde 2, 3 og 4.

Det vises til skriftlig orientering om innsatsreguleringen utdelt på Reguleringsutvalgsmøtet 9.-10.9.d.å., og til sak 45/75: Rapport fra den norske delegasjon til det ekstraordinære ICNAF-møte 22.-29.9.1975 i Montreal i Canada.

./.

Vedlagt følger oversettelse av brev til ICNAF som beskriver hvordan Norge har valgt å benytte tildelt antall fiskedager i 1976.

International Commission for
the Northwest Atlantic Fisheries
P.O.Box 638

25.11.1975

DARTMOUTH, Nova Scotia
Canada B2Y 3Y9

I henhold til paragraf 2 i forslaget til internasjonal regulering av fiskeinnsatsen i fiske etter bunnfisk i underområdene 2, 3 og 4 i konvensjonsområdet, vedtatt i Plenumsrådet i den Internasjonale kommisjonen for fiske i det Nordvestlige Atlanterhav 28. september 1975, sender jeg herved en oversikt over antall fiske-dager Norge vil benytte i 1976 i hver størrelse og redskapsgruppe i hvert underområde.

Jeg vil tilføye følgende opplysninger og kommentarer:

1. Tillegg til statistikkoppgaver for årene 1972 og 1973 (og 1974) rapportert til kommisjonen:

1972. I Statistical Bulletin, Vol. 22, tabell 6, side 20, skulle følgende antall fiskedager for linebåtene tilføyes:

Størrelsesgruppe 5, underområde 2:	55 dager
" 4, "	2: 142 "
" "	3: 906 "

Disse tallene er beregnet på grunnlag av fangstene i 1972, og fiskernes anslag, ifølge undersøkelser gjort i 1975, av dagsfangstene i underområdene 2 og 3 i 1972 sammenlignet med dagsfangstene i 1973. (Linebåtenes rapportering av fiskedager begynte først i 1973).

1973. I Statistical Bulletin, Vol. 23, tabell 6, side 229, skulle følgende antall fiskedager for linebåtene tilføyes:

Størrelsesgruppe 5, underområde 2:	99 dager.
" 4, "	2: 46 "

Antall fiskedager for disse størrelsesgruppene i underområde 2 ble ikke rapportert i STATLANT-skjemaene for 1973 på grunn av ufullstendige opplysninger i dagbøkene. Tallene over er beregnet på grunnlag av 1973-fangstene og tilleggsopplysninger som er innhentet fra fiskerne.

1974. Som rapportert via telex er der endel feil ved STATLANT 21B skjemaene som ble oversendt sekretariatet tidligere i år. Nye skjema vil bli oversendt med luftpost så snart poststreiken i Canada er over. Tallene som har betydning for innsatsreguleringen er følgende:

<u>Linefartøy</u> <u>størrelsesgruppe 4</u>	<u>Fangst av bunnfisk</u> <u>tonn</u>	<u>Antall fiskedager</u>
SA2	673	70
SA3	3.238	586
SA4	1.281	253
<u>Trålere</u> <u>størrelsesgruppe 4</u>		
SA2	107	17
SA3 og 4	Ingen deltakelse	

Norske fartøy i andre redskaps-/størrelsesgrupper deltok ikke i fiske etter bunnfisk i SA2, 3 og 4 i 1974.

2. Valg av basisperiode.

Norge velger å bruke året 1973 som utgangspunkt i innsatsreguleringsordningen. Antall fiskedager i basisperioden er:

<u>Størrelsesgruppe</u>	<u>Område, Antall fiskedager</u>					<u>Total</u>
	<u>SA2+3K</u>	<u>3LNO</u>	<u>3M</u>	<u>3P</u>	<u>4VWX</u>	
150- 499.9 OT	89	-	-	-	-	89
150- 499.9 LL	252	33	93	243	112	733
500- 999.9 OT	133	-	-	-	-	133
500- 999.9 LL	99	-	-	-	-	99
1000-1999.9 OT	73	-	-	-	-	73
<u>Total</u>	<u>646</u>	<u>33</u>	<u>93</u>	<u>243</u>	<u>112</u>	<u>1.127</u>

Ifølge paragraf 1(b) i forslaget skal ikke antall fiske-dager reduseres for linebåtene. Trålerne skal heller ikke redusere antall fiskedager, dersom antall fiskedager i basisperioden ikke overstiger 300 i noe område-/størrelseskategori (paragraf 1(c) i forslaget). Når det gjelder fiskeinnsatsen vil således de norske fartøyene kun bli begrenset av innsatstallene i tabellen overfor.

3. Omfordeling av fiskeinnsatsen.

Norge vil benytte seg av adgangen til å overføre innsats mellom størrelse, redskap og områdekategorier (paragraf 1(e) i forslaget). Ved å bruke fangstratene for linefartøyene i størrelses-gruppe 4 som utgangspunkt for sammenligning er følgende relative fangstrater eller omregningsfaktorer beregnet:

150- 499.9 LL	1,0
150- 499.9 OT	1,6
500- 999.9 LL	1,2
500- 999,9 OT	3,3
1000-1999.9 OT	4,4

Disse omregningsfaktorene er beregnet i vedlagte Appendix.

Ved å anvende disse omregningsfaktorene har en foretatt følgende overføringer av fiskedager fra basisperioden:

150-499.9 OT:

Alle 89 fiskedagene er overført til fartøygruppen 150-499.9 LL (89 . 1,6 = 142,4 fiskedager).

500-999.9 OT:

71 av 133 fiskedager er overført til fartøygruppen 150-499.9 LL (71 . 3,3 = 234,3 fiskedager).

500-999.9 LL:

Alle 99 fiskedagene er overført til fartøygruppen 150-499.9 LL (99 . 1,2 = 118,8 fiskedager).

1000-1999.9 OT:

11 av 73 fiskedager er overført til fartøygruppen 150-499.9 LL (11 . 4,4 = 48,4 fiskedager).

150-499.9 LL:

Overføring fra andre fartøygrupper: 142,4 + 234,3 + 118,8 + 48,4 = 543,9 eller 544 fiskedager.

Etter overføringene framkommer følgende antall fiskedager:

Fartøygruppe 150-499.9 OT og 500-999.9 LL: ingen fiskedager.

Fartøygruppe 150-499.9 LL: 733 + 544 = 1277 fiskedager.

Disse dagene er for 1976 fordelt på følgende måte:

SA2+3K	300 dager
3LNO	135 "
3M	288 "
3P	304 "
4VWX	<u>250 "</u>
<u>Total</u>	<u>1.277 dager</u>

Fartøygruppe 500-999.9 OT: 133-71=62 fiskedager.

Fordeling på områder i 1976:

SA2+3K	58 dager
3LNO	<u>4 "</u>
<u>Total</u>	<u>62 dager</u>

Fartøygruppe 1000-1999.9 OT: 73-11=62 fiskedager.

Fordeling på områder i 1976:

SA2+3K	58 dager
3LNO	<u>4 "</u>
<u>Total</u>	<u>62 dager</u>

Vedlagte tabell gir en oversikt over hvordan Norge vil benytte tildelt antall fiskedager i 1976.

Vennlig hilsen

Hallstein Rasmussen

Norge. Fordeling av fiskeinnsatsen (fiskedager) i 1976.

Størrelsesgruppe	Redskap	Område					Total
		SA2+3K	3LNO	3M	3P	4VWX	
150- 499.9	LL	300	135	288	304	250	1.277
500- 999.9	OT	58	4	-	-	-	62
1000-1999.9	OT	58	4	-	-	-	62

Vedlegg 1.

Beregning av fangst (tonn rundfisk) pr. fiskedag i perioden 1972-74 for de ulike redskaps- og størrelsesgrupper.

		LINEBÅTER	
		<u>Kvantum</u>	<u>Fiskedager</u>
<u>Line 150-499 BRT</u>			
1972	SA2	1.077	142
	" 3	6.280	906
	" 4	-	-
1973	SA2	350	46
	" 3	3.595	575
	" 4	684	112
1974	SA2	673	70
	" 3	3.238	586
	" 4	<u>1.281</u>	<u>253</u>
		17.178	2.690

Fangst pr. dag i perioden 1972-74 er 6,4 t/d

<u>Line 500-999 BRT</u>			
1972	SA2	420	55
	" 3	-	-
	" 4	-	-
1973	SA2	755	99
	" 3	-	-
	" 4	-	-
1974	Ingen deltaking	<u>1.175</u>	<u>154</u>

Ingen tall for fiskedager før 1972.

Fangst pr. dag i perioden 1972-74 er 7,6 t/d

TRÅLERE

<u>Trålere 150-499 BRT</u>		<u>Kvantum</u>	<u>Fiskedager</u>
1972	SA2	469	24
	" 3	194	16
	" 4	-	-
1973	SA2	492	72
	" 3	249	17
	" 4	-	-
1974	SA2	107	17
	" 3	-	-
	" 4	-	-
		<u>1.511</u>	<u>146</u>

Fangst pr. fiskedag i perioden 1972-74 er 10,3 t/d

<u>Trålere 500-999 BRT</u>			
1971	SA2	1.446	67
	" 3	544	17
	" 4	-	-
1972	SA2	627	24
	" 3	228	13
	" 4	-	-
1973	SA2	119	16
	" 3	2.356	117
	" 4	-	-
		<u>5.320</u>	<u>254</u>

Det var ingen norsk deltaking av trålere i denne størrelsesgruppen i 1974.

Fangst pr. fiskedag i perioden 1971-73 er 20,9 t/d

<u>Trålere 1000-1999 BRT</u>		<u>Kvantum</u>	<u>Fiskedager</u>
1970	SA2	2.973	66
	" 3	1.172	34
	" 4	-	-
1971	SA2	4.110	192
	" 3	1.643	54
	" 4	-	-
1973	SA2	85	7
	" 3	1.777	66
	" 4	-	-
		<u>11.760</u>	<u>419</u>

Det var ingen norsk deltaking av trålere i størrelsesgruppen 1000-1999 BRT i 1972 og 1974.

Gjennomsnittlig fangst pr. fiskedag for de tre siste årene med norsk fiske i området er 28,1 t/d

Disse beregnede fangstrater gir følgende forholdstall når fangstraten for linefartøy i størrelsesgruppen 150-499 BRT settes lik 1,0:

Line	<u>Fangst pr. fiskedag</u>	<u>Forholdstall eller omregningsfaktor</u>
150-499 BRT	6,4 t/d	1,0
500-999 "	7,6 "	1,2
Trål		
150-499 BRT	10,3 t/d	1,6
500-999 "	20,9 "	3,3
1000-1999 "	28,1 "	4,4

Vedlegg 2

Beregning av totalt antall faktiske linefiskedager (basis størrelsesgruppe 150-499 BRT) i 1972 og 1973.

		Fangst pr. fiskedag i perioden 1972-74	Omregnings- faktor	Antall fiskedager	Beregnete line fiskedager
1972					
line	150-499 BRT	6,4	1,0	1.048	1.048,0
	500-999 "	7,6	1,2	55	66,0
Trål	150-499 "	10,3	1,6	40	64,0
	500-999 "	20,9	3,3	37	<u>122,1</u>
					<u>1.300,1</u>
1973					
Line	150-499 BRT	6,4	1,0	733	733,0
	500-999 "	7,6	1,2	99	118,8
Trål	150-499 "	10,3	1,6	89	142,4
	500-999 "	20,9	3,3	133	438,9
	1000-1999 "	28,1	4,4	73	<u>321,2</u>
					<u>1.754,3</u>

Som basisperiode for innsatsreguleringen kan velges enten 1972, 1973 eller gjennomsnittet 1972-73. Beregningene ovenfor viser at 1973 gir klart høyere totaltall enn 1972. Gjennomsnittet 1972-73 er ikke utregnet, men vil ligge mellom 1972- og 1973-tallet. 1973 er brukt som basisperiode i de følgende beregninger og forslag.

Sak 53/75 Kvotereguleringer for norsk-arktisk torsk.
Ordninger for 1974 og 1975.

Etter 3-landsavtalen mellom Norge, Storbritannia og Sovjetunionen var det for 1974 satt en totalkvote på 550 tusen tonn hvorav Norges andel var 242.850 tonn. Hertil kom 40 tusen tonn kyst-torsk, dvs. i alt 282.850 tonn.

Da en kom ut i året i 1974 tydet fangsttallene på at den norske kvoten ville bli for liten dersom et uregulert fiske fortsatte. I midten av juni måned var det fisket 216 tusen tonn, hvorav fabrikk-skipene hadde tatt nærmere 26.000 tonn. De resterende 67 tusen tonn fryktet en for ville bli altfor lite til å dekke det gjenværende fisket - en frykt som de endelige fangsttall for 1974 viste var vel begrunnet. Selv med en stopp i fabrikkskipenes fiske etter at de hadde nådd et kvantum på 30.000 tonn, ville kvoten sannsynligvis bli for knapp. En regnet med at dersom fisket i siste halvdel av 1974 ble bedre enn i siste halvdel av 1973, ville kvoten bli nådd ut i 4.kvartal 1974, med den konsekvens at ferskfisktrålerflåten måtte stoppe fisket. Etter avtalen kunne fisket med konvensjonelle redskaper fortsette.

På denne bakgrunn ble det innkalt til ³ ~~to~~ møter mellom representanter fra Fabrikkskipenes Forening og fra myndighetene i slutten av juni måned 1974, der kvoteproblemene ble drøftet. Den 12.juli 1974 fastsatte Fiskeridepartementet forskrifter som begrenset fabrikkskipenes fiske etter torsk i NEAFC-området til 32.300 tonn rund vekt i 1974.

Under NEAFCs årsmøte i Bonn i juni ble det klart at fisket til tredjeland i 1974 langt oversteg de 50 tusen tonn som etter avtalen var avsatt for dette formål. En norsk-britisk-sovjetisk resolusjon ble vedtatt i kommisjonen som henstilte til de andre medlemslandene å slutte fisket etter 31.juli og dessuten rapportere sine korrekte fangster pr. 15.juli. Da det ble dokumentert at 3.land hadde fisket om lag tre ganger så mye som forutsatt, sa Sovjetunionen opp avtalen under et møte mellom avtalepartene i Oslo i august 1974. Dermed var samtlige avtaleparter fri fra avtalen, og Norge opphevet den nasjonale regulering som var innført. Denne hadde imidlertid ikke hatt noen reell betydning inntil det tidspunkt, idet fabrikkskipenes fangster ikke hadde nådd opp i den fastsatte 32.300 tonn etter at omregningskoeffisienten fra filet til rund var endret fra 3.19 til 2.80.

Den totale fangst av norsk-arktisk torsk pluss kysttorsk ble i 1974 hele 328 tusen tonn, hvorav fabrikkskipene tok ca. 57.000 tonn.

Fangst av norsk-arktisk torsk pluss kysttorsk i NEAFC.
Redskapsfordeling 1973-1974.
1000 t. rund vekt

	Konv. redskaper		Trålere							
			Ferskf.tr.		Fabrikktr.		Saltf.tr.		Alle	
	1973	1974	1973	1974	1973	1974	1973	1974	1973	1974
1.kvartal	156	72	22	31	1	13	1	1	24	45
2.kvartal	43	52	19	40	6	15	1	2	25	57
3.kvartal	12	13	11	17	6	12	0	2	17	31
4.kvartal	6	12	10	26	8	17	1	3	20	46
Året	218	149	62	114	21	57	3	8	86	179

Totalfangsten økte fra 304 tusen tonn i 1973 til 328 tusen tonn i 1974. Imidlertid var det en nedgang på nærmere 70 tusen tonn på de konvensjonelle redskaper, noe som hang sammen med det dårlige skreifisket. Trålernes fangst økte til gjengjeld med hele 94 tusen tonn, hvorav ca. 50 tusen tonn falt på ferskfisktrålerne (dvs. opp 84 pst.) og ca. 36 tusen tonn på fabrikkskipene (dvs. opp 180 pst.). Tallene i tabellene må tas med visse reserverasjoner når det gjelder redskaper/kvartalsfordeling.

Når det gjelder redskapsfordeling i 1975, mangler en tilsvarende oppgaver.

Norsk-arktisk torsk 1973-1975.
Fangst 1000 tonn rund vekt

	Alle redskaper			Fabrikkskip
	1973	1974	1975	1975
1.kvartal	180	118	97	11,3
2.kvartal	68	109	119	13,0
3.kvartal	29	43	55	12,6
4.kvartal	26	58
Året	304	328

Legges fangsten i oktober til, kommer en opp i 291 tusen tonn, herav 41 tusen tonn på fabrikkskipene. Med samme totalfangst som i november-desember 1974, ca. 46 tusen tonn, kan den totale fangst for 1975 anslås til i alt ca. 337 tusen tonn, dvs. bare 8 tusen tonn under kvoten på 345 tusen tonn. Dette svarer ikke til

mere enn 2-3 prosent pluss korreksjoner på de foreløpige tallene.

Kvotordningen for 1976.

Som kjent ble kvotordningen for 1975 prolongert i 1976, dvs. at Norge skal ha en samlet torskekvote på 345 tusen tonn.

Som det vil gå fram av ovenstående, skal det ikke mye økning i fangsten i 1976 i forhold til 1975 før en kan få problemer.

Når det gjelder bestandsforhold og fangstutsikter for 1976, kan en på nåværende tidspunkt antyde følgende:

Når det gjelder skreibestanden kan en totalt sett regne med en noe høyere bestand i 1976 enn i 1975. Imidlertid vil sammensetningen av bestanden virke ulikt på de ulike redskapstyper. Det er grunn til å tro at line/juksa kan vente en noe økning i fangsten mens garn må regne med en viss nedgang. Totalt sett er det grunn til å vente en viss økning i den totale skreifangst i 1976.

Når det gjelder ungfisken (3-7 år gammel), viser det tilgjengelige materiale en bestand i 1976 av omtrent samme størrelse som året før. Av bestanden i 1976 vil 6-7 åringer imidlertid være vesentlig sterkere representert enn i 1975, mens de yngre aldersklasser (3-5 år) synes å være svakere. Dette betyr et noe bedre bestandsgrunnlag i 1976 for de redskapsgrupper som fisker i kystfarvann, og med rimelig tilgjengelighet vil det kunne føre til en noe høyere fangst. Når det gjelder den øvrige fangst av ungfisk, går bestandsmaterialet i retning av en noe lavere fangstmengde med samme innsats som i 1975.

Ut fra ovenstående, synes det å være grunnlag for å regne med at et uregulert norsk fiske i 1976 kan gi en totalfangst av norsk-arktisk torsk pluss kysttorsk som overstiger kvoten på 345.000 tonn. Hvor store overskridelser det her kan bli tale om, er vanskelig å antyde på nåværende tidspunkt.

Hvis en fikk f.eks. 10 pst. økning, eller 30-40 tusen tonn høyere fangst, er det grunn til å vurdere om ikke en nasjonal kvoteregulering bør innføres allerede fra begynnelsen av 1976. Hvorvidt en slik ordning bør avsette separate kvoter for hver av de 4 hovedkategorier, konvensjonelle redskaper, ferskfisktrålere, saltfisktrålere og fabrikkskip, må vurderes. Det bør i den anledning bemerkes at de konvensjonelle redskaper etter avtalen kan fiske også etter at den norske kvoten er nådd. Av denne og andre grunner er det vel lite aktuelt å begrense fiske med konvensjonelle redskaper ved en nasjonal regulering.

Dersom det på den annen side var mindre sannsynlig at fangsten i 1976 vil øke vesentlig i forhold til 1975, ville det trolig være mer hensiktsmessig å utsette spørsmålet om kvoteregulering til et stykke ut i 1976, slik at en fikk erfaring for hvordan bl.a. skreifiskeriene artet seg.

På bakgrunn av den usikkerhet som på nåværende tidspunkt knytter seg til bestandsberegninger og fangstutsikter vil Fiskeridirektøren anbefale at en velger den fremgangsmåte at en ser an utviklingen i fisket i de første måneder i 1976. Om mulig bør en avvente de reviderte beregninger som foretas av den internasjonale arbeidsgruppe. Denne ventes å ha møte i siste halvdel av mars 1976. Det må imidlertid være en uttrykkelig forutsetning at det gjøres kjent allerede ved årsskiftet 1975/1976 for trålerne representanter at en må regne med at det vil bli innført nasjonal kvoteregulering for torsk på kort varsel. Det må i den forbindelse rettes henstilling til trålerne om å utnytte de beste sesonger for fiskeslag som ikke er kvoteregulert, f.eks. sei, blåkkeite etc.

Når det gjelder fabrikkskipene, henvises det til at det i ICNAF-området er disponibelt ca. 2.900 tonn (rund vekt) i fangstområdene 2GH og 2J+3KL, dvs. et fangstgrunnlag for 2 fabrikkskip. Dersom det blir gitt en viss garanti for et slikt begrenset fiske i ICNAF-området, må dette spørsmål kunne løses uavhengig av tidspunktet for en eventuell nasjonal kvoteregulering for torsk i NEAFC-området.

Det vil på møtet til Reguleringsutvalget bli lagt fram anslag over innsatsendringer for trålerne i de senere år.

Trålerflåten over 200 BRT. Kapasitetsendring 1973-1975.

	Pr. 31.12.1973		Pr. 31.12.1974		Pr. 31.12.1975		Endring 1973-1974		Endring 1974-1975	
	Antall	Sum BRT	Antall	Sum BRT	Antall	Sum BRT	Antall pst.	BRT pst.	Antall pst.	BRT pst.
Fabrikkskip	12	12.760	13	13.552	13	12.815	8,2	6,2	0	÷15,
Saltfisktrålere:										
Hekk:	3	1.816	3	1.530	3	1.530	0	÷15,8	0	0
Side:	1	485	1	485	1	485	0	0	0	0
Ferskfisktrålere over 300 BRT:										
Hekk:	3	1.281	4	1.780	4	1.780	33,3	39,0	0	0
Side:	4	1.774	2	877	2	877	÷50,0	÷50,6	0	0
Ferskfisktrålere 200-299 BRT:										
Hekk: 1)	54	15.918	63	18.589	65	19.225	16,7	16,8	3,2	3,4
Side: 1)	6	1.360	5	1.124	3	666	÷16,7	÷16,9	÷40,0	÷43,5
Sum	83	35.394	91	37.937	91	37.378	9,6	7,2	0	÷ 1,5
Sum omregnede tall ²⁾	91,97	47.379	102,06	51.000	102,72	49.855	11,0	7,6	0,7	÷ 2,2

1) Inkluderer 1 fartøy på 121 BRT.

2) Sidetrålere, vektall = 0,67
 Hekktrålere 200-299 BRT, " = 1,00
 Saltfisktrålere, " = 1,10
 Hekktrålere over 700 BRT, " = 1,10
 Fabrikkskip, " = 2,00

Fiskeridirektoratet.

Utredningskontoret.

8/75 AA
12

